

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och 48 kap. 3 § i strafflagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att miljöskyddslagen kompletteras med bestämmelser om ett nytt förfarande som bygger på förhandskontroll och som är lättare än miljötillståndsförfarandet. De befintliga anmälningsförfarandena kvarstår i lagen så att de gäller verksamhet av engångsnatur. I propositionen föreslås att vissa verksamheter som kräver nationellt tillstånd ska överföras att omfattas av det allmänna anmälningsförfarandet. De anmälningspliktiga verksamheterna, av vilka den största enskilda gruppen utgörs av djurstallar, anges i bilaga 4 till lagen. Flera av de övriga paragraferna i lagen ses över så att bestämmelserna om miljötillståndspliktig, och delvis registreringspliktig, verksamhet utsträcks till att även gälla verksamheter som är anmälningspliktiga.

Dessutom föreslås vissa preciseringar i en bilaga till lagen och ändringar i straffbestämmelserna om miljöbrott i strafflagen.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2019.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1 INLEDNING.....	4
2 NULÄGE	7
2.1 Lagstiftning och praxis.....	7
2.1.1 Miljötillståndspliktiga verksamheter och miljötillståndsförfarandet.....	7
2.1.2 Hur volymen miljötillståndspliktiga verksamheter har utvecklats hos staten och i kommunerna.....	9
2.1.3 Handläggningen av ansökningar om miljötillstånd hos staten och i kommunerna.....	11
2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och EU.....	14
2.2.1 Lagstiftningen om tillstånds-, anmälnings- och registreringsförfarande i vissa länder	14
2.2.2. EU-lagstiftning om tillstånds- och registreringsplikt	17
2.3 Bedömning av nuläget	18
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN.....	20
3.1 Målsättning	20
3.2 De viktigaste förslagen.....	21
3.2.1 Rättsgrund för det allmänna anmälningsförfarandet	21
3.2.2. Verksamheter som överförs till det allmänna anmälningsförfarandet.....	21
3.2.3. Övriga föreslagna ändringar.....	22
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	23
4.1 Bakgrund	23
4.2 Ekonomiska konsekvenser.....	24
4.3 Konsekvenser för myndigheterna	26
4.4 Konsekvenser för miljön.....	27
4.5 Samhälleliga konsekvenser.....	28
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	28
5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial.....	28
5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats.....	28
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	33
DETALJMOTIVERING	34
1 LAGFÖRSLAG	34
1.1 Miljöskyddslagen	34
1.2 Strafflagen	48
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	48
3 IKRAFTTRÄDANDE	49
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	49
LAGFÖRSLAG	54
Lag om ändring av miljöskyddslagen	54
BILAGA 1	70
TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER	70
BILAGA 3	82
DJURENHETSKOEFFICIENTER VID UTRÄKNING AV DJURSTALLARS OCH PÅLSDJURSFARMERS TILLSTÅNDS- OCH BEFOGENHETSGRÄNSER SAMT VID UTRÄKNING AV GRÄNSEN FÖR ANMÄLNINGSPLIKT FÖR DJURSTALLAR.....	82
BILAGA 4	84
ANMÄLNINGSPLIKTIGA VERKSAMHETER.....	84

RP 94/2018 rd

Lag om ändring av 48 kap. 3 § i strafflagen.....	86
BILAGA	88
PARALLELLTEXT	88
Lag om ändring av miljöskyddslagen	88
BILAGA 1	116
TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER	116
BILAGA 3	125
DJURENHETSKOEFFICIENTER VID UTRÄKNING AV DJURSTALLARS OCH PÅLSDJURSFARMERS TILLSTÅNDS- OCH BEFOGENHETSGRÄNSER SAMT VID UTRÄKNING AV GRÄNSEN FÖR ANMÄLNINGSPLIKT FÖR DJURSTALLAR.....	125
Lag om ändring av 48 kap. 3 § i strafflagen.....	127

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

I november 2011 inrättade miljöministeriet ett projekt för revidering av miljöskyddslagen, miljöskyddsförordningen och vissa andra författningar (YM038:00/2011).

Reformprojektets första fas fokuserade på sådana frågor med hänsyn till vilka det var mest brådskande att revidera bestämmelserna och införa nya bestämmelser, såsom genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (2010/75/EU, nedan industriutsläppsdirektivet, Industrial Emissions Directive, IED) och de reformer som var nödvändiga med hänsyn till grundlagen.

Regeringens proposition med förslag till miljöskyddslag och till lagar om ändring av vissa lagar som har samband med den (RP 214/2013 rd), som bereddes utifrån förslagen från reformprojektets första fas, lämnades till riksdagen i december 2013. Den nya miljöskyddslagen (527/2014), nedan miljöskyddslag, trädde i kraft den 1 september 2014 och statsrådets nya förordning om miljöskydd (713/2014) den 10 september 2014. När riksdagen antog miljöskyddslagen och vissa lagar som har samband med den (RSv 67/2014 rd, regeringens proposition till riksdagen med förslag till miljöskyddslag och till lagar om ändring av vissa lagar som har samband med den) godkände den bland annat följande uttalande: Riksdagen förutsätter att regeringen ser till att det finns tillräckliga resurser för en snabb behandling av miljötillstånd och att den skyndsamt genomför en reform som effektiviserar, förenklar och försnabbar miljötillståndsförfarandena.

Reformprojektets andra fas fokuserade på att göra miljötillståndsförfarandet smidigare och enklare så att huvudvikten låg på de frågor och sakheter som redan under beredningen av den första fasen hade identifierats som sådana att de kräver beredning. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen och av marktäktslagen (RP 257/2014 rd), som bereddes utifrån förslagen från reformprojektets första fas, lämnades till riksdagen i november 2014. Ändringen av miljöskyddslagen (423/2015) trädde i kraft den 1 maj 2015 och ändringen av marktäktslagen (424/2015) den 1 juli 2015. Genom ovan nämnda lagändringar

— slogs de separata tillståndsförfarandena enligt marktäktslagen och miljöskyddslagen för samma projekt samman så att man vid den gemensamma behandlingen ska följa procedurbestämmelserna i miljöskyddslagen,

— upphävdes förfarandet för översyn av miljötillståndsvillkor och ersattes detta med en med den regelbundna tillsynen förenad skyldighet för tillsynsmyndigheterna att granska om det finns grunder för ändring av ett tillstånd,

— begränsades det fullskaliga tillståndsförfarande som inbegriper samtliga skeden till färre typer av ändringar vid anläggningar än tidigare,

— höjdes tröskelvärdena för tillståndsplikten för djurstallar och fastställdes på lagnivå sätten för beräkning av tillståndsgrensarna i olika tillämpningssituationer.

Efter det att ovan nämnda lagändringar trädde i kraft har man fortsatt att kartlägga åtgärderna för att göra miljötillståndsförfarandet smidigare och enklare, delvis utifrån statsminister Juha Sipiläs regeringsprogram och genom att omsätta dess mål i praktiken. Ett av spetsprojekten i regeringsprogrammet är att göra författningarna smidigare. Projektets syfte är att förtydliga styrningen av författningspolitiken, lindra regleringen nettomässigt och öka användningen av

andra styrmedel som alternativ till författningar. Regeringens mål är att avveckla regleringen och lätta på den administrativa bördan. Inom ramen för spetsprojektet ska också tillstånds- och besvärprocesserna göras smidigare. Enligt regeringsprogrammet får inte heller kostnaderna för industrin eller kommunernas uppgifter öka och ska ytterligare reglering undvikas när EU-lagstiftningen genomförs nationellt.

Redan innan Sipiläs regeringsprogram publicerades, tillsatte miljöministeriet genom ett beslut av den 5 november 2014 en bedömningsgrupp för att bedöma olika alternativ för hur de tillstånds- och bedömningsförfaranden som gäller miljön kan göras smidigare och effektivare. Utgångspunkten för arbetet inom bedömningsgruppen under minister Lauri Tarastis ledning, nedan Tarastis bedömningsgrupp, var att investerings- och näringsprojekt ska kunna avancera smidigare och snabbare utan att man ger avkall på miljöskyddsmålen. Tarastis bedömningsgrupp slutförde sitt arbete i mars 2015 och föreslog i sin rapport sammanlagt 19 åtgärder för smidigare miljöförfaranden. De flesta av de föreslagna åtgärderna har i huvudsak genomförts, och också återstoden av de åtgärdshelheter som bedömningsgruppen föreslog är under fortsatt beredning. Tarastis bedömningsgrupp föreslog bland annat att förfarandet vid miljökonsekvensbedömning ska samordnas mer effektivt med planläggningen, att det i lagstiftningen ska tas in bestämmelser om förhandsöverläggningar, att tillståndsplikten ska lättas upp till vissa delar, att de elektroniska förfarandena ska vidareutvecklas och att besvärstillståndssystemet ska utvidgas. Dessutom föreslog bedömningsgruppen att det i miljöskyddslagen ska tas in bestämmelser om elektronisk rådgivning i alla miljötillståndsprojekt.

Kort efter att Tarastis bedömningsgrupp hade tillsatts beslutade miljöministeriet att fortsätta revideringen av miljöskyddslagen. Samtidigt inleddes den tredje fasen av revideringen av miljöskyddslagen, och perioden för denna fastställdes till 1.1—31.12.2015. Den fortsatta beredningen av de förslag som Tarastis bedömningsgrupp lade fram gjordes delvis inom ramen för detta reformprojekt.

Målsättningen för reformprojektets tredje fas var att bedöma behoven av en ändring av miljöskyddslagen med avseende på

— ett smidigare tillståndsförfarande, i synnerhet när det gäller att höra parter och ge dem rätt att delta,

— förteckningen över tillståndspliktiga anläggningar enligt miljöskyddslagen i syfte att höja trösklarna för tillståndsplikt,

— möjligheterna att i stället för tillståndsplikt utnyttja sektorspecifika statsrådsförordningar och ett med dessa förenat registreringsförfarande samt bestämmelserna om tillståndsmyndigheternas behörighet när det gäller anläggningars tillståndsplikt, och

— möjligheterna att i fråga om djurstallar i en sektorsspecifik statsrådsförordning utfärda bestämmelser om sådana frågor som nu avgörs enligt miljötillståndsbestämmelserna, varefter det bedöms i vilken omfattning förordningen gör det möjligt att överföra olika verksamheter från tillståndsförfarandet till registreringsförfarandet eller att begränsa antalet frågor som nu avgörs i tillståndsförfarandet.

I reformprojektets tredje fas skulle de nödvändiga författningsförslagen och andra förslagen beredas utifrån ovan nämnda bedömningar. I enlighet med beslutet om inrättande av reformprojektet skulle man i arbetet ta hänsyn till Tarastis bedömningsgrupps bedömning av hur tillståndsförfarandena inom miljöförvaltningen kan göras smidigare och effektivare. Dessutom skulle hänsyn tas till övriga projekt som gäller miljötillståndsförfarandet och myndigheterna i anslutning till detta samt resursutvecklingen hos regionförvaltningsmyndigheterna.

Reformprojektets tredje fas delades upp på tre projekt. Inom ramen för projekt 1 i reformprojektets tredje fas fortsattes bedömningen av de nödvändiga åtgärderna och behovet av ändringar till förmån för ett smidigare miljötillståndsförfarande och gavs förslag till ändring av bestämmelserna om information, deltagande, rätten att delta, hörandet av berörda parter inom tillståndsförfarandet och vissa andra förslag till ett effektivare tillståndsförfarande. Inom ramen för projekt 7 i reformprojektets tredje fas granskades anläggningsförteckningen enligt tabell 2 i bilaga 1 till miljöskyddslagen och bedömdes förteckningens funktionsduglighet och ändamålsenlighet med avseende på hur miljöskyddet realiserar och med beaktande av tillstånds- och tillsynsmyndigheternas resurser. Inom ramen för projektet lades dessutom fram förslag till att höja gränserna för tillståndsplikt för ovan nämnda verksamheter och till att överföra verksamheterna till att omfattas av registreringsplikten enligt bilaga 2 till miljöskyddslagen. Inom ramen för projektet föreslogs också fortsatta åtgärder med hjälp av vilka tillståndsplikten kan förenklas ytterligare (fortsatta utredningar). Arbetet inom ramen för projekt 6 i reformprojektets tredje fas gällde utvecklingen av tillståndsförfarandet och särskilda frågor i samband med djurstallar. Dessutom utreddes förutsättningarna för att i en sektorspecifik statsrådsförfordning utfärda bestämmelser om sådana frågor som nu fastställs i tillståndsvillkoren. Utifrån utredningen bedömdes förutsättningarna för att överföra djurstallar från tillståndsförfarandet till registreringsförfarandet eller att begränsa antalet ärenden som avgörs i tillståndsförfarandet. Dessutom utreddes behörighetsfördelningen mellan tillståndsmyndigheterna.

Slutrapporterna för de olika projekten i reformprojektets tredje fas var ute på remiss våren 2016. Utifrån remissvaren gick miljöministeriet in för att förslagen utifrån de olika projekten ska genomföras etappvis. En stor del av projektförslagen krävde grundlig fortsatt beredning och ytterligare utredningar.

I september 2017 trädde en ändring av miljöskyddslagen (437/2017) i kraft. Genom denna genomfördes de förslag inom ramen för projekt 7 i reformprojektets tredje fas som gick att verkställa utan mer omfattande ytterligare utredningar (RP 8/2017 rd). Det var fråga om att höja trösklarna för tillståndsplikt för nationellt tillståndspliktiga anläggningar och fråga om tillståndsplikt samt överföra verksamheter till registreringsförfarandet. Genom ändringen av lagen genomfördes också det inom ramen för projekt 1 i reformprojektets tredje fas framlagda förslaget om att till miljöskyddslagen foga bestämmelser som kompletterar den i förvaltningslagen avsedda skyldigheten för myndigheter att ge rådgivning.

I rapporten från projekt 7 skisserade man upp ett anmälningsförfarande för att ersätta miljötillståndet för vissa verksamheter och föreslogs en närmare utredning av saken. I rapporten från projekt 6, som behandlade utvecklingen av miljötillståndsförfarandet i fråga om djurstallar, konstaterades att det vore mest praktiskt att reglera tillståndsbestämmelserna om djurstallar genom förordning av statsrådet så att det anmälningsförfarande som projektgrupp 7 skisserade upp kan tillämpas på djurstallar.

Avsikten är att genom denna proposition verkställa det inom projekt 7 framlagda förslaget om ett nytt anmälningsförfarande, till vilket en del av de tillståndspliktiga verksamheterna ska överföras, och det inom projekt 6 framlagda förslaget, enligt vilket miljötillståndsförfarandet för djurstallar ska överföras till anmälningsförfarandet sålunda att bestämmelser om miljöskyddskraven för djurstallar ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 N u l l ä g e

2.1 Lagstiftning och praxis

2.1.1 Miljötillståndspliktiga verksamheter och miljötillståndsförfarandet

Enligt 27 § i miljöskyddslagen krävs miljötillstånd för sådan verksamhet som förorenar eller medför risk för förorening av miljön. De verksamheter som kräver miljötillstånd räknas upp i en bilaga till lagen. Enligt 27 § 1 mom. krävs tillstånd för sådan verksamhet som medför risk för förorening av miljön och som anges i tabell 1 (direktivanläggning) och i tabell 2 i bilaga 1. Enligt 27 § 2 mom. krävs miljötillstånd dessutom för verksamhet som kan orsaka förorening av vattendrag, när det inte är fråga om ett projekt som är tillståndspliktigt enligt vattenlagen, avledande av avloppsvatten som kan orsaka förorening av ett dike, en källa eller en i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen avsedd rännil och verksamhet som kan utsätta omgivningen för sådant oskäligt besvär som avses i 17 § 1 mom. i lagen angående vissa grannelagsförhållanden (26/1920).

I 28 § i miljöskyddslagen finns bestämmelser om tillståndsplikt för verksamhet i grundvattenområden. I fråga om verksamheter som hör till paragrafens tillämpningsområde omfattar fastställandet av tillståndsplikt inte bedömning av föroreningsrisken, utan tillstånd för verksamheten ska alltid sökas om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde. I 1 mom. föreskrivs om tillståndsplikten för registreringspliktiga distributionsstationer, asfaltstationer och medelstora förbränningsanläggningar som anges i bilaga 2 och som befinner sig i grundvattenområde. I 2 mom. föreskrivs att miljötillstånd krävs för verksamhet som avses i bilaga 1 och 2, men som är av mindre omfattning än den, och för verksamhet vid kemiska tvättinrättningar som avses i bilaga 2, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde och verksamheten kan medföra risk för förorening av grundvattnet. Dessutom gäller bestämmelsen sådana verksamheter av mindre omfattning än registreringspliktiga verksamheter som inte omfattas av registreringen.

Grundvattenområde definieras i 5 § 12 punkten i miljöskyddslagen. Enligt definitionen avses med grundvattenområde ett geologiskt avgränsat område med markformer eller zoner i berggrunden som möjliggör betydande grundvattenströmning eller vattentäkt. Behovet av tillstånd i grundvattenområde enligt 28 § i miljöskyddslagen gäller dock inte alla grundvattenområden i enlighet med definitionen utan omfattar sådana verksamheter som förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde. Begreppet motsvarar grundvattenområden av klass 1 och klass 2 enligt 10 b § i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004). Enligt bestämmelsen klassificerar närings-, trafik- och miljöcentralerna grundvattenområdena utifrån deras lämplighet för vattenförsörjning och deras skyddsbehov.

I 30 § föreskrivs om miljötillstånd för registreringspliktig verksamhet enligt bilaga 2. I 1 mom. 1 punkten föreskrivs att miljötillstånd för registreringspliktig verksamhet kräver miljötillstånd, om verksamheten är en del av verksamheten vid en direktivanläggning. Tillstånd behövs inte för en sådan del av en tillståndspliktig anläggning som kan registreras och som inte utgör en del av en direktivanläggning. I 1 mom. 2 punkten föreskrivs att miljötillstånd krävs, om verksamheten kan medföra sådana konsekvenser som avses i 27 § 2 mom. I 1 mom. 3 punkten föreskrivs om tillståndsplikt enligt 28 §, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

Miljötillstånd söks hos den statliga eller kommunala miljötillståndsmyndigheten. Vid sidan av den egentliga tillståndsprövningen och meddelandet av tillståndsbeslut omfattar tillståndsförfarandet bland annat kungörelseförfarande och hörande av behöriga parter i anslutning till

detta, anskaffning av lagstadgade och andra nödvändiga utlåtanden samt information om tillståndsbeslutet. I ett beslut begränsas genom tillståndsvillkor de utsläpp som verksamheten orsakar och föroreningen av miljön till följd av dessa och förordnas om kontroll av utsläppen och konsekvenserna. Vid behov fastställs i tillståndsbeslutet skadestånd för sådana olägenheter på grund av förorening av vattendrag som orsakas av utsläpp. Tillståndsprövningen och utsläppsvillkoren grundar sig på prövning från fall till fall med beaktande av verksamhetens karaktär och läge. Tillståndsbeslut kan överklagas hos Vasa förvaltningsdomstol och vidare med stöd av besvärstillstånd hos högsta förvaltningsdomstolen. I 7 kap. föreskrivs separat om tillståndsprövningen av bästa tillgängliga teknik hos direktivanläggningar som hör till industriutsläppsdirektivets tillämpningsområde.

Den registrering av verksamheten som avses i 11 kap. i miljöskyddslagen är ett administrativt registreringsförfarande, i samband med vilket det inte går att utfärda miljöskyddsvillkor för en enskild verksamhet. Miljöskyddskraven i fråga om dessa verksamheter utfärdas nämligen genom förordningar av statsrådet. Verksamheten ska registreras hos den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten.

I 12 kap. i miljöskyddslagen föreskrivs separat om anmälningsplikt för ett antal verksamheter för vilka myndigheten ska meddela ett beslut med behövliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön, fullgörande av de skyldigheter enligt avfallslagen som gäller ordnandet av verksamheten, villkor om kontroll av verksamheten och information till invånarna. Anmälningsplikten gäller tillfällig verksamhet, såsom byggande och offentliga tillställningar, som kan orsaka speciellt störande buller eller skakningar. Anmälningspliktig är dessutom sådan i 31 § avsedd kortvarig verksamhet av försöksnatur vars syfte är att testa ny teknik, råvaror eller bränslen, tillverknings- eller förbränningsmetoder eller en reningsanordning eller att i en anläggning eller yrkesmässigt behandla avfall, om detta sker i syfte att klarlägga verksamhetens konsekvenser, användbarhet eller någon annan jämförbar omständighet. Anmälan ska lämnas in senast 30 dygn innan verksamheten inleds. Sanering av mark ska enligt 136 § anmälas om saneringen inte kräver tillstånd. Anmälan ska göras senast 45 dygn innan en för saneringen väsentlig arbetsfas inleds, och den statliga tillsynsmyndigheten fattar med anledning av ansökan ett beslut med villkor om saneringen av det förorenade området, målen för saneringen, utnyttjande av marksubstanser och kontroll.

Enligt bestämmelserna i 12 kap. i miljöskyddslagen uppstår anmälningsplikt likaså i exceptionella situationer på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten eller vid rivning av en konstruktion eller anordning så att den exceptionella situationen ger upphov till eller medför risk för utsläpp eller avfall i en utsträckning som medför direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala på så sätt att det uppstår en situation på grund av vilken miljötillståndet eller kraven i en statsrådsförordning som gäller verksamheten inte kan iakttas. Anmälan ska lämnas in till den behöriga myndigheten utan dröjsmål, och myndigheten ska fatta ett ovan angivet beslut med anledning av anmälan.

I 96 § i miljöskyddslagen finns bestämmelser om ett förfarande som är lättare än miljötillståndsförfarandet för vissa grupper av ärenden, såsom väsentlig ändring av tillståndspliktig verksamhet (29 §), godkännande av plan för uppföljning och kontroll (64 §), ändring av kontrollvillkor (65 §), översyn av tillstånd till följd av nya slutsatser om bästa tillgängliga teknik (81 §), när tillstånd upphör att gälla (88 §), ändring av tillstånd (89 §), komplettering eller precisering av tillstånd utifrån särskild utredning (90 §), förlängning av tidsfristen för tillståndsvillkor (91 §), återkallande av tillstånd (93 §), meddelande om villkor om avslutande av verksamheten (94 § 3 mom.), översyn av tillståndsvillkoren för stora förbränningsanläggningar med anledning av utsläppsgränsvärden som avses i statsrådets beslut (103 §) och meddelande

av klargörande beslut om att tillståndsplikten eventuellt upphör (231 §) samt vissa övergångsbestämmelser om stora förbränningsanläggningar och samförbränningsanläggningar. Det lättare förfarandet betyder exempelvis att den krets av parter som hörs i samband med förfarandet bestäms enligt sakinnehållet i en aktuell ändring och inte enligt kretsen av parter med anknytning till det ursprungliga tillståndet. Beroende på en frågas betydelse och natur kan ansökan delges de berörda parterna på annat sätt än genom kungörelse på kommunens anslagstavla eller på webben. På motsvarande sätt kan de berörda parterna delges ett tillståndsbeslut i en mer begränsad form är normalt, om frågan tillåter det och parterna kan delges informationen på annat sätt.

2.1.2 Hur volymen miljötillståndspliktiga verksamheter har utvecklats hos staten och i kommunerna

Fram till 2010 fanns cirka 21 000 miljötillståndspliktiga verksamheter, varav cirka 7 000 omfattades av den statliga tillståndsmyndighetens och 14 000 av den kommunala miljövårdsmyndighetens behörighet. I och med införandet av registreringsförfarandet 2010 överfördes cirka 3 000 verksamheter från tillståndsplikten till att omfattas av registrering.

I den första fasen av revideringen av miljöskyddslagen, som trädde i kraft den 1 september 2014, uteslöts bland annat uppskattningsvis sammanlagt några tiotal dörr- och fönsterfabriker samt kexfabriker och bagerier från tillståndsplikten. Samtidigt ströks framför allt verksamheter inom livsmedelsindustrin, bland annat stärkelsefabriker, frukt- eller bärproduktfabriker, jästfabriker, maltfabriker och kafferosterier, från förteckningen över tillståndspliktiga anläggningar. Eventuellt behöver en del av dessa tillstånd även framöver, exempelvis vid överskridande av gränsen för tillståndsplikt i fråga om förbrukningen av organiska lösningsmedel eller på basis av tillståndsplikten för direktivanläggningar inom livsmedelsindustrin.

I den första fasen av revideringen av miljöskyddslagen fogades fabriker som tillverkar mineraloljeprodukter till anläggningsförteckningen samtidigt som tillämpningsområdet utvidgades till att gälla också torvutvinningsområden på minde än 10 hektar, vilka uppskattningsvis utgjorde 250—300 stycken. För vissa verksamheter antingen höjdes (bl.a. tillverkning av träskivor, ytbehandlingsanläggningar och vissa anläggningar inom livsmedelsindustri) eller sänktes (bl.a. anläggningar som behandlar fisk eller fiskeriprodukter samt bryggerier) tröskeln för tillståndsplikt, men då fanns det ingen uppskattning av verksamheternas mer exakta antal, eftersom de i huvudsak hörde till den kommunala miljövårdsmyndighetens behörighet.

I den andra fasen av revideringen av miljöskyddslagen, som trädde i kraft den 1 maj 2015, avskaffades tillståndsplikten för de minsta djurstallarna (3 100 st.) och pälsdjursfarmer (200 st.) helt. Samtidigt avskaffades förfarandet med regelbundna översyner av tillståndsvillkoren. Det bedömdes att ändringen skulle minska de ansökningar om tillstånd som anhängiggörs med 400—1 150 ansökningar per år. Reformen minskade faktiskt både hos staten och i kommunerna på ett betydande sätt det antal ansökningar om tillstånd som anhängiggörs.

I den tredje fasen av revideringen av miljöskyddslagen, som trädde i kraft den 1 september 2017, avskaffades tillståndsplikten för vissa verksamheter, såsom pelletpressning och helikopterflygplatser för räddningsverksamhet. Dessutom överfördes permanenta betongstationer och fabriker som tillverkar betongprodukter till registreringsförfarandet samt höjdes tillståndströskeln för vissa verksamheter som använder lösningsmedel och överfördes verksamheter som underskrider den nya tillståndströskeln till registreringsförfarandet. I den tredje fasen lindrades tillståndsplikten för sammanlagt cirka 390 verksamheter. En del av dessa finns i grundvattenområden, varvid tillståndsplikten kvarstår.

Till följd av reformerna har antalet tillståndspliktiga verksamheter på 2010-talet minskat med uppskattningsvis cirka 6 300 till cirka 14 700 (staten 7 000, kommunerna 7 700). En ny beräkning från hösten 2016 visade att antalet anläggningar för vilka de statliga myndigheterna beviljat tillstånd och över vilka de utövar tillsyn numera uppgår till cirka 5 100, vilket innebär en ytterligare minskning med inemot 2 000 anläggningar. Sannolikt har inte bara lagstiftningssändringarna utan också det allmänna ekonomiska läget bidragit till förändringen. Enligt en utredning från slutet av 2016 omfattades cirka 10 100 tillståndspliktiga verksamheter av de kommunala miljöförvaltningsmyndigheternas kompetens. Nationellt finns sålunda sammanlagt cirka 15 200 tillståndspliktiga verksamheter.

Det lättare förfarande som avses i 96 § i miljöskyddslagen fogades till lagen 2014. I motiveringarna till cirka 5—10 procent av den statliga miljöförvaltningsmyndighetens avgöranden har angetts att det lättare förfarandet enligt 96 § i miljöskyddslagen har tillämpats, och av de frågor som statens tillståndsmyndigheter avgör hör 15—20 procent till sådana grupper av ärenden där det lättare förfarandet kan tillämpas.

Situationen vid regionförvaltningsverken 2015 och 2016

Antalet nya ansökningar om miljötillstånd har minskat vid alla regionförvaltningsverk 2015 och 2016. År 2015 inleddes 565 tillståndsärenden enligt miljöskyddslagen, vilket är cirka 40 procent färre än året innan. Antalet inledda tillståndsärenden minskade ytterligare med 20 procent från 2015 till 2016, när det inkom sammanlagt 452 ansökningar om tillstånd. Minskningen beror i huvudsak på den ändring av miljöskyddslagen genom vilken det regelbundna förfarandet för översyn av tillståndsvillkoren avskaffades. Vid tre regionförvaltningsverk anställdes extra personal för att 2015 och 2016 arbeta sig igenom de ansökningar som hade samlats på hög. Då intensifierades handläggningen av ansökningar som legat i kö redan länge, vilket i viss mån torde ha förlängt de genomsnittliga handläggningstiderna.

I tabell 1 ges som exempel regionförvaltningsverkens antal beslut enligt miljöskyddslagen 2015 samt antalet tillståndsbeslut om så kallade blandprojekt enligt miljöskyddslagen och vattenlagen. De flesta besluten meddelades för djurstallar (160 beslut), avfallsbehandlingsverksamheter (143 beslut), energiproduktion (138 beslut) och torvutvinning (120 beslut). Siffrorna inkluderar såväl positiva som negativa beslut, återkallade och icke handlagda ansökningar och övriga motsvarande. Siffrorna inkluderar inte beslut med anledning av anmälan, ersättning eller begäran om omprövning.

Den exceptionellt stora mängden beslut om energiproduktion beror på 233 § i miljöskyddslagen, enligt vilken stora förbränningsanläggningars verksamhetsutövare i enlighet med industriutsläppsdirektivet för översyn av tillståndsvillkoren var tvungna att lämna in en ansökan om tillämpning av regeln för sammanräkning av bränsleeffekten (98 §) senast den 31 oktober 2014.

Tabell 1. Antalet av regionförvaltningsverken utfärdade beslut om tillstånd enligt miljöskyddslagen sektorsvis 2015 (Finlands miljöcentral)

Sektor	Antalet miljötillståndsbeslut 2015
Skogsindustri	23
Metallindustri	30
Energiproduktion	138
Kemisk industri, hantering av kemikalier	47

Sektor	Antalet miljötillståndsbeslut 2015
Malm- och mineralbrytning samt malm- och mineralproduktion	33
Torvutvinning	120
Produktion eller behandling av läder eller textilier	1
Tillverkning av livsmedel eller foder	16
Djurstallar	160
Fiskodling	31
Trafik	24
Rening av avlopps- och råvatten	70
Behandling av avfall	143
Marksanering	1
Annan verksamhet	16
Totalsumma	853

2.1.3 Handläggningen av ansökningar om miljötillstånd hos staten och i kommunerna

I praktiken har handläggningstiderna för de ansökningar om miljötillstånd som regionförvaltningsverken handlägger förlängts under verkens hela existens från början av 2010. I diagram 1 presenteras medeltalen och medianvärdena för handläggningstiden för ansökningar om miljötillstånd i samband med regionförvaltningsverkens beslut om tillstånd enligt miljöskyddslagen 2010—2016.

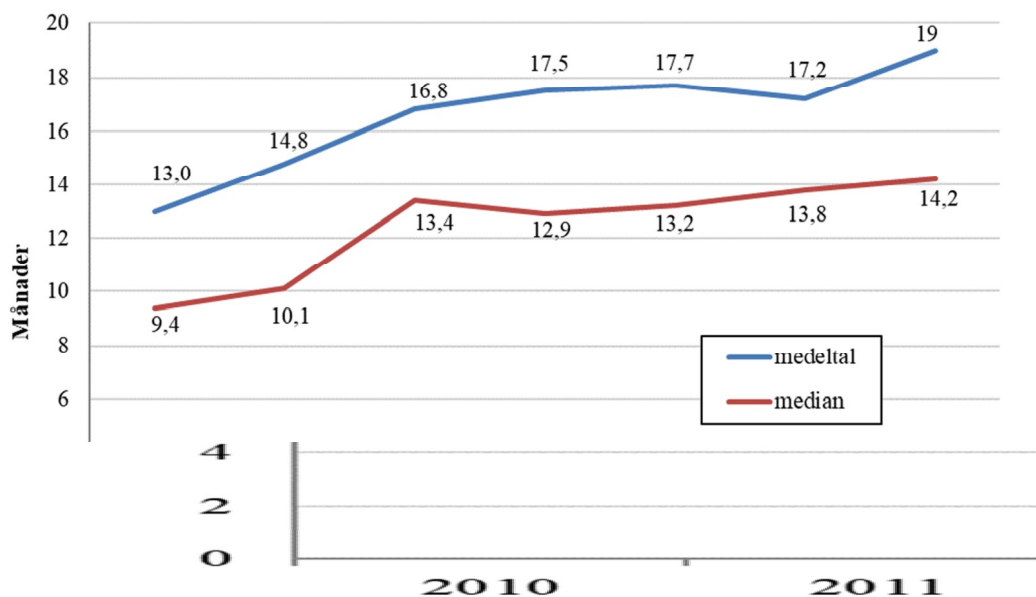

Diagram 1. De genomsnittliga handläggningstiderna och medianvärdena för handläggningstiderna för miljötillstånd vid regionförvaltningsverken i månader 2010—2016. (Finlands miljöcentral)

År 2015 meddelade regionförvaltningsverken inom ramen för sin behörighet beslut om verksamheter som enligt förslaget ska överföras till anmälningförfarandet enligt det som anges i tabell 2. De flesta besluten utfärdades för djurstallar. Under året i fråga utfärdades inga beslut om maskinell guldgrävning i den omfattning som enligt förslaget ska överföras till anmälningförfarandet.

Medeltalet för handläggningstiden för ansökningarna för olika verksamheter varierade mellan 10,6 och 16,9 månader och medianen för handläggningstiderna mellan 9,9 och 13,3 månader.

Tabell 2. Handläggningstiden 2015 för ansökningar om sådana tillstånd för verksamheter som regionförvaltningsverken utfärdade beslut om och som enligt förslaget ska överföras till anmälningförfarandet (Finlands miljöcentral)

Verksamhet	Tillståndsbeslut (st.)	Handläggningstid (medeltal, mån.)	Handläggningstid (median, mån.)
Såg	3	10,6	9,9
Upplag för flytande bränsle eller kemikalier ¹	10	16,9	13,3
Maskinell guldgrävning ²	-	-	-
Djurstall	95	15,8	11,7

¹ Uppgift om upplagens volym saknas.

² År 2015 utfärdades inga beslut om verksamheter av sådan omfattning som enligt förslaget ska överföras till anmälningförfarandet.

År 2015 utfärdades beslut om miljötillstånd för verksamheter som omfattas av den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet enligt det som anges i tabell 3. Siffrorna för livsmedels- och foderindustrin innefattar alla beslut inom sektorn oberoende av hur avloppsvattnet behandlas. Uppgifterna om skjutbanor innefattar likaså alla beslut oavsett vapenslag eller antalet skott.

Handläggningstiden för de tillstånd som beviljades av kommunerna varierade mellan i genomsnitt 3,9 och 14,1 månader samt medianvärdena mellan 3,3 och 13,8 månader. I kommunerna handläggs ansökningarna om tillstånd betydligt snabbare än hos staten, och tiden för handläggning av tillstånd för exempelvis djurstallar är i genomsnitt bara en tredjedel av motsvarande tid vid regionförvaltningsverken.

Tabell 3. Handläggningstiden 2015 för ansökningar om sådana tillstånd för verksamheter som de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna utfärdade beslut om och som enligt förslaget ska överföras till anmälningförfarandet (Finlands miljöcentral)

Verksamhet	Tillståndsbeslut (st.)	Handläggningstid (medeltal, mån.)	Handläggningstid (median, mån.)
Upplag för flytande bränslen eller kemikalier	2	7,4	7,4
Tillverkning av livsmedel eller foder ¹	10	14,1	13,8

Verksamhet	Tillståndsbeslut (st.)	Handläggnings-tid (medeltal, mån.)	Handläggningstid (median, mån.)
Djurstall	145	4,9	3,7
Depå för bussar, lastbilar eller arbetsmaskiner	3	3,9	3,3
Skjutbana ²	27	13,1	6,2
Djurgård eller nöjespark	1	6,7	6,7

¹ Siffrorna innefattar alla beslut inom sektorn utan separat beaktande av den plats dit avloppsvattnet avleds och som ska uppges i samband med anmälningsförfarandet.

² Siffrorna innefattar alla skjutbanor utan närmare uppgifter om antalet tillstånd som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet.

Enligt en utredning som Kommunförbundet lät utföra 2016 bedömdes att cirka 28 procent av de kommunala miljöförvaltningsmyndigheternas totala arbetstid går åt till handläggning av tillstånds-, besluts- och registreringsärenden. I diagram 2 anges handläggningstiderna för vissa tillstånds- och beslutsärenden i kommunerna 2016.

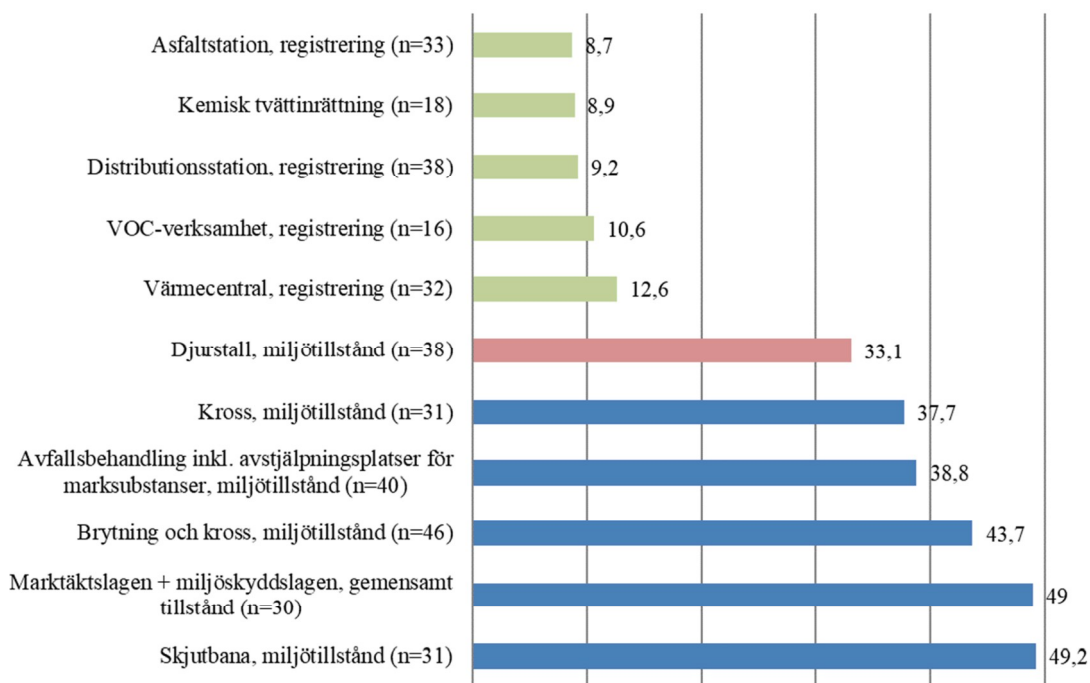

Diagram 2. Den genomsnittliga arbetstid i mantimmar som gått åt till vissa tillstånds- och registreringsärenden i kommunerna 2016. (Sahlberg, M. 2018. Kuntien ympäristönsuojelun hallintokysely 2017 (Enkät om miljöförvaltningen i kommunerna), Kommunförbundet. Icke publicerad).

2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och EU

2.2.1 Lagstiftningen om tillstånds-, anmälnings- och registreringsförfarande i vissa länder

Sverige

Bestämmelser om behovet av miljötillstånd finns i 9 kap. i miljöbalken (1998:808), som miljöprövningsförfordningen (2013:251) preciserar, och i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (1998:899). I Sverige finns gränsvärden som ligger under tröskeln för behov av tillstånd och som anger när en verksamhet ska anmälas till myndigheterna. Förteckningen över de tillståndspliktiga anläggningarna är inte uttömmande, utan myndigheten får besluta att tillstånd ska sökas, om den anser att verksamheten kan medföra väsentliga miljökonsekvenser. Utifrån prövning av enskilda fall kan behovet av tillstånd framträda innan verksamheten inleds eller därefter. I Sverige placerar sig tröskelvärdena för anmälningsplikt i huvudsak i en jämförbar storleksklass i förhållande till tröskelvärdena för tillståndsplikt i Finland och ställvis under den finska tillståndströskeln. Också kommunerna kan inom sitt område föreskriva anmälningsplikt för verksamheter. I förhållande till den finska tröskeln för tillståndsplikt är tröskeln för anmälningsplikt för djurstallar i Sverige mångdubbelt lägre i fråga om svinhus och pålsdjursfarmer, men i fråga om fjäderfä är undergränsen för anmälningsplikt till och med hundra gånger lägre än i Finland. Likaså är tröskelvärdena för tillståndsplikt vid djurproduktion mångdubbelt högre än i Finland. Vissa ändringar i tillståndspliktiga anläggningars verksamhet, såsom ändringar i tillverkningsprocesser eller reningsteknik, kan också handläggas i anmälningsförfarandet. Om en ändring dock medför exempelvis betydande miljö- eller hälsokonsekvenser, såsom minskad trivsel, om tillståndets omfattning eller syfte förändras eller om tillståndsvillkoren måste ändras, förutsätter ändringen av en verksamhet tillstånd.

Den svenska anmälningsplikten svarar snarare mot det finska miljötillståndsförfarandet än registreringsförfarandet. I Sverige har behörigheten vid miljötillstånd delats upp på mark- och miljödomstolarna respektive länsstyrelserna. I de flesta fallen handläggs anmälningarna av de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna. I vissa fall krävs dock att anmälan lämnas in också till länsstyrelsen eller den myndighet som svarar för försvarsmaktens miljöfrågor.

En verksamhet ska anmälas minst sex veckor innan verksamheten inleds, om myndigheten inte bestämmer något annat. Tidsfristen börjar räknas först från den tidpunkt när ansökan i fråga om de utredningar som ska bifogas denna anses tillräcklig, vilket innebär att begäran om komplettering av ansökan inte förbrukar tidsfristen. Om tidsfristen överskrids på grund av myndighetens passivitet eller långsamhet, får verksamhetsutövaren inleda verksamheten på egen risk. Att inleda en verksamhet utan anmälan är straffbart och kan leda till en administrativ ordningsavgift.

De obligatoriska utredningarna i en anmälan om en verksamhet kommer till sin omfattning närmare de obligatoriska utredningarna i en finsk ansökan om miljötillstånd. I vissa avseenden kan de utredningar som krävs vara till och med mer detaljerade och mer omfattande än vad som krävs i en finsk ansökan om miljötillstånd. En anmälan ska åtföljas av exempelvis uppgifter om tillståndssituationen, ritningar, tillverkningsvolym, beskrivning av verksamhetsområdet, utsläppskällor, utsläppstyp och utsläppsmängd, råvaror och kemikalier i verksamheten samt avfall som uppkommer i verksamheten och hur avfallsuppkomsten förebyggs, utsläpp och energikonsumtion samt en redogörelse för hur övervakningen av verksamheten har ordnats och hur man agerar i problem- och störningssituationer. Till anmälan ska bifogas bland annat en karta över verksamhetsområdet eller eventuellt ett utdrag ur detaljplanen och vid behov också bullermätningar. Det kan hända att även en miljökonsekvensbedömning samt ett samrådssammandrag krävs i samband med anmälan. I fråga om vissa verksamhetstyper, såsom vindkraft, finns separata detaljerade bestämmelser om de utredningar som krävs.

Med anledning av en anmälan ska myndigheten höra de berörda parterna och sektorsmyndigheterna samt meddela verksamhetsutövaren villkor om förebyggandet, hindrandet och motverkandet av förorening av miljön. Enligt det allmänna förfarandet lägger anmälaren fram sina förslag till miljöskyddsvillkor, och myndigheten bedömer om villkoren är tillräckliga. Myndigheten kan ålägga verksamhetsutövaren att ansöka om miljötillstånd, om verksamheten kräver ett sådant. Om det inte går att göra en verksamhet lagenlig genom de villkor som meddelas med anledning av en anmälan, kan myndigheten i beslutet också förvägra att verksamheten inleds. Beslut som utfärdas med anledning av anmälningsplikten får överklagas. Dessutom anger den svenska lagstiftningen en separat grupp verksamheter som den kommunala hälso- och miljövårdsmyndigheten ska övervaka, men som inte behöver registreras.

Varaktighetsskyddet för ett beslut som utfärdats med stöd av en anmälan är i viss mån svagare än för miljötillstånd. Om myndigheten inte har utfärdat ett beslut med miljöskyddsvillkor och verksamheten har inletts före tidsfristens utgång, kan miljövårdsmyndigheten utfärda de nödvändiga villkoren senare — också efter det att verksamheten inletts. Ett beslut som utfärdats med stöd av anmälan gäller tills vidare fram till att miljövårdsmyndigheten upphäver beslutet. Villkoren kan ändras också i efterskott efter det att verksamheten inletts genom ett nytt beslut som upphäver det gamla. Myndigheten kan också avbryta verksamheten, bestämma att miljötillstånd för denna ska sökas eller helt förneka verksamheten.

Verksamhetsutövaren kan ansöka om ett varaktighetsskydd som är starkare än i anmälningsförfarandet genom att ansöka om frivilligt miljötillstånd för verksamheten. Det kan vara nyttigt att ansöka om frivilligt miljötillstånd, om juridiska osäkerhetsfaktorer ansluter sig till verksamheten.

Om miljövårdsmyndighetens beslut har överklagats, kan länsstyrelsen förbjuda att verksamheten inleds innan besvärfrågan har avgjorts. Mark- och miljööverdomstolen har också meddelat ett prejudikat, enligt vilket en miljöorganisation har besvärsrätt i det fall att myndigheten inte utfärdat något beslut om miljöskyddsvillkoren med anledning av en anmälan om verksamheten (MÖD 2014:30).

Frankrike

I den franska miljölagens (Code de l'environnement) bok V förebyggande av föroreningar, risker och störningar (Prévention des pollutions, des risques et des nuisances) har verksamheter som medför risk för miljöförorening delats in i tillståndspliktiga (autorisation), registreringspliktiga (enregistrement), två olika anmälningspliktiga grupper (déclaration avec contrôle och déclaration) och övriga (non classe). Till den egentliga gruppen miljötillståndspliktiga hör anläggningar enligt industriutsläppsdirektivet och Seveso III-direktivet. Registreringsförfarandet för en anläggning motsvarar ett lättare miljötillståndsförfarande. I registreringsförfarandet sköter prefekten, som också verkar som miljötillståndsmyndighet, exempelvis det offentliga samrådet och i ett senare skede även samrådet med kommunerna i influensområdet. Anmälningspliktiga verksamheter ska anmälas till myndigheterna, och de kan förenas med särskild övervakning, men inga tillståndsprövningsliknande element. Vissa tröskelvärden för registreringsplikten i Frankrike är till vissa delar jämförbara med tröskelvärdena för tillståndsplikt i Finland, men tillståndströskeln för exempelvis depåer bestäms inte utifrån antalet fordon utan utifrån hallvolym. Dessutom kan tillstånds- eller registreringsplikt uppstå utifrån mängden lagförda för exempelvis bildäck eller brännbara material, såsom papper och papp.

Danmark

Det danska miljötillståndssystemet gjordes nyligen smidigare på så sätt att andra än direktivanläggningar överfördes till det lättare tillståndsförfarandet. I Danmark är bestämmelserna om

de utredningar som ska bifogas en ansökan om tillstånd precisare än i Finland. Till ansökningar om tillstånd för sådana verksamheter på vilka det lättare tillståndsförfarandet tillämpas behöver man inte bifoga utredningar om exempelvis utsläpp i anslutning till inledande eller nerläggning av en verksamhet eller förebyggandet av sådana, plan för kontroll av mark och grundvatten, beskrivning av metoder för identifiering och kontroll av mikroorganismer eller planer för olycks- och problemsituationer i den omfattning som i det tyngre tillståndsförfarandet. Dessutom kan utredningarna om bullerutsläpp meddelas på anläggningsnivå, medan utredningarna om bullerutsläpp i det tyngre förfarandet ska meddelas också per bullerkälla. I det tyngre förfarandet, som gäller direktivanläggningar, är den krets av parter som ska höras mer omfattande; också offentlighetskraven på ansökan är mer omfattande.

I Danmark finns också ett registreringsförfarande för sådana avfallsbehandlingsanläggningar som underskrider tröskeln för tillståndsplikt. Vid sidan av avfallshämtare, avfallsinsamlare och avfallsmäklare gäller registreringsplikten återvinningsanläggningar och anläggningar som bereder avfall för återvinning, om de tar emot avfall från en avfallshämtare. Företag som själva återvinner det avfall de ger upphov till har befriats från registreringsplikten. Bestämmelser om minimikraven för avfallsbehandlingen i små registreringspliktiga anläggningar finns på förordningsnivå. En registreringsanmälan ska förnyas med fem års mellanrum, och verksamhetsutövaren är skyldig att föra bok över lagringen och behandlingen av avfall samt bevara bokföringen i fem års tid.

Vallonien

I belgiska Vallonien har de miljöfarliga anläggningarna delats in i tre klasser: anläggningar på vilka tyngre miljötillståndsförfarande, lättare miljötillståndsförfarande respektive anmälningsförfarande tillämpas.

För handläggningen av ansökningar för miljötillståndspliktiga verksamheter har man föreskrivit om bindande tidsfrister, som är 90 dagar i det lättare respektive 140 dagar i det tyngre förfarandet. Handläggningstiden börjar räknas från den dag när ansökan om tillstånd med alla bilagor och kompletteringar har lämnats in till myndigheten. Om ansökningshandläggaren inte hinner handlägga en ansökan inom den utsatta tiden träder beslutsföredragandes förslag som sådant i kraft. Beslutet får överklagas på samma sätt som vanliga tillståndsbeslut även av dem som orsakas besvär och av miljöorganisationer. Om den som föredrar ärendet inte hinner handlägga ansökan inom den utsatta tiden anses ansökan avslagen. Tillståndssystemet preciseras genom sektorspecifika förordningar om kraven på miljöskydd; över hundra sådana har utfärdats.

Tidigare omfattade anmälningsförfarandet i Vallonien tillståndsprövningsliknande drag, men systemet har stympats till snarast ett registreringsförfarande, som ska förnyas vart tionde år. Bestämmelser om miljöskyddskraven på verksamheter som omfattas av tillämpningsområdet för anmälningsförfarandet har utfärdats direkt på förordningsnivå. Tillämpningsområdet för anmälningsförfarandet omfattar bland annat behållare på över 3 000 liter, restauranger med plats för över 100 gäster, permanenta grillkiosker, sådana nötkreatursgårdar med 2—150 djur som befinner sig tillräckligt långt från bosättning, bryggerier med en produktionskapacitet på 400—2 000 liter per dag, snickarverkstäder, djurstallar och kennlar för 4—10 djur, campingområden med mindre än 50 gästplatser, användning av fyrverkeripjäser, bostadsvisa avloppsreningsverk och avloppsreningsverk där personekvivalenten är mindre än 20 personer. Anmälan kan lämnas in antingen elektroniskt eller på en pappersblankett, som i tre exemplar sänds som rekommenderat brev till kommunen. Verksamhetsutövaren ska själv spara en fjärde kopia vid anläggningen eller på något annat ställe som myndigheten godkänner.

2.2.2. EU-lagstiftning om tillstånds- och registreringsplikt

Industriutsläppsdirektivet

Industriutsläppsdirektivet trädde i kraft 2011. Bestämmelserna om tillståndsplikt i enlighet med industriutsläppsdirektivet skulle införlivas i den nationella lagstiftningen senast den 7 januari 2013, men i praktiken orsakades merparten av tillståndspliktsskyldigheterna av de direktiv som var i kraft redan tidigare. Genom industriutsläppsdirektivet kombinerades och reviderades flera direktiv, av vilka det så kallade IPPC-direktivet om stora och medelstora industri-anläggningar var det mest centrala. I industriutsläppsdirektivet föreskrivs att anläggningarna enligt bilaga 1 till direktivet är tillståndspliktiga. I Finland har de tillståndspliktiga verksamheterna enligt industriutsläppsdirektivet fastställts i tabell 1 i bilaga 1 till miljöskyddslagen. Direktivet innehåller dessutom särskild reglering för förbränningsanläggningar, avfallsförbränningsanläggningar, samförbränningsanläggningar och vissa verksamheter som förbrukar organiska lösningsmedel. Vissa anläggningar som förbrukar organiska lösningsmedel och som utgör föremål för den särskilda regleringen ska enligt industriutsläppsdirektivet åtminstone myndighetsregistreras.

Direktivet om medelstora förbränningsanläggningar

Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/2193/EU om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar, nedan *MCP-direktivet*, trädde i kraft i slutet av 2015 och skulle införlivas i den nationella lagstiftningen i slutet av 2017. Syftet med direktivet är att minska utsläpp till luften från sådana förbränningsanläggningar som inte hör till industriutsläppsdirektivets tillämpningsområde. Enligt MCP-direktivet ska en medlemsstat kräva tillstånd eller registrera förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt på minst 1 megawatt men mindre än 50 megawatt, oavsett vilket bränsle de använder med de undantag som anges i artikel 2.3. Anläggningar med en installerad tillförd effekt på över 5 megawatt ska registreras senast den 1 januari 2024 och anläggningar med en installerad tillförd effekt på 1–5 megawatt senast den 1 januari 2029. Gränsvärdena för utsläpp enligt MCP-direktivet träder i kraft med vissa undantag för de befintliga anläggningarna ett år efter det att tillstånd beviljats för anläggningens verksamhet eller denna registrerats. Nya förbränningsanläggningar som tas i bruk efter den 20 december 2018 ska från början iaktta gränsvärdena för utsläpp enligt MCP-direktivet.

Avfallsdirektivet

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv, nedan *avfallsdirektivet*, skulle införlivas i den nationella lagstiftningen i slutet av 2010. I direktivet föreskrivs om bland annat återvinning och bortskaffande av avfall samt grundläggande krav för hantering av avfall. Avfallsdirektivet förutsätter att företag och anläggningar som behandlar avfall har tillstånd från en myndighet. Artikel 24 i avfallsdirektivet tillåter undantag från tillståndskravet vid bortskaffande av eget icke-farligt avfall på den plats där detta uppkommer och vid återvinning av avfall. Dessutom förutsätter avfallsdirektivet att de som yrkesmässigt samlar in, transporterar, förmedlar eller idkar handel med avfall registerförs. I Finland har det tillståndssystem som avfallsdirektivet förutsätter genomförts genom miljötillståndssystemet och registreringssystemet i sin tur genom avfallshanteringsregistret enligt avfallslagen. Tillståndsplikten vid behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning har fastställts i 13 punkten underpunkt f i tabell 2 i bilaga 1 till miljöskyddslagen.

Direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse

Rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse skulle införlivas i den nationella lagstiftningen redan när Finland anslöt sig till Europeiska unionen. I direktivet föreskrivs om samhällets skyldighet att ordna vattenförsörjning. Artikel 11 förutsätter att medlemsstaterna ska säkerställa att utsläpp av industrispillvatten som ska ledas till reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse omfattas av regleringar eller särskilda tillstånd som beviljats av den behöriga myndigheten enligt förutsättningarna i bilaga I C till direktivet. Med industrispillvatten avses enligt artikel 2.3 i direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse allt spillvatten som släpps ut från områden som används för kommersiell eller industriell verksamhet och som inte är hushållsspillvatten eller dagvatten. Som hushållsspillvatten betraktas enligt artikel 2.2 spillvatten från bostäder och inrättningar, vilket till övervägande del härrör från människans metabolism och hushållsaktiviteter. I Finland har tillståndssystemet i enlighet med direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genomförts i tillräcklig omfattning genom fastställandet av verksamheterna i bilaga I till miljöskyddslagen.

Vattenramdirektivet

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, nedan *vattenramdirektivet*, skulle sättas i kraft nationellt i slutet av 2003. Vattenramdirektivets syfte är att skydda och återställa vattnen så att unionen når minst god vattenstatus senast 2015. Finland nådde inte direktivets mål, och det nya målet för god vattenstatus har ställts till år 2021 eller 2027. I artikel 11.3 i direktivet förutsätts som minimikrav att medlemsstaterna ska vidta vissa grundläggande åtgärder för att nå miljömålen enligt artikel 4 i direktivet. I artikel 11.3 g i direktivet förutsätts att utsläpp från punktkällor som kan ge upphov till föroreningar ska förhandsregleras. Som sådan reglering kan godkännas förbud mot att förorenande ämnen släpps ut i vattnet, tillståndssystem eller ett registreringsförfarande som grundar sig på bindande regler, där utsläppsregleringar för de berörda förorenande ämnena fastställs. I Finland har bestämmelsen satts i kraft genom tillståndsplikten i enlighet med 27 § 2 mom. 1 och 2 punkten i miljöskyddslagen.

Nitratdirektivet

Rådets direktiv om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (91/676/EEG), nedan *nitratdirektivet*, skulle införlivas i den nationella lagstiftningen redan när Finland anslöt sig till Europeiska unionen. I direktivet finns bestämmelser om att minska och förhindra vattenförorening som orsakas eller framkallas av nitrater från jordbruket. Nitratdirektivets (1991) syfte är att skydda vattenkvaliteten i hela Europa genom att hindra att nitrater från jordbruket förorenar grund- och ytvatten och att främja god odlingspraxis. Enligt direktivet förutsätts medlemsstaterna antingen nationellt fastställa de nitratkänsliga områdena eller tillämpa det enligt direktivet förutsatta åtgärdsprogrammet i hela landet. Finland har genomfört direktivet i hela landet, och därför har Finland inte separat fastställt några nitratkänsliga områden. Enligt artikel 5 i och bilaga 3 till direktivet ska medlemsstaterna i sina åtgärdsprogram utfärda regler om bland annat förbud mot och begränsningar av spridning av gödselmedel på mark, stallgödselbehållarnas lagringskapacitet och kvävetillförseln till grödorna från jorden och från gödselmedel. I Finland har nitratdirektivet genomförts genom statsrådets förordning om begränsning av vissa utsläpp från jordbruk och trädgårdsodling (1250/2014), nedan *nitratförordningen*.

2.3 Bedömning av nuläget

Till sina grundläggande principer har miljöskyddslagen varit mycket likartad alltsedan år 2000, när den lag som föregick den nuvarande lagen trädde i kraft. Inom ramen för totalreformen av miljöskyddslagen, som har uppdelats på flera faser och över en lång tid, har man redan genomfört sådana betydande ändringar i laginnehållet som bland annat reducerat området för

tillståndsplikt och eliminerat det tidigare förfarandet med översyn av tillståndsvillkoren, som hade blivit automatiskt.

De statliga tillståndsmyndigheternas och tillsynsmyndigheternas resurser har minskat i takt med att statens effektivitets- och resultatprogram omsatts i praktiken. Också i kommunerna har utvecklingen gått i samma riktning. Detta har lett till ett behov att inom miljöskyddet ställa arbetena i prioritetsordning och ventilera hur lagstiftningen kan stödja utvecklingen. Under 2010-talet har antalet miljötillståndspliktiga anläggningar i flera faser minskats i en betydande omfattning. I sig har det bedömts att en befrielse från tillståndsplikten för nya grupper av verksamheter inte längre är möjlig utan att miljöskyddsnivån blir lidande.

Den tid som går åt till tillståndshandläggningen och den administrativa bördan har ansetts bromsa upp investeringarna och medföra kostnader i samband med dessa. Enligt statsminister Juha Sipiläs regeringsprogram är målet att lindra regleringen nettomässigt och lätta på den administrativa bördan.

I fråga om vissa verksamheter har tillståndsplikten kunnat avskaffas genom att verksamheterna överförts till registreringsförfarandet. Målet för registreringsförfarandet är att möjliggöra en systematisk efterhandskontroll av verksamheterna. I stället för tillståndsvillkor från fall till fall utfärdas bestämmelser om miljöskyddskraven för dessa genom förordning av statsrådet. Detta regleringssätt kan anses lämpligt för sådana verksamheter vilka det finns många av och för vilka de tekniska lösningarna är sinsemellan enhetliga. Om man försöker tillämpa en reglering på förordningsnivå på en sektor där de tekniska lösningarna på anläggningsnivå är väsentligt olika vid olika anläggningar blir regleringen med hänsyn till verksamhetsutövarna stel och begränsar den de innovativa lösningarna. Om en reglering på förordningsnivå i sin tur tillämpas på sektorer med ett litet antal anläggningar leder förordningsberedningen, styrningen och stödet i samband med tillämpningen av dem samt utformningen av praxis vid tillämpningen av dem lätt till en tyngre administrativ börda än tillstånd som utfärdas från fall till fall. Utifrån en bedömning enligt dessa kriterier har man till registreringsförfarandet och tillämpningen av sektorspecifika statsrådsförordningar överfört sådana sektorer eller planerar man alltså en överföring av alla de sektorer där registreringsförfarandet är en ändamålsenlig och användbar metod för att sköta miljöskyddsfrågor.

I och med att man vill lätta på och effektivisera tillståndsförfarandet ytterligare föreslås ett administrativt förfarande som är lättare än tillstånd och inom ramen för vilket man utfärdar förvaltningsbeslut och därmed förenade eventuella villkor. Ett administrativt beslutsförfarande som är lättare än tillstånd har föreslagits i flera utredningar, och många europeiska länder tillämpar sådana.

Vid beredningen av propositionen identifierades de facto sådana verksamheter vilkas miljöskyddsnivå kan tryggas i ett lättare förfarande än det nuvarande tillståndsförfarandet sålunda att man i förfarandet med förhandskontroll dock kan meddela miljöskyddsvillkor från fall till fall. Som sådana verksamheter kan typiskt betraktas anläggningar med ringa miljökonsekvenser och miljökonsekvenser som kan kontrolleras genom tämligen enkla och standardliknande lösningar samt i fråga om vilka miljökonsekvenserna kan kontrolleras utan särskild bundenhet till lägesprövningen i miljötillståndsfasen.

I fråga om djurstallar har man länge funderat över och i olika sammanhang utrett om tillståndsförfarandet är det rätta sättet för att hantera miljökonsekvenserna av dem eller om djurstallar kunde omfattas av registreringsförfarandet. Registreringsförfarandet för djurstallar i form av bara ett registreringsförfarande och en kategorisk förteckning av miljöskyddskraven för djurstallar i en statsrådsförordning har dock fått bred kritik, varvid man samtidigt ansett att det väsentliga i miljöfrågorna i samband med djurstallar är platsen till vilken verksamheten

förläggs och att man vid behov måste kunna besluta om denna genom beslut i de enskilda fallen. Det har ansetts att bestämmelser om ett lättare anmälningsförfarande i kombination med en statsrådsförordning som stöd för beslutsfattandet kan lätta miljöförfarandet i samband med djurstallar och samtidigt möjliggör beslut om den plats till vilken de förläggs. Kvantitativt är djurstallar alltså den absolut största tillståndspliktiga sektorn, även om tillståndsplikten har minskats i stor utsträckning.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Syftet med propositionen är att till miljöskyddslagen foga sådana bestämmelser med hjälp av vilka en del av de för tillfället tillståndspliktiga verksamheterna, för vilka inte förutsätts miljö-tillstånd enligt EU-lagstiftningen, kan överföras till anmälningsförfarandet. Sådana verksamheter i fråga om vilka den nuvarande miljöskyddsnivån fortsättningsvis inte äventyras vid tillämpning av det nya förfarandet ska överföras till anmälningsförfarandet.

Anmälningsförfarandet kan försnabba tidtabellerna för investeringar och inledande av verksamhet inom de sektorer där anmälningsförfarandet kan tillämpas. Samtidigt kan den administrativa bördan för såväl verksamhetsutövarna som myndigheterna minskas.

Vid beredningen av reformen av miljöskyddslagen diskuterades i vidare utsträckning möjligheten att utveckla miljöskyddslagen och beslutsprocessen enligt denna. Ett av spetsprojekten i statsminister Sipiläs regeringsprogram är smidigare författningar. Projektets syfte är att förtydliga styrningen av författningspolitiken, lindra regleringen nettomässigt och öka användningen av andra styrmedel som alternativ till författningar. Regeringens mål är att avveckla regleringen och lätta på den administrativa bördan. Inom ramen för spetsprojektet ska också tillstånds- och besvärsmålsförfarandena göras smidigare. Enligt regeringsprogrammet får inte heller kostnaderna för industrin eller kommunernas uppgifter öka och ska ytterligare reglering undvikas när EU-lagstiftningen genomförs nationellt.

I motsats till de flesta andra EU-länder gäller tillståndsplikten i Finland verksamheter som medför även tämligen små miljöolägenheter. I Finland gäller bestämmelserna om tillståndsförfarande och tillståndsprövning i princip på samma sätt samtliga tillståndspliktiga verksamheter oavsett om en verksamhet är tillståndspliktig med stöd av industriutsläppsdirektivet eller exempelvis 17 § i lagen angående vissa grannelagsförhållanden. Sålunda ter sig bestämmelserna rätt tunga även om tillståndsprövningen i fråga om verksamheterna i tillämpningspraxisen naturligtvis är olika beroende på verksamheternas karaktär och omfattning.

Tillståndsförfarandet har redan lättats genom att vissa verksamheter (små förbränningsanläggningar, distributionsstationer för flytande bränslen, asfaltstationer, permanenta betongstationer och fabriker som tillverkar betongprodukter samt vissa anläggningar som förbrukar lösningsmedel) har överförts från tillstånds- till registreringsförfarandet. För dessa sektorer har samtidigt redan beretts eller bereds detaljerade statsrådsförordningar om miljöskyddskraven på verksamheterna. Dessutom har tillståndsplikten för vissa verksamheter avskaffats helt.

I reformprojektets tredje fas föreslogs att införandet av ett nytt anmälningsförfarande ska utredas. Man tänkte sig att anmälningsförfarandet ska finnas vid sidan av det nuvarande tillstånds- och registreringsförfarandet för sådana närmare fastställda verksamheter som framöver inte ska behöva miljötillstånd, dock sålunda att det anmälningsförfarande som skapas ska lätta på tillståndsförfarandet antingen tidsmässigt eller genom det material som ska lämnas in, inledandet av en verksamhet, utformandet av beslut i ett ärende eller någon annan liknande omständighet. I det nya anmälningsförfarandet ska de verksamheter för vilka tillståndsplikten av-

skaffas alltjämt omfattas av förhandskontrollen, och för dessa ska alltjämt meddelas beslut som vid behov kan förenas med villkor för verksamheten.

En utgångspunkt för att en verksamhet ska överföras från tillstånds- till anmälningsskaffandet är att endast två olika förfaranden ska tillämpas på verksamheter inom en och samma sektor. Verksamheterna inom en sektor ska å ena sidan kunna vara antingen tillståndspliktiga utifrån storleken eller registreringspliktiga utifrån de i lag föreskrivna trösklarna för tillståndsplikt och registrering eller å andra sidan tillstånds- eller anmälningsskiftiga. Verksamheterna inom en och samma sektor ska också kunna vara anmälningsskiftiga eller registreringspliktiga utifrån trösklar som regleras separat.

3.2 De viktigaste förslagen

3.2.1 Rättsgrund för det allmänna anmälningsskaffandet

Till lagen fogas ett nytt 10 a kap. med bestämmelser om det allmänna anmälningsskaffandet. En verksamhetsutövare som har för avsikt att inleda en anmälningsskiftig verksamhet ska till den behöriga myndigheten lämna in en anmälan om verksamheten inom en föreslagen utsatt tid på 120 dygn innan verksamheten inleds. Om anmälan för att den ska kunna handläggas på tillbörligt sätt är bristfällig, bereds verksamhetsutövaren i regel endast ett tillfälle att komplettera anmälan. Om anmälan efter att den kompletterats fortfarande är bristfällig, ska anmälan kunna lämnas utan prövning och rätten att inleda verksamhet förfalla.

Hörandet vid ansökan ska vara detsamma som vid ansökan om miljötillstånd. I anmälningsskaffandet ska alltid ett förvaltningsbeslut med i hög grad genomgående villkor för verksamheten utfärdas. Nästan samma materiella lagstiftning och delvis samma procedurbestämmelser ska tillämpas på anmälningsskaffandet som på tillståndsskaffandet, om än en separat bestämmelse om förvaltningsförfarande i anmälningsskiftanden enligt 10 a kap. ska fogas till 10 a kap.

Förvaltningsbeslut som utfärdas i anmälningsskaffandet ska kunna överklagas på samma sätt som beslut om miljötillstånd.

Enligt förslaget ska i de befintliga paragraferna i lagen företas ett stort antal ändringar genom vilka bestämmelserna om tillstånds- och registreringspliktiga verksamheter ska utsträckas till att gälla också verksamheter i det allmänna anmälningsskaffandet. De i lagen redan ingående anmälningsskiftandena ska kvarstå oförändrade och räknas upp på nytt i kapitel 12 till åtskillnad från anmälningar enligt det allmänna anmälningsskaffandet.

3.2.2. Verksamheter som överförs till det allmänna anmälningsskaffandet

Enligt förslaget ska sådana verksamheter enligt tabell 2 i bilaga 1 i fråga om vilka miljökonsekvenserna är ringa eller hänför sig till ett begränsat område överföras till anmälningsskaffandet. Den numerärt största andelen verksamheter som överförs till anmälningsskaffandet utgörs av med avseende på djurantal och potentiella miljökonsekvenser betydelsefulla djurstallar; därför ska för dessa utfärdas en sektorrelaterad förordning med bestämmelser om de centrala miljöskydds krav som för närvarande fastställs i miljöskyddsvillkoren för djurstallar. Vidare föreslås det att vissa numerärt anspråkslösare verksamheter inom bland annat livsmedels- och foderindustrin överförs till anmälningsskaffandet.

I och med normstyrningen som komplement till anmälningsskaffandet ska också stora djurstallar anses lämna sig för anmälningsskaffandet utan att miljöskyddsnivån försvagas. Särskilda bestämmelser om förebyggande av näringsutsläpp till följd av spillning från djurhus-

hållning och luktutsläpp och andra utsläpp i luften finns i nitrutförordningen, som utfärdats med stöd av miljöskyddslagen.

De tekniska lösningarna inom de verksamheter som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet är ofta standardliknande, och de för dessa meddelade villkor i miljötillstånden i huvudsak lika till innehållet. Förutsättningarna för att förlägga en verksamhet till den ansökta platsen kan avgöras i anmälningsförfarandet, eftersom villkor om detta kan meddelas i beslutet.

Enligt förslaget ska till det allmänna anmälningsförfarandet från tabell 2 i bilaga 1 till miljöskyddslagen överföras

— i 1 punkten underpunkt a avsedda sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 kubikmeter sågvirke per år

— i 5 punkten underpunkt d avsedda andra upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra minst 100, men mindre än 50 000 kubikmeter sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller

— i 7 punkten avsedd maskinell guldgrävning, när de uppgrävda jordmassorna inklusive yttjord underskrider 500 kubikmeter per år, arbetstiden är högst 50 dygn per år och när tillstånd eller rätt enligt vattenlagen inte behövs

— i 10 punkten underpunkterna a—b1, c1—c6 och d2—g avsedda livsmedels- eller fodertillverkande verksamheter, vilkas avloppsvatten leds till ett miljötillståndspliktigt avloppsreningssystem och vilka enligt 2 § 9 punkten i förordningen om miljöskydd omfattas av den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet

— i 11 punkten underpunkterna a, c och d avsedda djurstallar med undantag av djurstallar med minst 300 mjölkkor, 500 köttbiter och 600 dikor eller andra djurstallar där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 är minst 3 000

— i 12 punkten underpunkt c avsedda depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek

— i 14 punkten underpunkt a avsedda utomhus belägna skjutbanor som är avsedda för högst 10 000 skott per år och som inte har en bana avsedd för lerduskytte och

— i 14 punkten underpunkt c avsedda permanenta djurgårdar eller nöjesparker.

3.2.3. Övriga föreslagna ändringar

Det föreslås att sektorrubriken för 4 punkten i tabell 2 i bilaga 1 ändras så att noteringen ”tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala”, som ogrundat kopierats från motsvarande punkt i tabell 1, stryks. Vid verksamheter enligt tabell 2 är det oftast fråga om att ämnen försätts sinsemellan och inte om att tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner, varför den text som stryks strider mot praxis och har medfört en del tolkningssvårigheter hos myndigheterna.

Det föreslås att en ny underpunkt f, Enzymfabriker, fogas till 4 punkten i tabell 2 i bilaga 1. Med enzymfabrik avses här biologisk produktion av enzymer i industriell skala, som i Finland även globalt sett är storskalig och som i fråga om utsläpp och risker är jämförbar med verksamhet i större direktivanläggningar. I Finland finns det enligt nuvarande uppgifter fyra fabriker som varit tillståndspliktiga utifrån att de producerar enzymer genom fermentering.

I tabell 1 i bilaga 1 anges de i bilaga 1 till industriutsläppsdirektivet förtecknade verksamheter som hör till direktivets tillämpningsområde och i tabell 2 övriga tillståndspliktiga verksamheter. När tolkningen av tillståndsplikt förtydligades och de tillståndspliktiga verksamheterna delades upp i direktivanläggningar och andra tillståndspliktiga anläggningar bortföll vissa sådana verksamheter inom den kemiska industrin som i fråga om verksamhetens omfattning och miljökonsekvenser kan jämföras med konsekvenserna av anläggningar i storleksklassen direktivanläggningar från förteckningen över andra tillståndspliktiga verksamheter i tabell 2. Till dem hör enzymfabriker, vilkas tillståndsplikt grundade sig på 1 § 1 mom. 4 b punkten i den upphävda miljöskyddsförordningen (169/2000). Då antogs att enzymfabriker är tillståndspliktiga i enlighet med industriutsläppsdirektivet med stöd av 4.1 punkten i bilaga 1 till direktivet och på motsvarande sätt med stöd av 4 b punkten i tabell 1 i bilaga 1 till miljöskyddslagen. Europeiska kommissionen har framlagt en tolkning enligt vilken enzymfabriker inte räknas till 4.1 punkten (Tillverkning av organiska kemikalier) i bilaga 1 till direktivet.

De väsentligaste miljökonsekvenserna av enzymfabriker är deras belastning på avloppsvattnet och den stora avfallsvolymen till följd av fermentering. Förslaget medför inga miljökonsekvenser, eftersom de aktuella verksamheterna redan har gällande miljötillstånd, som beviljats med stöd av tidigare lagstiftning. Förslaget medför inte heller några konsekvenser för myndigheternas verksamhet eller för verksamhetsutövarna, eftersom man genom detta ska återställa det tidigare gällande rättsläget, som grundat avskaffades för en tid.

Enligt förslaget ska 12 punkten underpunkt a i tabell 2 i bilaga 1 ändras så att formuleringen ”hamnar eller lastnings- eller lossningskajer som i huvudsak är avsedda för handelssjöfart och som lämpar sig för fartyg” i fråga om tillståndsplikten och storleken preciseras med tillägget ”med 8n dödvikt som överstiger 1 350 ton”. Den nuvarande ordalydelsen medför tolkningsmässiga oklarheter, och den nya lydelsen svarar dessutom mot den ordalydelse som avses i direktivet om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (2011/92/EU).

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Bakgrund

I juli 2017 påbörjade Finlands miljöcentral på uppdrag av miljöministeriet en utredning för att bedöma konsekvenserna av det planerade nya anmälningförfarandet. Utredningen fokuserade på det nya förfarandets ekonomiska konsekvenser och konsekvenser för myndigheterna samt beaktade de eventuella samhälleliga konsekvenserna. Inför det utkast till regeringens proposition som sändes på remiss erhöles preliminära resultat från utredningen. Utredningen blev klar i slutet av september 2017, varefter motiveringarna till regeringspropositionen kompletterades. Utifrån kompletteringarna sågs konsekvensbedömningen ännu över i slutet av februari 2018.

Enligt förslaget ska sådana verksamheter enligt tabell 2 i bilaga 1 i fråga om vilka miljökonsekvenserna i regel är ringa eller hänför sig till ett begränsat område överföras till det allmänna anmälningförfarandet. Dessutom är de tekniska lösningarna inom de verksamheter som enligt förslaget ska överföras till anmälningförfarandet i vissa fall standardliknande och de villkorsvillkor som för närvarande förenats med miljötillstånden i huvudsak lika inom sektorn.

I de kompletterande villkoren som ska förenas med ett beslut i anmälningsförfarandet kan ställas villkor för möjligheten att förlägga verksamheten till en av verksamhetsutövaren föreslagen plats. Sådana verksamheter är bland annat djurstallar som orsakar luktolägenheter och vissa verksamheter inom livsmedelsindustrin. Till övriga delar är de tillståndsvillkor som meddelats för att begränsa utsläppen från verksamheterna likartade. I sin omgivning orsakar skjutbanor med ett obetydligt antal skott i huvudsak bullerolägenheter. En begränsning av dessa kräver prövning från fall till fall, vilket med beaktande av verksamhetens omfattning lämpar sig för att avgöras i anmälningsförfarandet. Ofta avgörs redan i planläggningen att en verksamhet förläggs till en viss plats eller ett visst område.

En stor del av besluten från referensåret 2015 hänförde sig till förfarandet med översyn av tillståndsvillkoren med stöd av miljöskyddslagens 71 §, som upphävdes den 1 maj 2015. I praktiken anhängiggörs sådana ärenden inte längre hos staten eller i kommunerna. Det allmänna anmälningsförfarandet ska tillämpas på ny verksamhet och verksamhetsändringar. Sålunda kommer det att framöver anhängiggöras avsevärt färre anmälningar inom anmälningsförfarandet jämfört med de tillståndsbeslut som år 2015 meddelades för de verksamheter som enligt förslaget ska överföras.

Det är svårt att uppskatta antalet anmälningar som kommer att anhängiggöras för sådana nya verksamheter som överförs till anmälningsförfarandet. Antalet anmälningar om etablering av nya djurstallar eller ändring av befintliga djurstallar bedöms bli störst. Antalet anmälningar påverkas av bland annat den allmänna ekonomiska situationen och därmed företagens investeringsvilja.

Den största enskilda verksamheten inom de verksamheter som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet är djurstallar, som för närvarande uppgår till cirka 3 800 stycken med undantag av pålsdjursfarmer, djurstallar i direktivstorleksklass och de största nötkreatursgårdarna, som alltjämt ska omfattas av tillståndsförfarandet. Antalet andra verksamheter som överförs till anmälningsförfarandet uppgår till cirka 250—300 stycken.

4.2 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser för de offentliga finanserna

Merparten av de verksamheter som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet omfattas av kommunernas behörighet. Den kommunala miljötillståndsavgiften och avgiften för andra beslut fastställs utifrån den kommunala taxan eller från fall till fall utifrån den arbetstid som myndigheten lagt ner. I vartdera fallet bestäms priset i sista hand utifrån myndighetens arbetsmängd eller en uppskattning av arbetsmängden. De kommunala avgifterna kan uppgå till högst de totala kostnader som kommunen orsakas. Om myndighetens arbetsmängd minskar vid överföringen till anmälningsförfarandet, ska detta återspegla sig i en lägre handlägningsavgift jämfört med det nuvarande tillståndsförfarandet.

År 2015 utfärdade regionförvaltningsverken sammanlagt 72 beslut för sådana djurstallar som ska överföras till anmälningsförfarandet. Till 66 av dessa beslut åtgick cirka 5 400 mantimmar och för ett tillståndsbeslut i genomsnitt 82 mantimmar. Kostnaden för den statliga myndighetens arbete är således i genomsnitt 3 742 euro. Beräkningen grundar sig på de år 2015 utfärdade tillståndsbesluten, deras uppdelning på två avgiftsklasser, den uppskattade arbetsmängden och den medeltimlön som vid regionförvaltningsverken lagts ner på handläggning av ansökningar i fråga om nya verksamheter och verksamhetsändringar, för vilka handlägningsavgifterna är lägre.

För ovan nämnda beslut tog regionförvaltningsverken ut sammanlagt cirka 290 000 euro i handläggningsavgifter enligt avgiftsförordningen. Kalkylmässigt sänker överföringen till anmälningförfarandet regionförvaltningsverkens årliga avgiftsintäkter från tillstånd för djurstallar med samma belopp. På grund av kommunernas lägre taxor ökar inte kommunernas intäkter på motsvarande sätt. Enligt uppgifter från NTM-centralerna åtgick 4,15 årsverken till tillsynen över sådana djurstallar som överförs till anmälningförfarandet. De tillsynsavgifter som togs ut för dessa uppgick till 72 500 euro 2016. Bortfallet av dessa tillsynsavgiftsintäkter måste beaktas i NTM-centralernas budgetar. Uppskattningsvis utövar kommunerna tillsyn över sådana djurstallar som överförs en gång vart fjärde år. Därför bedöms det att de djurstallar som kommunerna utöver tillsyn över ökar med cirka 160 verksamheter per år.

Uppskattningsvis finns det 650 sådana djurstallar som enligt förslaget ska överföras från statens till kommunernas behörighet. För myndigheten uppgår den kalkylmässiga genomsnittliga kostnaden för ett kommunalt tillståndsbeslut om ny djurstallsverksamhet till 1 156 euro, och i arbetstid åtgår cirka 33 mantimmar. Skillnaden i kostnadsbeloppet mellan staten och kommunerna beror på skillnaderna i den genomsnittliga arbetstid som handläggningen kräver och i tjänstemännens lönenivå. Också kommunernas beslutsrätt om avgiftstaxorna inverkar på detta.

De minskningar i arbetsmängden och kostnaderna i anmälningförfarandet som anges i det följande grundar sig på antagandet att inte bara de av kommunerna handlagda ansökningarna om tillstånd utan dessutom också alla de ansökningar om tillstånd för djurstallar som regionförvaltningsverken meddelat beslut om 2015 och som överförs till anmälningförfarandet handläggs av de kommunala miljövårdsmyndigheterna som tillståndsärenden och att antalet mantimmar som gått åt till handläggningen är detsamma som vid regionförvaltningsverken. Under antagandet att handläggningen av alla ovan nämnda ansökningar i anmälningförfarandet lättar på den kommunala myndighetens arbetsbörda med 10 procent jämfört med tillståndsförfarandet i samband med djurstallar, uppgår den nationella inbesparingen i personalutgifterna till cirka 28 000 euro per år. Om förfarandet lättar på arbetsbördan med 30 procent, blir den årliga inbesparingen cirka 85 000 euro. Vid en 50 procent lättare arbetsbörda blir den årliga inbesparingen cirka 140 000 euro.

Inbesparingsbeloppen kan betraktas som mycket obetydliga till och med i det djärva antagandet att arbetsbördan minskar med hälften i förhållande till tillståndsförfarandet. I fråga om de övriga verksamheterna blir insparingarna ännu mindre på grund av deras antal och det ringa antalet ärenden som anhängiggörs per år.

På grund av strukturomvandlingen i jordbruket växer gårdsstorlekarna samtidigt som antalet gårdar minskar. Därför kommer en del av de djurstallar som för närvarande lämpar sig för anmälningförfarandet att förbli tillståndspliktiga i och med att produktionen expanderar. Denna omständighet bedömdes inte noggrannare.

Konsekvenserna för den statliga respektive kommunala myndighetens verksamhet har granskats särskilt för djurstallarnas del, eftersom de är den numerärt mest betydande verksamheten som överförs till anmälningförfarandet.

Konsekvenser för samhällsekonomin

Förslaget bedöms medföra endast små konsekvenser för samhällsekonomin. Även om anmälningförfarandet eventuellt försnabbar genomförandet av investeringar, förblir investeringarna i djurstallar och de andra verksamheterna i anmälningförfarandet numerärt såtillvida små att konsekvenserna blir anspråkslösa.

Konsekvenser för företagen

Maximitiden för handläggning av en anmälan i det föreslagna förfarandet ger företagen förutsägbarhet och försnabbar sannolikt investeringstidtabellerna. Förutsägbarheten främjas även av den sektorspecifika förordning som ska utfärdas för djurstallar. Tillåtelsen att få inleda verksamheten även om myndigheten inte har handlagt anmälan inom den utsatta tiden underlättar företagets planering av verksamheten. Å andra sidan ökar det företagets risk i situationer där verksamheten inletts innan beslutet vunnit laga kraft och överklagas hos förvaltningsdomstolen. En positiv konsekvens för företagen är att det är att vänta att handläggningsavgiften i anmälningsförfarandet sannolikt blir något lägre än den nuvarande tillståndsavgiften.

För företagarna kan anmälningsförfarandet bidra till minskade administrativa kostnader i och med ett snabbare förfarande och lägre handläggningsavgifter. Handläggningsavgifterna för vissa verksamheter kan förändras i och med att de överförs från statens till kommunernas behörighet. För närvarande är de kommunala taxorna åtminstone för djurstallar del betydligt lägre än regionförvaltningsverkens taxor. Därför kommer överföringen av verksamheten till kommunernas behörighet sannolikt att sänka handläggningsavgiften jämfört med regionförvaltningsverkens nuvarande tillståndsavgift.

Konsekvenser för hushållen

På medborgarnas rätt att delta tillämpas i anmälningsförfarandet samma bestämmelser om hörande och besvärsmätt som i miljötillståndsförfarandet, varför reformen sannolikt inte påverkar hushållens ställning.

4.3 Konsekvenser för myndigheterna

De viktigaste konsekvenserna av överföringen till det allmänna anmälningsförfarandet hänför sig till de planerade ändringarna i behörighetsrelationerna och därigenom till att arbetet hos de statliga myndigheterna kommer att minska medan arbetet i kommunerna kommer att öka. I och med överföringen av uppgifterna överförs även handläggnings- och tillsynsavgifterna för dem till de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna.

I den första fasen medför överföringen av verksamheterna från tillståndsplikten till anmälningsförfarandet dock inte några förändringar för dessa. De redan beviljade miljötillstånden förblir i kraft som sådana. När det blir aktuellt med en sådan ändring av dessa verksamheter som förutsätter en ändring av tillståndet, ska verksamhetsutövaren i stället för att ansöka om en ändring av tillståndet anmäla ändringen av verksamheten till den behöriga myndigheten. I anmälningsförfarandet ska myndigheten i fråga om verksamheten meddela ett beslut som upphäver och ersätter det gällande tillståndet.

Vid sidan av handläggningen av tillstånd åtgår myndigheternas arbetstid dessutom till efterhandstillsyn. De verksamheter som överförs till anmälningsförfarandet kvarstår i tillsynsplanerna, varför överföringen sannolikt inte medför betydande konsekvenser för allokeringen av tillsynsresurserna trots att förändringarna på lokal nivå kan bli till och med stora. De djurstallar som enligt förslaget ska överföras från staten till kommunerna är större än de djurstallar som för närvarande omfattas av kommunernas behörighet, varför kommunerna i sina tillsynsplaner och tillsynsprogram sannolikt blir tvungna att prioritera de objekt som överförs. Också NTM-centralernas tillsynsplaner och tillsynsprogram måste uppdateras i enlighet med den nya situationen.

De statliga myndigheterna

Sågar (cirka 70 stycken) och djurstallar (cirka 650 stycken) med undantag av pälsdjursfarmer, djurstallar i direktivstorleksklass och de största nötkreatursgårdarna ska överföras från statens till kommunernas behörighet. Handläggningen av anmälningar i fråga om separata upplag (60) för kemikalier på minst 1 000 men mindre än 50 000 kubikmeter och maskinell guldgrävning (under 10) ska kvarstå inom statens behörighet.

Handläggningstiden för de anmälningar som kvarstår hos de statliga myndigheterna förkortas väsentligt jämfört med de nuvarande handläggningstiderna för tillstånd. Detta innebär att handläggningen torde effektiviseras anmärkningsvärt visavi den nuvarande tillståndshandläggningen. I vissa fall måste myndigheterna eventuellt prioritera handläggningen av anmälningar på bekostnad av handläggningen av ansökningar om tillstånd.

De kommunala miljövårdsmyndigheterna

Handläggningen av anmälningarna för sågar och djurstallar överförs till kommunerna. De inbesparingar som eventuellt åstadkoms i anmälningsförfarandet accentueras i handläggningen av anmälningar om djurstallar på grund av deras stora antal. I den kommunala handläggningen kommer uppskattningsvis cirka 50 fler djurstallsanmälningar per år att anhängiggöras jämfört med nuläget.

I små kommuner kan bristen på personresurser med anledning av kraven på handläggningstiden innebära en utmaning, varför också de kommunala myndigheterna eventuellt måste prioritera handläggningen av anmälningar på bekostnad av handläggningen av ansökningar om tillstånd och andra uppgifter. De verksamheter som överförs till anmälningsförfarandet kvarstår som förut i tillsynsplanerna, men att föra in de verksamheter som överförs från staten till kommunerna i tillsynsplanerna ökar myndigheternas arbete till en början.

För miljöskyddskraven på djurstallar bereds en egen sektorspecifik förordning med bestämmelser om miljöskyddets minimikrav i fråga om anmälningspliktiga verksamheter. Förordningen förtydligar verksamhetsutövarnas och myndigheternas förfaranden, och de kommunala myndigheternas arbetsbörda i anmälningsförfarandet lättar i viss mån jämfört med det nuvarande tillståndsförfarandet i och med att vissa frågor som tidigare avgjorts efter prövning får författningsgrund.

4.4 Konsekvenser för miljön

De verksamheter som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet har i princip små konsekvenser för miljön. Det bedöms att miljöskyddsnivån inte kommer att försvagas, eftersom de verksamheter som överförs till anmälningsförfarandet kvarstår inom förhandskontrollen och eftersom det i ett beslut med anledning av en anmälan kan meddelas kompletterande villkor om exempelvis utsläpp till luften, avfall och behandling av avloppsvatten.

Av de verksamheter som överförs till anmälningsförfarandet är djurstallarna i fråga om antal och miljökonsekvenser den viktigaste gruppen. Bestämmelser om miljöskyddskraven vid spridning, hantering och lagring av stallgödsel finns i niträtförordningen. De övriga miljöskyddskraven för tillståndspliktiga djurstallar har fastställts i miljötillståndens tillståndsvillkor. Bestämmelser om de centrala miljöskyddskraven på de djurstallar som överförs till anmälningsförfarandet ska finnas i den statsrådsförordning som för tillfället är under beredning, varför det kan bedömas att miljöskyddsnivån för de djurstallar som överförs till anmälningsförfarandet inte kommer att försvagas.

4.5 Samhälleliga konsekvenser

De i propositionen avsedda åtgärderna för att lindra tillståndsplikten genomförs inom ramen för spetsprojektet för smidigare författningar enligt regeringsprogrammet, som inkluderar en avveckling av normer, minskning av den administrativa bördan och nödvändiga författningsändringar.

Propositionen har inga betydande samhälleliga konsekvenser, såsom hälsokonsekvenser, konsekvenser för medborgarnas ställning eller den regionala utvecklingen.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag utgående från de förslag som de tidigare projektgrupperna för reformprojektet i anslutning till miljöskyddslagstiftningen lagt fram och som beskrivs i kapitel 1. Reformprojekten i anslutning till miljöskyddslagen har i den tredje fasen beretts av tre bredbasiga projektgrupper, och gruppernas förslag har varit ute på remiss innan denna regeringsproposition började beredas. Denna proposition grundar sig särskilt på arbetet inom projekt 7, som granskade anläggningsförteckningen enligt tabell 2 i bilaga 1 till miljöskyddslagen och som bedömde förteckningens funktionsduglighet och ändamålsenlighet samt på arbetet inom projekt 6, som gällde utvecklingen av tillståndsförfarandet och särskilda frågor i samband med djurstallar.

Våren 2017 ordnades två samråd om det allmänna anmälningsförfarandet. Vid det första samrådet den 19 april presenterades de viktigaste författningsändringarna som anmälningsförfarandet förutsätter. Vid det andra samrådet den 15 maj presenterades de verksamheter som enligt förslaget ska överföras från tillståndsförfarandet till det allmänna anmälningsförfarandet. Materialet från vardera samrådet finns på finska på http://www.ym.fi/fi-FI/Ymparisto/Lainsaadanto_ ja_ohjeet/Ymparistonsuojelun_valmisteilla_oleva_lainsaadanto/Ymparistonsuojelulain_uudistaminen. Efter remissförfarandet drog miljöministeriet upp linjerna för projektet i samband med anmälningsförfarandet på nytt. Linjerna presenterades brett upplagt för intressentgrupperna den 7 februari 2018. En video från samrådet finns på ovan nämnda webbadress.

Propositionen har behandlats i delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning 15.5.2018.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Propositionsutkastet var ute på remiss mellan den 6 september och den 13 oktober 2017. Sammanlagt inlämnades 58 yttranden.

Yttranden lämnades in av Ampumaharrastusfoorumi, Arbets- och näringsministeriet, Esbo stad, Finansministeriet, Finlands Fiskodlarförbund rf, Finlands miljöcentral, Finlands naturskyddsförbund rf, Finlands näringsliv rf, Finlands Vattenverksförening rf, Förbundet för vattenskyddsföreningarna i Finland rf, Företagarna i Finland rf, Försvarsministeriet, Helsingfors stad, högsta förvaltningsdomstolen, Ilmola kommun, Infra rf, Inrikesministeriet, Joensuu stad, Jord- och skogsbruksministeriet, Justitieministeriet, Kemiindustrin KI rf, Kommunförbundet, Kuopio stad, Lapin Kullankaivajain liitto ry, Lappo stad, Livsmedelsindustriförbundet rf, Lovisa stad, Luonnonsuojeluliitto Tapiola ry, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto ry, Miljöindustrin och -tjänster YTP rf, Miljörättsliga sällskapet i Finland rf, Naturresursinstitutet, närings-, trafik- och miljöcentralerna i Birkaland, Egentliga Finland, Lappland, Mellersta Fin-

land, Nyland, Norra Karelen, Norra Savolax, Norra Österbotten, Sydöstra Finland, Södra Österbotten och Tavastland, regionförvaltningsverken, Salo stad, sametinget, Seinäjoki stad, Skogsindustrin rf, Suomen Tekstiili ja Muoti ry, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf, Säkerhets- och kemikalieverket, Teknologiindustrin rf, Vanda stad, Vasa förvaltningsdomstol, Ympäristönsuojeluviranhaltijat ry, Ylä-Savon SOTE kuntayhtymä, Åbo stad/miljösektorn och Öljy- ja biopolttoaineala ry. Kommunikationsministeriet meddelade att det inte har något att yttra om propositionen.

Nästan alla remissorgan understödde på allmän nivå målsättningarna för lindringen och den smidigare regleringen. Däremot ifrågasattes om det går att lätta på administrationen genom de föreslagna metoderna. En del av de myndigheter som yttrade sig befarade att ansökningarna i anmälningsförfarandet kommer att prioriteras på tillståndsförfarandet bekostnad eller att efterhandskontrollen kommer att öka. En del ansåg att hela förfarandet är onödigt och framförde att ett smidigare förfarande kunde ha åstadkommits även med stöd av 96 § i miljöskyddslagen. Förfarandena i propositionen understöddes endast av verksamhetsutövarna, även om de hade hoppats på ett ännu bredare tillämpningsområde. Till vissa delar oroade man sig över att regleringssystemet i lagen blir mer komplicerat och över tolkningsproblemen i samband med det. I den fortsatta beredningen genomfördes ett stort antal ändringar, genom vilka man avsåg att bemöta de största orostankarna.

Överföringen av verksamheter till anmälningsförfarandet

Flera organ motsatte sig att myndighetsbehörigheten i fråga om sågverk överförs från staten till kommunerna, eftersom behörigheten nyligen överförts från kommunerna till staten. Ett organ ansåg att överföringen av behörigheten är motiverad. I den fortsatta beredningen ändrades inte propositionen, eftersom man ansåg av miljökonsekvenserna av sågverk är lokala och eftersom miljötillståndet för eller registreringen av värmecentraler, som ofta ansluter sig till verksamheten, handläggs av de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna.

Konsekvenserna av överföringen av stenkolsupplag bedömdes bli små, eftersom upplagen oftast utgör en del av någon annan tillståndspliktig verksamhet. I den fortsatta beredningen ändrades förslaget, och stenkolsupplagen förblir tillståndspliktiga.

Flera organ ansåg att det är förhastat att överföra separata upplag för kemikalier utanför grundvattenområden till anmälningsförfarandet. I första hand vore det skäl att undersöka möjligheten att befria dem från miljötillståndsplikten genom att utnyttja resultaten från miljöministeriets projekt för att lindra tillståndsplikten för upplag för kemikalier och utreda om ett eventuellt anmälningsförfarande för stora upplag för kemikalier kan fogas till tillståndsförfarandet enligt lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), nedan *kemikaliesäkerhetslagen*, och att eventuellt fastställa ett tröskelvärde för anmälningsplikten. I den fortsatta beredningen ändrades propositionen så att det föreslås att sådana separata upplag för kemikalier där det är möjligt att lagra minst 100 kubikmeter men mindre än 50 000 kubikmeter sådana kemikalier ska överföras till anmälningsförfarandet. Tillståndsplikten för upplag som är större än 50 000 kubikmeter och tunneller så kvarstår. Tillståndsplikten kvarstår också för upplag för kemikalier som förlägs till ett grundvattenområde.

Överföringen av maskinell guldgrävning till anmälningsförfarandet vann inte odelat stöd i yttrandena på grund av den föreslagna inskränkningen i hörandet i anmälningsförfarandet och konsekvenserna för samernas rätt att utöva sin näring och kultur. I vissa yttranden konstaterades att de enskilda guldgrävningsobjekten knappast har några konsekvenser, men att de kumulativa konsekvenserna av guldgrävning är anmärkningsvärda. I den fortsatta beredningen ändrades propositionen med att mängden av de uppgrävda jordmassorna höjdes till 500 kubikme-

ter per år och med att verksamheten begränsades till sådan som inte behöver tillstånd eller rätt enligt vattenlagen. Förslaget om hörande i anmälningsförfarandet också ändrades.

Överföringen av verksamheter med tillverkning av livsmedel och foder till anmälningsförfarandet i sådana fall där avloppsvattnet leds till ett miljötillståndspliktigt reningsverk understöddes i vissa organs yttranden, förutsatt att ett beslut med anledning av en anmälan förenas eller kan förenas med villkor om förbehandling av avloppsvattnet och det går att försäkra sig om att reningsverkets kapacitet är tillräcklig. I vissa yttranden framfördes behovet av att höra vattentjänstverket i fråga och att meddela anvisningar om tillbörliga krav och gränsvärden för behandlingen av avloppsvatten. Det föreslogs också att anmälningsförfarandet ska utsträckas till fiskförädlingsverksamheter, eftersom köttförädlingsverksamheter omfattar rökning, som orsakar luktolägenheter. I den fortsatta beredningen preciserades propositionen så att de verksamheter som överförs till anmälningsförfarandet inskränktes till att gälla endast sådana verksamheter som i detta nu omfattas av den kommunala miljövårdsmyndighetens behörighet. Vidare kompletterades motiveringen genom att separat ange att ett beslut vid behov kan förenas med villkor om förbehandlingen av industriavfallsvatten som leds till avlopp. Därutöver ska sådana anläggningar som avses i 10 punkten underpunkt d1 i tabell 2 och som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor förbli tillståndspliktiga.

Många remissorgan ansåg att konsekvenserna av en överföring av luftpistol- och salongsgevärbanor, där man skjuter högst 10 000 skott, är små, men å andra sidan motsatte en del sig överföringen, eftersom dessa banor ofta utgör en del av tillståndspliktiga skjutbanor. I ett yttrande framfördes däremot att förfarandet kunde utvidgas till bland annat banor med mindre än 10 000 skott per år och ringa konsekvenser (utan begränsning av vapnens kaliber), eftersom man i stället för kaliberbegränsningarna borde ta hänsyn till eventuella olägenheter, såsom bullerolägenheter för grannarna och eventuella miljöolägenheter i form av bly, och ytterligare till banor som ligger minst 1,5 kilometer från bosättning. I den fortsatta beredningen ändrades propositionen så att man till anmälningsförfarandet överför skjutbanor som är avsedda för högst 10 000 skott per år och som inte har någon bana avsedd för lerduveskytte.

En del remissorgan motsatte sig att sådana recirkulerande vattenbruk vid fiskodlingar vilkas avloppsvatten leds till ett miljötillståndspliktigt reningsverk överförs till anmälningsförfarandet, medan det å andra sidan ansågs att överföringens betydelse inom fiskodlingen är liten och att verksamheten ofta förutsätter tillstånd för vattenhushållning på grund av att anläggningarna förläggs till vattendrag eller tar ut vatten. I vissa yttranden föreslogs att anmälningsförfarandet utsträcks till att omfatta fiskodlingsverksamheter mer genomgående och att det samtidigt ska utarbetas en sektorspecifik statsrådsförordning. I den fortsatta beredningen ändrades propositionen så att recirkulerande vattenbruk förblir tillståndspliktiga, eftersom verksamheten för uttag av vatten och för vattenavledningsanläggningar kräver tillstånd enligt vattenlagen.

Flera organ krävde att tillståndsplikten för sådana reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse där personekvivalenten är 100—500 personer bevaras. De anmälningspliktiga avloppsreningsverken kommer sannolikt att ofta överföras till tillståndsprövningen från fall till fall, eftersom avledningen av avloppsvattnet kan förorena ett dike eller en rännil och tillstånd för vattenhushållning krävs för att anlägga utloppsledningar. Flera organ ansåg att en överföring av reningsverken för avloppsvatten från tätbebyggelse till anmälningsförfarandet förutsätter en sektorspecifik statsrådsförordning. I den fortsatta beredningen ändrades propositionen, och de reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse där personekvivalenten är 100—500 personer förblir tillståndspliktiga, eftersom verksamheten kan förutsätta tillstånd för vattenhushållning eller miljötillstånd.

I yttrandena framförde enskilda organ att anmälningsförfarandet borde införas vid bedömningen av biproduktstatusen enligt avfallslagen och att man till anmälningsförfarandet kunde

överföra bioraffinaderier, en del avfallsbehandlingsverksamheter, krematorier, små ytbehandlingsanläggningar, metallindustriverksamheter enligt 2 punkten i tabell 2 i bilaga 1, verksamheter med insamling, sortering och återvinning av textilier samt reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse där personekvivalenten är mindre än 100 personer. I den fortsatta beredningen ändrades inte förslaget, eftersom det gällde att hålla sig till tidtabellen för propositionen och de föreslagna verksamheterna skulle ha krävt ytterligare utredningar.

Djurstallar

I de flesta remissyttrandena om djurstallar betonades att stora djurstallar — till skillnad från de övriga verksamheter som överförs till anmälningsförfarandet — inte kan anses ha ringa konsekvenser. Det framfördes bland annat att bedömningsförfarande enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) och miljötillstånd förutsätts för svinhus och höns- hus med avsevärt mindre miljökonsekvenser än de stora nötkreatursgårdar som enligt förslaget nu ska överföras till anmälningsförfarandet. I yttrandena antogs dessutom att djurstallar oavsett anmälningsförfarandet alltför ofta kommer att behöva miljötillstånd utgående från bedömningen från fall till fall. En överföring av de stora djurstallarna till anmälningsförfarandet ansågs problematisk även med avseende på den föreslagna inskränkningen i besvärsrätten. I den fortsatta beredningen ändrades propositionen så att de övre gränserna för antalet djur som omfattas av tillämpningsområdet i anmälningsförfarandet sänktes för såväl mjölkkor, kött- nöt och dikor som djurstallar som är anmälningspliktiga utifrån antalet djurenheter och så att inskränkningen av besvärsrätten i förhållande till tillståndsförfarandet drogs tillbaka.

Åsikterna gick tydligare isär i fråga om den i propositionen föreslagna fördelningen av behö- righeten mellan kommunerna och staten. Att kommunerna handlägger och kontrollerar anmäl- ningarna om djurstallar understöddes, även om det till vissa delar tillstyrktes att anmälningar- na om de största djurstallarna ska handläggas av de statliga myndigheterna och det ifrågasattes om kommunernas resurser räcker till för de ökade uppgifterna. I den fortsatta beredningen be- slöt man att lämna kvar de största djurstallarna i tillståndsförfarandet så att ansökningarna av- görs av den statliga myndigheten, men i övrigt linjerades att kommunerna ska handlägga alla anmälningar om djurstallar enligt det nya förfarandet.

I yttrandena betonades betydelsen av den sektorspecifika förordning som ska utarbetas som stöd för anmälningsförfarandet för djurstallar och av det verktyg för avståndsbedömning som tas fram för styrningen av var djurstallar placeras. Hur anmälningsförfarandet överlag lämpar sig för djurstallar ansågs i hög grad bero på innehållet i den förordning som är under bered- ning och funktionsdugligheten hos det verktyg för placeringsstyrningen som tas fram. I den fortsatta beredningen har särskild uppmärksamhet fästs vid funktionsdugligheten hos det verk- tyg för avståndsbedömning som ingår i förordningen.

Procedurbestämmelser och de viktigaste paragrafändringarna

I yttrandena ansågs att 29 a § 4 punkten och i synnerhet 5 punkten om tillståndsplikt för an- mälningspliktig verksamhet delvis lämnar rum för tolkning. I den fortsatta beredningen beslöt man att stryka 5 punkten med en förslagen bestämmelse om tillståndsplikt vid synnerligen be- tydande förorening eller risk för sådan i situationer av särskilda skäl, eftersom den praktiska betydelsen av ovan nämnda situationer sannolikt skulle ha varit mycket liten.

I den proposition som var ute på remiss föreslogs att anmälan ska lämnas in 90 dygn innan verksamheten enligt anmälan inleds. I merparten av yttrandena ansågs det att tiden är för kort. Som alternativ föreslogs att handläggningstiden kunde börja löpa från det att myndigheterna har tillgång till tillräckliga uppgifter och utredningar för handläggningen. Några remissorgan betraktade handläggningstiden och rätten att inleda en verksamhet utan myndighetsbeslut i

princip som problematisk. I den fortsatta beredningen ändrades den utsatta tiden på 90 dygn till 120 dygn, som hade tagits upp i de preliminära utkast som presenterades på samråden våren 2017. Tidsfristen betraktades som ett viktigt till anmälningsförfarandet hörande särdrag med avseende på förutsägbarheten i verksamhetsutövarnas verksamhet. Samma effekt skulle inte ha nåtts genom att börja räkna handläggningstiden från det att de för handläggningen tillräckliga uppgifterna om den anmälda verksamheten erhållits.

I yttrandena ansågs bestämmelserna om de behöriga myndigheterna som otydliga och komplicerade. I den fortsatta beredningen avstod man för tydlighetens skull från de särskilda paragraferna om myndigheter. Bestämmelserna om de behöriga myndigheterna fogades i väsentligt förenklad och entydigare form till paragrafen om anmälningsplikt.

Det ansågs att bestämmelserna om innehållet i en anmälan och om att en anmälan får kompletteras i regel endast en gång inte var helt tydliga. Till vissa delar önskades en precisering av tidsfristen för komplettering. En del remissorgan tyckte att det inte är önskvärt att inskränka kompletteringen av en ansökan till en gång, men också motsatta åsikter framfördes. I den fortsatta beredningen kompletterades grunderna för när en anmälan förfaller på grund av en bristfällig anmälan, men det beslöts att myndigheten ska få bestämma tidsfristen.

I remissyttrandena togs ingående ställning till det mer inskränkta hörandet jämfört med bestämmelserna om hörande i tillståndsförfarandet (115 f §), den jämfört med tillstånd mer begränsade besvärsrätten vid anmälningsbeslut (191 a §) samt till att hörandet och besvärsrätten hade olika omfattning. Dessutom ansåg man i vissa yttranden att det vore utmanande att vid sidan av grannarna inskränka den krets som ska höras till dem som frågan särskilt angår. Särskilt mycket kritik framfördes om 2 mom. och bland annat möjligheten till kungörelsedelgivning. Några remissorgan tyckte att ett inskränkt hörande å andra sidan är motiverat med avseende på förfarandets smidighet, om dock inte helt oproblematiskt. Avsaknaden av besvärsrätt för myndigheterna upplevdes till vissa delar som problematisk, och en del tyckte att bestämmelserna om en från nuläget avvikande besvärsrätt för den berörda parten är oacceptabel. I den fortsatta beredningen bedömdes att kritiken mot delaktighetsrättigheterna är såtillvida anmärkningsvärda att man beslöt att helt avstå från 115 f och 191 a §, som var avsedda att främja förfarandets smidighet. Hörandet och besvärsrätten i anmälningsförfarandet ska således vara desamma som i tillståndsförfarandet.

Remissorganen önskade att beslutet med anledning av en anmälan och de villkor som ska förenas med detta preciseras. I den fortsatta beredningen beslöt man att avstå från en särskild paragraf om villkoren. I paragrafen om beslut gick man i fråga om villkoren in för att hänvisa till 52 § i lagen. Eftersom organen i yttrandena framfört oro över rätten att inleda verksamhet fogades till paragrafen om beslut med anledning av anmälan en bestämmelse enligt vilken ett beslut ska iakttas trots eventuellt ändringssökande.

Den proposition som var ute på remiss innehöll en paragraf om försummelse av anmälningskyldigheten, och remissorganen ansåg att dess förhållande till lagens bestämmelser om förvaltningstvång är oklart. I den fortsatta beredningen gick man noggrannare igenom de situationer där verksamhetsutövarna har eller inte har lämnat in någon anmälan om verksamheten och där man måste kunna ingripa i verksamheten genom att förbjuda eller avbryta denna. Den fortsatta beredningen visade att lagens befintliga metoder att ingripa är tillräckliga och att någon särskild paragraf om saken inte behövs.

I vissa yttranden ansåg man att uppgifterna om konsekvensbedömningen i propositionsutkastet var otillräckliga. Dessutom framfördes en önskan om klarare övergångsbestämmelser. I den fortsatta beredningen uppdaterade Finlands miljöcentral sin konsekvensbedömning från hösten 2017 utifrån de efter remissförfarandet omarbetade riktlinjerna. Också övergångsbe-

stämelsen kompletterades för att förtydliga fall där sådana befintliga tillstånd som överförs till anmälningsförfarandet behöver ändras. I den fortsatta beredningen förtydligades dessutom tillsynsöverföringen i fråga om sådana befintliga verksamheter enligt bilaga 4 som inte behöver ändras.

6 Samband med andra propositioner

Genom propositionen ändras delvis samma paragrafer som genom regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om verkställigheten av landskapsreformen och om organisering av statens tillstånds-, styrnings- och tillsynsuppgifter (RP 14/2018) samt genom regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagar som har samband med genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning om kvicksilver (RP 78/2018).

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Miljöskyddslagen

8 §. *Förebyggande och hindrande av förorening av miljön som orsakas av tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet.* I 8 § föreskrivs om vissa allmänna skyldigheter som verksamhetsutövare påförts i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön. I paragrafen och paragrafrubriken ska vid sidan av de befintliga verksamheterna dessutom de nya anmälningspliktiga verksamheterna innefattas.

9 §. *Statsrådsförfordningar om förebyggande och hindrande av förorening av miljön.* Paragrafen om bemyndigandet att utfärda förordning ska kompletteras så att anmälningspliktig verksamhet fogas till 2, 3, 4 och 5 punkten. På så sätt möjliggör bestämmelsen att allmänna förordningar kan utfärdas också om anmälningspliktiga verksamheter.

12 §. *Plan med rättsverkningar vid placering av verksamheter.* I paragrafen finns bestämmelser om betydelsen av planer med rättsverkningar vid placering av verksamheter. Enligt denna får tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet inte placeras i strid med en detaljplan. Placering av verksamheten får inte heller försvåra användningen av området för det ändamål som anges i en generalplan med rättsverkningar eller i en landskapsplan. Paragrafen kompletteras så att den gäller även anmälningspliktig verksamhet.

15 §. *Beredskapsskyldighet.* Den i bestämmelsen angivna skyldigheten att ha beredskap att hindra olyckor och andra exceptionella situationer och att begränsa de skadliga konsekvenserna av dem ska kompletteras genom att till 1 mom. tillfogas att skyldigheten också gäller dem som utövar anmälningspliktig verksamhet.

19 §. *Särskilda skyldigheter vid användning av kemikalier.* Paragrafen om användningen av kemikalier ändras så att anmälningspliktig verksamhet fogas till förbudet i 1 mom. och likaså de som utövar anmälningspliktig verksamhet till valskyldigheten i 2 mom.

21 §. *Statliga myndigheter.* I paragrafen anges de statliga miljöskyddsmyndigheterna och deras uppgifter. Paragrafens 3 mom. kompletteras så att till de i bestämmelsen nämnda uppgifterna för regionförvaltningsverket fogas att ärenden som gäller anmälningspliktig verksamhet framöver ska falla inom dess behörighet.

22 §. *Den kommunala miljövårdsmyndigheten.* Till de i 1 mom. nämnda uppgifterna som den kommunala miljövårdsmyndigheten ska sköta ska vid sidan av tillstånds- och tillsynsuppgifter tillfogas en notering om anmälningsförfaranden. Genom tillägget hänvisas i synnerhet till den ärendehandläggning som i det allmänna anmälningsförfarandet framöver hör till den kommunala miljöskyddsmyndigheten och beslut inom detta.

28 §. *Tillståndsplikt i grundvattenområden.* Avsikten är inte att i det allmänna anmälningsförfarandet, som är administrativt lättare än tillståndsförfarandet, avgöra ärenden som gäller verksamheter som förläggs till grundvattenområde. Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till verksamheter enligt bilaga 4, som ska vara tillståndspliktiga i grundvattenområden som lämpar sig för vattenförsörjning.

Till 2 mom. fogas en hänvisning till bilaga 4. Till följd av ändringen är också sådana verksamheter som till omfattningen underskrider kapacitetsgränserna, volymerna eller verksamhetsomfattningarna enligt bilaga 4 tillståndspliktiga, om verksamheten förläggs till ett för vat-

tenförsörjning lämpligt grundvattenområde och verksamheten kan medföra risk för förorening av grundvattnet.

29 §. Väsentlig ändring av tillståndspliktig verksamhet. Paragrafen ändras så att ordalydelsen ”verksamhet som har miljötillstånd” blir ”miljötillståndspliktig verksamhet” för att förtydliga att paragrafen hänför sig till endast miljötillståndspliktiga verksamheter. Ändringen förtydligar att en sådan väsentlig ändring av verksamhet som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet kan handläggas i anmälningsförfarandet och att regleringen i anslutning därtill finns i 115 a §.

29 a §. Tillståndsplikt för anmälningspliktig verksamhet. I propositionen föreslås en ny paragraf, med stöd av vilken det fastställs när en i regel anmälningspliktig verksamhet enligt bilaga 4 förutsätter miljötillstånd. Bestämmelsen motsvarar i huvudsak den gällande lagens 30 § med bestämmelser om motsvarande sak i fråga om registreringspliktig verksamhet. Enligt 1 mom. 1 punkten är en i övrigt anmälningspliktig verksamhet tillståndspliktig, om verksamheten är en del av verksamheten vid en direktivanläggning. Kravet på tillståndsplikt grundar sig på industriutsläppsdirektivet, enligt vilket en anläggning inte får användas utan tillstånd. I 1 mom. 2 punkten föreskrivs att verksamheten är tillståndspliktig, om den kan medföra sådana konsekvenser som avses i 27 § 2 mom. Genom detta hänvisas till de grunder för tillståndsplikt som gäller förorening av vattendrag och små vatten samt oskälig olägenhet i grannförhållande. I 1 mom. 3 punkten föreskrivs om tillståndsplikt för verksamheten med stöd av 28 §, dvs. grundvattengrund. En i övrigt anmälningspliktig verksamhet ska förutsätta miljötillstånd, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde. I 1 mom. 4 punkten föreskrivs att en i övrigt anmälningspliktig verksamhet dock är tillståndspliktig, om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning efter prövning tillämpas på verksamheten. I fråga om de verksamheter som enligt förslaget i denna proposition ska överföras till det allmänna anmälningsförfarandet ser miljötillståndsplikten ut att kunna realiseras med stöd av 1 mom. 4 punkten endast för djurstallar, och också för dem endast i särfall.

I 2 mom. föreskrivs om den behöriga myndigheten i fall där en i regel anmälningspliktig verksamhet förutsätter miljötillstånd med stöd av 1 mom. Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 2 och 3 punkten, bestäms den behöriga myndigheten i enlighet med den behörighet som föreskrivs i 115 a §. Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 1 eller 4 punkten, behandlas miljötillståndet av statens miljötillståndsmyndighet.

I 3 mom. föreskrivs om situationer där en verksamhetsutövare lämnat in en ansökan om tillstånd till tillståndsmyndigheten trots att en anmälan enligt den föreslagna 115 a § borde ha lämnats in om verksamheten. Om en ansökan om tillstånd lämnats till den statliga miljötillståndsmyndigheten, myndigheten överförs ansökan till den behöriga myndigheten, såsom till den kommunala miljötillståndsmyndigheten. Överföringen av ett ärende till det lagenliga förfarandet ska ske utan ogrundat dröjsmål.

51 §. Inverkan av vissa planer och program. Paragrafen med bestämmelser om beaktandet av vissa planer och program i tillståndspliktig verksamhet ändras i fråga om 1 mom. så att inverkan av vissa planer och program utsträcks till att gälla också det föreslagna allmänna anmälningsförfarandet och beslut i detta.

67 §. Villkor om avloppsvatten som leds ut i avlopp. I paragrafen möjliggörs meddelande av tillståndsvillkor för förbehandlingen av avloppsvatten i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön eller i syfte att trygga avloppsreningsverkets funktion, om industriavloppsvatten leds till ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse. Genom bestämmelsen genomförs direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Det föreslås att paragrafen ändras så att ett beslut med anledning av anmälan enligt 115 d § likställs med tillstånd, som

därmed kan förenas med motsvarande villkor vid behov. Paragrafen måste ändras eftersom de anmälningsskyldiga verksamheterna i bilaga 4 ska omfatta bland annat sådana verksamheter inom livsmedels- och foderindustri vilkas avloppsvatten leds till miljötillståndsskyldiga avloppsreningsverk.

70 §. Förhållandet mellan villkor och statsrådsförfordningar. Paragrafens rubrik ändras så att den inte begränsar sig till en reglering av förhållandet mellan enbart tillståndsvillkor och statsrådsförfordningar.

Till 1 mom. fogas ett omnämnande att ett villkor i ett i 115 d § avsett beslut vid sidan av tillståndsvillkor i de situationer som anges i 1 mom. får vara strängare än ett specificerat minimikrav i fråga om miljöskyddet enligt en förordning av statsrådet. Möjligheten att meddela strängare villkor i ett anmälningssärende enligt 115 d § kan behövas vid avgörandet av vissa verksamheter, såsom djurstallar för att begränsa lukt och andra utsläpp.

I 2 mom. föreskrivs att om en statsrådsförfordning träder i kraft efter tillståndet, ska förordningen iakttas trots tillståndsvillkoren. Momentet ändras så att det vid sidan av tillståndsvillkor omfattar även villkor i ett beslut med anledning av anmälan enligt 115 d §.

10 a kap. Allmänt anmälningsskyldig verksamhet. Till lagen fogas ett nytt 10 a kap. med närmare bestämmelser om det nya förfarande till vilket en del av de i den gällande lagen avsedda tillståndsskyldiga verksamheterna ska överföras.

115 a §. Anmälningsskyldighet och behörig myndighet. Till lagen fogas en ny paragraf med bestämmelser om anmälningsskyldighet för sådana verksamheter som enligt bilaga 4 förutsätter handläggning i anmälningsskyldighetsförfarandet. I 1 mom. föreskrivs att en anmälan ska vara skriftlig.

I 2 mom. föreskrivs att en anmälan ska lämnas till den behöriga myndigheten, som är antingen den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller den statliga tillståndsskyldigheten enligt 21 och 22 §. I merparten av de anmälningsskyldiga verksamheterna kommer den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten att vara behörig myndighet. Anmälan ska lämnas inom utsatt tid innan den planerade verksamheten inleds. Den utsatta tiden uppgår till minst 120 dygn innan verksamheten inleds eller ändras. Anmälningsskyldigheten gäller såväl ny anmälningsskyldig verksamhet som ändring av sådan befintlig verksamhet som med stöd av paragrafen blir anmälningsskyldig om den ändras i enlighet med 89 § och väsentlig ändring av befintlig verksamhet. Väsentlig ändring av verksamhet beskrivs i 2 mom. och svarar till innehållet mot en väsentlig ändring av tillståndsskyldig verksamhet enligt 29 §. Vid tolkningen av en i denna paragraf avsedd väsentlig ändring kan sålunda den rätts- och tolkningspraxis som utformats om väsentlig ändring av verksamhet enligt 29 § utnyttjas.

I 3 mom. anges de verksamheter i fråga om vilka den statliga miljöförvaltningsmyndigheten är behörig myndighet. Dessa omfattar upplag för kemikalier enligt punkt 2 b i bilaga 4 samt i 3 punkten i bilaga 4 avsedd maskinell guldgrävning, när de uppgrävda jordmassorna underskrider 500 kubikmeter per år och arbetstiden är högst 50 dygn per år. Utöver dessa verksamheter är den statliga miljöförvaltningsmyndigheten dessutom behörig för alla andra verksamheter som avses i bilaga 4, om det är fråga om verksamhet som är avsedd för militära ändamål. I dessa fall är verksamhetsutövaren i praktiken Försvarmakten eller Gränsbevakningsväsendet och ansluter verksamheten till deras lagstadgade militära verksamhet och uppgifter.

Enligt 4 mom. är den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten behörig myndighet i fråga om andra än i 3 mom. avsedda anmälningsskyldiga verksamheter.

I 5 mom. föreskrivs om att den behöriga myndigheten i fråga om anmälningsskyldig verksamhet är densamma oavsett om det gäller verksamhet som inleds eller ändras.

Vid försummelse av anmälningsskyldigheten enligt paragrafen kan tillsynsmyndigheten med stöd av 175 § förbjuda verksamhet som inledd utan anmälan eller beslut och förelägga att verksamhetsutövaren ska lämna en anmälan om verksamheten i enlighet med 115 a och b §. Den anmälningsskyldiga verksamhet som avses i 10 a kap. skiljer sig från anmälningsförfarandet enligt 12 kap. såtillvida att verksamheten enligt 12 kap. är av tillfällig karaktär och det måste gå att reagera snabbt på anmälningar om sådana. Av denna anledning föreskrivs i fråga om dessa anmälningar i 122 § om en särskild rätt att förbjuda och avbryta verksamheten. I fråga om den anmälningsskyldiga verksamhet som avses i det föreslagna 10 a kap. har detta ansetts onödigt, eftersom 175 § gör det möjligt att stoppa en verksamhet och förelägga skyldighet att lämna in en anmälan. När en verksamhetsutövare har lämnat in en anmälan om en verksamhet, prövar myndigheten om det är fråga om en anmälnings- eller tillståndsskyldig verksamhet. Om det är fråga om en anmälningsskyldig verksamhet, ska myndigheten meddela ett nekande beslut eller ett beslut som tillåter verksamheten och, i händelse av ett beslut som tillåter verksamheten, fatta beslut om de nödvändiga villkor genom vilka det kan säkerställas att verksamheten inte ger upphov till sådana förbjudna konsekvenser som avses i den föreslagna 115 d §.

Det föreslås att följande före detta tillståndsskyldiga verksamheter överförs till bilaga 4:

1. I 1 punkten underpunkt a i tabell 2 avsedda sågverk

Enligt förslaget ska sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 kubikmeter sågvirke per år överföras till anmälningsförfarandet. Hyvling av virke anses ingå i de sågverksverksamheter som överförs till anmälningsförfarandet. Till anmälningsförfarandet överförs dock inte sådana sågverk där verksamheten omfattar verksamheter med impregnering eller ytbehandling av trä, såsom målning, lackering, laminering eller annan skyddsbehandling av trä med hjälp av kemikalier eller om sågverket utgör en del av någon annan tillståndsskyldig verksamhet.

Numera finns det cirka 100 sågverk, varav uppskattningsvis 8 finns i samband med verksamhet som är miljötillståndsskyldig på någon annan grund. Sågverk har vanligen även en energiproducerande anläggning som utnyttjar sådant sågspån och flis som uppkommer i sågningen och hyvlingen och som producerar den värme som behövs för att torka sågvirke. Uppskattningsvis 50—70 sågverk ska överföras till anmälningsförfarandet.

Den väsentligaste miljökonsekvensen av sågverk hänför till det buller som verksamheten orsakar och som härrör i synnerhet från sågningen, stockhanteringen och den tunga trafiken. Om man på ett sågverksområde tidigare behandlat virke med blånadsförhindrande ämnen eller andra impregneringsmedel finns det en risk för att marken har förorenats. En risk i samband med sågverk som är i drift är att släckvattnet vid en eventuell brand hamnar i ett närbeläget vattendrag.

Hösten 2014 överfördes sågverken till den statliga tillståndsmyndighetens behörighet, och erfarenheterna av överföringen ser ut att tala för att de återförs till den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet. I propositionen föreslås det att sågverk som producerar minst 20 000 kubikmeter sågvirke per år överförs till det allmänna anmälningsförfarandet. Avsikten är att i miljöskyddsförordningen, som ska revideras senare, föreskriva att anmälningar om nya sågverk och ändringar av sådana ska handläggas av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

2. I 5 punkten underpunkt d i tabell 2 avsedda andra upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra minst 100, men mindre

än 50 000 kubikmeter sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller

Enligt förslaget ska separata andra upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form (nedan *kemikalieupplag*) där det är möjligt att lagra minst 100, men mindre än 50 000 kubikmeter sådana kemikalier överföras till anmälningsförfarandet. Bränslecisterner i samband med registreringspliktiga eller tillståndspliktiga energiproducerande anläggningar ska inte överföras till anmälningsförfarandet, eftersom dessa handläggs som en del av den energiproducerande anläggningens verksamhet vid registreringen av eller i miljötillståndet för denna. Enligt den gällande lagstiftningen har stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde i princip inte varit tillståndspliktiga, och till denna del föreslås inga ändringar. Inte heller sådana upplag för kemikalier som förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunneller ska överföras till anmälningsförfarandet.

Inskränkningen av anmälningsplikten till separata upplag där det är möjligt att lagra minst 100, men mindre än 50 000 kubikmeter sådana kemikalier, grundar sig på att förfarandet vid miljökonsekvensbedömning enligt 3 § i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning tillämpas på i bilaga 1 avsedda projekt, som omfattar bland annat i 8 d punkten i bilaga 1 avsedda lager för olja, petrokemiska eller kemiska produkter där lagercisternernas volym är sammanlagt minst 50 000 kubikmeter. Enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning beaktas miljökonsekvensbedömningen i tillståndsförfarandet eller tillståndet, varvid sådana projekt i fråga om vilka en miljökonsekvensbedömning alltid förutsätts, inte kan överföras till anmälningsförfarandet.

För närvarande finns det sammanlagt cirka 60 sådana tillståndspliktiga kemikalieupplag för vilka den statliga tillståndsmyndigheten beviljar miljötillstånd med stöd av 5 punkten underpunkt d (tidigare underpunkt e). Storlekarna på dessa varierar från små upplag med bara några cisterner till upplag med tiotals cisterner (1 000 kubikmeter—över 100 000 kubikmeter), och den årliga hanteringsvolymen varierar från 1 000 till över 1 000 000 ton. Av dessa är 24 sådana där man lagrar både flytande bränslen och olika kemikalier, och för vissa av dessa har beviljats miljötillstånd för kemikalieterminal i form av kemikaliebangård eller terminal enligt 12 punkten underpunkten e. Vid dessa förflyttas hälso- eller miljöfarliga kemikalier från ett transportmedel till ett annat, till ett upplag eller från ett upplag till ett transportmedel. Som kemikalieterminaler betraktas dock inte förflyttning av styckegods från ett transportmedel till ett annat eller till ett upplag. De övriga utgör upplag för enbart flytande bränslen. Uppskattningsvis finns det 20—30 sådana upplag inom den statliga tillståndsmyndighetens behörighet som ska överföras till anmälningsförfarandet.

Det finns 24 sådana kemikalieupplag för vilka den kommunala miljöförhållanden myndigheten beviljar miljötillstånd och i vilka man lagrar minst 100, men mindre än 1 000 kubikmeter kemikalier per år.

Bestämmelser om kemikalieupplag finns också i kemikaliesäkerhetslagen. Enligt kemikaliesäkerhetslagen ska vid omfattande upplagring och hantering av kemikalier ansökas om tillstånd hos Säkerhets- och kemikalieverket, nedan Tukes, som utfärdar ett beslut i frågan och också övervakar verksamheten. Av de största aktörerna krävs även ett dokument över verksamhetsprinciperna eller en säkerhetsrapport. Anmälan om liten verksamhet ska lämnas till räddningsmyndigheten, som utför en ibruktagningsinspektion och övervakar verksamheten i samband med brandtillsynen. I tillståndet från Tukes ställs ingående tekniska och organisato-

riska krav på upplagringen och hanteringen av kemikalier. Tukes fokuserar på den riskrelaterade tillsynen över verksamheten.

I ett miljötillstånd meddelas delvis liknande villkor som i ett av Tukes meddelat tillståndsbeslut, bland annat i fråga om kemikalieupplagringen, kemikalievolymer, invallningen av cisterner och olyckssituationer. Ett miljötillstånd förenas dessutom med villkor för utsläppen till luft och vatten, avfall, utsläppskontroll och lämnandet av uppgifter.

Den viktigaste miljökonsekvensen av kemikalieupplag är riskerna vid upplagring av kemikalier och eventuellt läckage ut i marken, som påverkas mest av kemikaliernas brokighet och farlighet. Upplagringen av kemikaliegrupper med sinsemellan liknande egenskaper (såsom flytande bränslen) ska kunna handläggas i anmälningsförfarandet. Besluten med anledning av anmälan om sådana kemikalieupplag som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet ska vid behov kunna förenas med kompletterande villkor om utsläpp, kontroll och övervakning av dessa, avfall, avloppsvatten och lämnandet av uppgifter till myndigheten, men de behöver inte förenas med villkor om omständigheter som tillståndet enligt kemikaliesäkerhetslagen redan har förenats med, om det inte finns särskilt skäl för det i syfte att trygga miljöskyddsnivån.

3. Maskinell guldgrävning

Det föreslås att maskinell guldgrävning, när de uppgrävda jordmassorna inklusive ytjord underskrider 500 kubikmeter per år och arbetstiden är högst 50 dygn per år, överförs till anmälningsförfarandet. Dessutom förutsätts att tillstånd eller rätt enligt vattenlagen inte behövs till verksamheten.

För att inleda guldvaskning på statsägd mark krävs alltid av gruvmyndigheten utfärdat guldvaskningstillstånd enligt 22 § i gruvlagen (621/2011). Enligt 4 § i gruvlagen är Tukes gruvmyndighet. Ett guldvaskningstillstånd från Tukes är tidsbegränsat och gäller i högst fyra år. I tillståndet föreskrivs om bland annat grävning metoderna (t.ex. maskinell grävning), den mängd jord som hanteras, underhållet av guldvaskningsområdet, minskandet av olägenheter för renskötseln, frågor som gäller samer och skolter, den redogörelse för verksamheten som ska lämnas varje år, säkerhet och ersättning samt åtgärder efter att verksamheten lagts ner.

Miljötillstånd för guldgrävning beviljas av den statliga tillståndsmyndigheten. Vid sidan av den kommunala respektive statliga tillsynsmyndigheten ska dessutom sametinget och skolternas byastämma höras i fråga om en ansökan om miljötillstånd. Tillståndsbeslutet förenas med begränsningar om bland annat den tid under året under vilken grävning kan utföras och den uppgrävda mängden jord och med villkor om åtgärder i syfte att förebygga och förhindra förorening av vattendrag, upplagring av kemikalier, störningssituationer, kontroll och lämnande av uppgifter.

Den maskinella guldgrävningen är numera i sin helhet koncentrerad till NTM-centralen i Lapplands verksamhetsområde. År 2015 hade 54 objekt ett gällande miljötillstånd för maskinell guldgrävning, varav verksamhet bedrevs vid 38 objekt. Enligt verksamhetsutövarnas anmälningar var den uppgrävda mängden 30—20 000 kubikmeter.

Miljökonsekvenserna av sådan småskalig maskinell guldgrävning som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet är små. Numerärt överförs uppskattningsvis mindre än tio verksamheter. Normalt orsakar de grävmaskiner som används, inte läckage bara maskinen undergår regelbunden service, man ser till beredskapen för eventuella oljeläckage med hjälp av absorberingssystem och bränslena lagras tillbörligt. I anmälningsförfarandet kan den upp-

grävda jordmängden fastställas och går det att avgöra om det är nödvändigt att meddela villkor om placeringen av en verksamhet i närheten av vattendrag.

4. I 10 punkten underpunkterna a—b1, c1—c6 och d2—g i tabell 2 avsedda anläggningar som tillverkar livsmedel eller foder

Det föreslås att följande verksamheter överförs till anmälningsförfarandet: sådana i 10 punkten underpunkterna a—g avsedda livsmedels- eller fodertillverkande anläggningar vilkas avloppsvatten leds till miljötillståndspliktiga avloppsreningsverk med undantag av i underpunkt b2 avsedda anläggningar som behandlar eller förädlar fisk eller fiskeriprodukter och som använder minst 100 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn samt i underpunkt d1 avsedda anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna. En överföring till anmälningsförfarandet förutsätter att avloppsreningsverket har tillräcklig kapacitet för att behandla avloppsvattnet från verksamheten. Sådana i underpunkt b2 avsedda anläggningar som behandlar eller förädlar fisk eller fiskeriprodukter och som normalt medför luktolägenheter och sådana i underpunkt d1 avsedda anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor förblir tillståndspliktiga även framöver. Det föreslås att endast verksamheter inom den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet överförs till anmälningsförfarandet.

Det finns uppskattningsvis sammanlagt 200 sådana verksamheter i livsmedels- och foderindustrin som hör till den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behörighet. Utifrån en begränsad enkät bland de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna, som miljöministeriet genomförde 2015, leder cirka två tredjedelar av verksamheterna inom livsmedels- och foderindustrin sitt avloppsvatten till ett kommunalt avloppsreningsverk. Uppskattningsvis rör det sig om 134 verksamheter. De anläggningar som inte leder avloppsvattnet till ett reningsverk renar vattnet i sina egna reningsverk helt eller delvis innan avloppsvattnet leds ut i ett dike eller direkt i ett vattendrag. Det händer att de minsta aktörerna leder avloppsvattnet direkt ut i ett dike eller ett vattendrag. Det finns cirka 110 sådana verksamheter som ska överföras till anmälningsförfarandet.

Den väsentligaste miljökonsekvensen av verksamheterna i livsmedels- och foderindustrin orsakas av avloppsvattnet. De viktigaste belastningsfaktorerna till följd av avloppsvatten som leds till ett vattentjänstverks avloppssystem beror på biologisk syreförbrukning, näringsämnen, fett och suspenderande ämnen. Vanligen förfogar anläggningarna över sådana metoder för förbehandling av avloppsvattnet genom vilka halterna av de suspenderande ämnena och näringsämnena i det vatten som leds till avloppssystemet kan reduceras. Med hjälp av fettavskiljningsbrunnar strävar man efter att hindra fett från att hamna i avloppssystemet.

Tillstånden förenas vanligtvis med villkor om förbehandlingen av avloppsvatten, avloppsvattenbelastningen och kontroll av denna. Utsläpp till ett vattentjänstverks avloppssystem regleras vid sidan av miljötillståndet vid behov dessutom genom ett avtal om industriavloppsvatten, som ingår mellan verksamhetsutövaren och vattentjänstverket. I vissa fall räcker inte det mottagande avloppsreningsverkets kapacitet till för att behandla exempelvis avloppsvatten från en anläggning som behandlar potatis eller rotfrukter, som orsakar en kraftig belastning av suspenderande ämnen och näringsämnen.

Verksamheterna i livsmedels- och foderindustrin orsakar ofta även luktolägenheter. Sådana orsakas i synnerhet av upplagringen av stallgödsel vid slakterier, produktionsprocesserna i allmänhet och avfallsbehandlingen.

Tillstånden har i allmänhet förenats med villkor om kvaliteten på de avloppsvatten som leds till avloppssystemet och om kontrollfrekvensen och kontrollmetoderna för detta. Tillståndsvillkor om buller och avfallshantering är rätt så vanliga. Vid behov meddelas närmare villkor om hanteringen av animaliska biprodukter från fall till fall. Ett beslut med anledning av en anmälan kan förenas med villkor om förbehandling av avloppsvatten som leds till avloppssystemet, varvid det går att försäkra sig om att det tillståndspliktiga avloppsreningsverket i fråga har tillräcklig kapacitet för att behandla dessa industriavloppsvatten. De flesta anläggningar som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet har ett sådant avtal om industriavloppsvatten med det lokala vattentjänstverket som ofta är förenat med gränsvärden för det avloppsvatten som leds till avloppssystemet.

5. I 11 punkten underpunkterna a, c och d i tabell 2 avsedda djurstallar

De djurstallar som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet är i 11 punkten underpunkt a avsedda djurstallar med undantag av stora nötkreatursgårdar vilkas miljökonsekvenser uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 till lagen är av samma storleksklass som i fråga om de uppfödningshus för fjäderfä och svinhus som anges i 11 punkten underpunkt a i tabell 1 avseende direktivanläggningar. Det föreslås att gränserna för tillståndsplikt för nötkreatursgårdar ändras så att djurstallar som är avsedda för minst 300 mjölkkor, 500 kött nöt eller 600 dikor framöver alltid kräver miljötillstånd. Motsvarande gränser för tillståndsplikt utifrån antalet djur ska uträknade enligt djurenhetskoefficienterna för de olika slagen av djur vara 3 240 för mjölkkor, 2 850 för kött nöt och 2 580 för dikor.

Det föreslås att i 11 punkten underpunkt c avsedda djurstallar ska förbli miljötillståndspliktiga, dock sålunda att deras gräns för tillståndsplikt höjs så att den motsvarar de ändrade gränser för tillståndsplikt som föreslås i underpunkt a. I och med ändringen ska i underpunkt c avsedda djurstallar vara tillståndspliktiga när antalet djurenheter uträknade enligt djurenhetskoefficienten i tabell 1 i bilaga 3 till miljöskyddslagen är minst 3 000, varvid också sådana djurstallar med andra djurslag och boskap i olika ålder som till storleken motsvarar stora nötkreatursgårdar är miljötillståndspliktiga. Enligt förslaget ska punkten om fastställandet av tillståndsplikt för djurstallar enligt underpunkt c tas med i underpunkt a, där det ska föreskrivas om tillståndsplikten för djurstallar utifrån mängden djur. Kommunerna ska handlägga anmälningarna för alla anmälningspliktiga djurstallar.

I och med de i underpunkterna a och c föreslagna ändringarna om tillståndsplikten för djurstallar föreslås det att de i samma underpunkt avsedda pälsdjursfarmerna, som är tillståndspliktiga utifrån antalet djurenheter, överförs till underpunkt b, där det föreskrivs om tillståndsplikt för pälsdjursfarmer utifrån antalet pälsdjur. Genom ändringen förtydligas anläggningsförteckningen i fråga om fastställandet av tillståndsplikt för djurstallar och pälsdjursfarmer i och med att de avskiljs till egna underpunkter.

Med anledning av de ändringar som föreslås i 11 punkten underpunkterna a och b i anläggningsförteckningen kan underpunkterna c och d upphävas såsom onödiga, varvid underpunkt c, som gäller fiskodlingar, med de ändringar som föreslås nedan flyttas och blir en ny underpunkt c.

Det finns uppskattningsvis cirka 3 700—3 800 djurstallar som enligt förslaget ska överföras till anmälningsförfarandet, varav cirka 3 100 omfattas av de kommunala miljöförvaltningsmyndigheternas och 600—700 av de statliga miljöförvaltnings- och tillsynsmyndigheternas behörighet.

Också framöver ska de direktivanläggningar som anges i 11 punkten i tabell 1 i bilaga 1 till miljöskyddslagen samt stora nötkreatursgårdar och i fråga om sina miljökonsekvenser motsvarande djurstallar för uppfödning av djur i olika ålder eller olika produktionsdjur förbli miljö-tillståndspliktiga.

Att de djurstallar som avses i propositionen överförs från miljötillståndsförfarandet till det allmänna anmälningförfarandet bedöms inte nämnvärt öka miljökonsekvenserna av produktionsdjurshållning. Bestämmelser om hanteringen, lagringen och användningen av stallgödsel som uppkommer vid djurhållning och organiska gödsel-fabrikat som framställs av sådan finns i nitratförförordningen, genom vilken nitratdirektivet genomförs. Genom regleringen i fråga och de miljöskydds-krav som ska tas med i den kommande statsrådsförförordningen för sektorn kan djurstallar tillförsäkras en tillräcklig miljöskyddsnivå även i det jämfört med miljötillståndsförfarandet lättare allmänna anmälningförfarandet.

Den väsentligaste miljökonsekvensen av djurstallar är näringsämnena i den stallgödsel som djuren ger upphov till och eventuella utsläpp från stallen. Utsläpp av näringsämnen från jordbruket belastar vattendragen även om användningen av konstgödsel och gödsel-fosfor har minskat avsevärt under de senaste decennierna och näringsämnena i stallgödseln från djur beaktas allt effektivare och noggrannare i gödslingen. Näringsämnesbelastningen på vattendragen har dock inte minskat i motsvarande grad, och jordbrukets andel av näringsämnesutsläppen i den totala belastning som människors verksamhet orsakar har accentuerats i och med den minskade punktbelastningen.

Den lukt som uppkommer vid husdjursproduktion medför allmänna trivselolägenheter och är ett vanligt skäl till klagomål om husdjursgårdar. Lukt uppkommer i djurstallarna och gödsel-städer samt vid hantering och spridning av stallgödsel. I alla faser av hanteringen av stallgödsel och vid lagringen av stallgödsel avdunstar ammoniak. Jordbruket ger också upphov till växthusgaser. Metan frigörs från gödsel och idisslares matsmältning, medan dikväveoxid frigörs från jordmånen och stallgödsel.

Utöver utsläppen ger jordbruket upphov till olika fasta avfall och avloppsvatten, vilkas lagring och behandling på en gård kan orsaka förorening av miljön, luktolägenheter och osnygghet. Typiska avfall från husdjursgårdar är döda djur, tvättvatten från mjölk-kruken och djurtrym-mena, tvättvatten från personalutrymmen, slam från slamavskiljare, använd jordbruksplast och andra förpackningar, farligt avfall och skämt saftfoder.

Positiva miljökonsekvenser av husdjurshållning är bland annat att bete bidrar till att upprätthålla landsbygdslandskap och kulturbiotoper.

6. I 12 punkten underpunkt c i tabell 2 avsedda depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek

Det föreslås att depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek överförs till anmälningförfarandet. Sammanlagt finns det 34 verksamma depåer, varav de största är avsedda för över 300 bussar. Alla depåer omfattas av den kommunala miljö-vårdsmyndighetens tillstånd- och tillsynsbehörighet.

Tidigare orsakades de väsentligaste miljökonsekvenserna av depåer av avgas- och bullerutsläpp, men i och med den fordons- och motortekniska utvecklingen har olägenheterna minskat avsevärt under de senaste 25 åren. Tack vare elektrisk förvärmning av motorerna och möjligheten att fylla tryckluft-behållarna på förhand belastar kallstarterna inte miljön på samma sätt som förut. Tack vare den motortekniska utvecklingen till följd av bland annat de så kallade Euro-utsläppsklasserna utifrån EU-lagstiftningen har avgasutsläppen minskat väsentligt.

Jämfört med den första för lastbilar och bussar utfärdade utsläppsklassen Euro 1 från 1992 är koldioxidutsläppen (CO) en tredjedel, kolväteutsläppen (HC) cirka en tiondedel samt kväveoxidutsläppen (NOx) och utsläppen av fina partiklar (PM) cirka en femtedel från det ursprungliga i den senaste, dvs. Euro VI-klassen, som trädde i kraft 2013. Också motorbullret har minskat väsentligt.

Depåverksamheten är ofta förknippad även med dagligt fordonsunderhåll, såsom tvätt och tankning samt tillsats av vätskor och oljor. I depåer är det också vanligt med egentlig serviceverkstadsverksamhet. Även om man i samband med det dagliga underhållet och serviceverkstäderna förvarar och hanterar farliga kemikalier, är det i princip inte fråga om miljötillståndspliktig verksamhet. Tillståndsplikten för depåer har närmast grundat sig på oskälig belastning på grannskapet till följd av avgaser och buller.

Tillståndsbesluten har förenats med villkor om bland annat lagringen och hanteringen av kemikalier, utsläpp till avloppssystemet, underhåll av avskiljareanläggningar för avloppsvatten, buller, avfallshantering och kontroll av verksamheten. Det går att befatta sig med samtliga ovan nämnda omständigheter också i ett beslut i anmälningsförfarandet.

7. I 14 punkten underpunkt a i tabell 2 avsedda utomhus belägna skjutbanor som är avsedda för högst 10 000 skott per år och som inte har en bana avsedd för hagelskytte

Enligt förslaget ska av de utomhus belägna skjutbanorna sådana skjutbanor som är avsedda för högst 10 000 skott per år och som inte har en bana avsedd för hagelskytte överföras till anmälningsförfarandet.

Det finns inga exakta uppgifter om antalet verksamheter som ska överföras till anmälningsförfarandet, men enligt en grov bedömning rör det sig om högst några tiotal. En betydande del av skjutbanorna utomhus kvarstår inom tillståndsförfarandet bland annat på grund av att de befinner sig i grundvattenområde och också därför att skjutbanorna typiskt har banor för flera olika vapenslag, såsom gevärsskytte och hagelskytte. Det kan även hända att vissa av de skjutbanor som enligt förslaget ska överföras också härefter förutsätter miljötillstånd utifrån oskälig olägenhet i grannförhållande på grund av buller.

De viktigaste miljökonsekvenserna av skjutbanor hänför sig till buller och försämrad kvalitet på jordmån samt grund- och ytvatten. Ofta anser grannskapet att bullret är störande. Vanligen används civila skjutbanor, som de banor som enligt förslaget ska överföras i praktiken representerar, från april till oktober, och verksamheten koncentrerar sig till vardagskvällar och veckoslut. I tillståndsbesluten har man vanligen strävat att begränsa skjutbanebullret och olägenheterna av detta genom villkor om både verksamhetstiden och ljudnivån.

Miljöförhållandena på en skjutbana har stor betydelse för hur skadliga ämnen sprids. På vissa banor finns kulfällor som fångar upp kulorna.

8. I 14 punkten underpunkt c i tabell 2 avsedda permanenta djurgårdar eller nöjesparker

Det föreslås att permanenta djurgårdar och nöjesparker överförs till anmälningsförfarandet. För närvarande finns 11 sådana verksamheter, och samtliga omfattas av den kommunala miljöförhållandenmyndighetens behörighet.

De väsentligaste miljökonsekvenserna av permanenta djurgårdar är den lukt som sprids i närområdet, stallgödseln från verksamheten och eventuella utsläpp i ytvattnet. De viktigaste konsekvenserna av nöjesparker hänför sig till buller, avfall och kundtrafik. Skadeverkningarna av vardera verksamheten är oftast mycket små och synnerligen lokala.

Tillstånden är förenade med villkor närmast om ordnandet av avfallshanteringen och — i fråga om djurgårdar — om förebyggandet och förhindrandet av luktolägenheter.

115 b §. Innehållet i anmälan. En paragraf om innehållet i en anmälan i det allmänna anmälningsförfarandet ska fogas till lagen. I 1 mom. nämns för behandlingen tillräckliga och för verksamhetsutövaren bindande uppgifter om den planerade verksamheten, konsekvenserna, de berörda parterna och andra relevanta omständigheter. Uppgifter ska lämnas in också om verksamheten ändras. I 1 mom. finns också ett bemyndigande att utfärda förordning, eftersom närmare bestämmelser om de uppgifter och bilagor som ska bifogas en anmälan ska finnas i en förordning.

I 2 mom. finns bestämmelser om krav på att den som upprättar anmälan ska ha tillräcklig sakkunskap och om de uppgifter som behövs för att bestyrka uppgifterna i anmälan.

I 3 mom. föreskrivs om komplettering av en anmälan. Eftersom det i samband med det allmänna anmälningsförfarandet föreskrivs om rätten att inleda en verksamhet inom utsatt tid, ges sökanden enligt bestämmelsen tillfälle att komplettera en bristfällig anmälan endast en gång inom den tid som myndigheten bestämmer. Om en anmälan inte kompletteras inom den utsatta tiden eller om handlingarna trots att de kompletterats inte är tillräckligt omfattande, lämnas anmälan utan prövning, varvid rätten att inleda verksamheten förfaller. I fall där en redan inlämnad anmälan lämnats utan prövning och rätten att inleda verksamhet förfallit, men verksamhetsutövaren alltjämt planerar att inleda verksamheten, måste verksamhetsutövaren väcka anmälningsförfarandet på nytt efter det att de utredningar och uppgifter som behövs för anmälan har blivit klara.

115 c §. Inledande av verksamhet. I 1 mom. föreskrivs om verksamhetsutövarens rätt att inleda en verksamhet från det att 120 dygn förflutit från det att anmälan lämnades in till den behöriga myndigheten. Den största skillnaden jämfört med tillståndsförfarandet är rätten att i anmälningsförfarandet inleda en verksamhet inom utsatt tid. Den utsatta tiden är inte ovillkorlig. Den myndighet som behandlar anmälan kan i sitt beslut tillåta att verksamheten inleds före den utsatta tiden.

I 2 mom. finns bestämmelser om när rätten att inleda verksamhet kan förloras. Rätt att inleda verksamhet föreligger inte om anmälan inte kan prövas i anmälningsförfarandet på grund av att ärendet måste prövas i tillståndsförfarande med stöd av 29 a §. Rätten att inleda verksamhet förfaller också om en eventuell begäran om komplettering av anmälan inte har iakttagits i enlighet med 115 b §. Rätt att inleda verksamhet föreligger inte heller när anmälan i ett beslut med anledning av anmälan förkastas exempelvis därför att det föreslagna läget inte kan godkännas eller en verksamhet inte ens genom med beslutet förenade villkor kan fås att uppfylla skyldigheterna enligt miljölagstiftningen. Den skyldighet att agera utan dröjsmål som enligt förvaltningslagen har ålagts myndigheterna ska i synnerhet beaktas i anmälningsförfarandet, och det är synnerligen viktigt att ett ärende handläggs utan dröjsmål i händelse av ett nekande beslut med anledning av anmälan, eftersom beslutet i regel ska ha meddelats före den utsatta tidens utgång.

115 d §. Myndighetens beslut i ett anmälningsärende. I 1 mom. föreskrivs att myndigheten med anledning av en anmälan ska meddela ett beslut i frågan. Till sin natur kan beslutet vara konstaterande, såsom att verksamheten uppfyller kraven enligt miljöskyddslagen och i en eventuell sektorspecifik förordning. Beslutet kan också och påminner i praktiken oftast till naturen ett tillstånd, varvid det förenas med behövliga och preciserande villkor för verksamheten. En anmälan kan också förkastas genom beslutet.

I 1 mom. föreskrivs att beslutet ska iakttas trots eventuellt ändringssökande. Utan bestämmelser om verkställigheten av ett beslut trots ändringssökande vore det i praktiken möjligt att utöva en anmälningsspliktig verksamhet utan villkor innan beslutet vunnit laga kraft. Bestämmelser om verkställigheten av beslut finns dessutom i 32 § i förvaltningsprocesslagen. Enligt paragrafen kan besvärsmyndigheten när besvär har anförts förbjuda att beslutet verkställs eller bestämma att verkställigheten ska avbrytas eller föreskriva något annat som gäller verkställigheten. I det allmänna anmälningssförfarandet begränsas betydelsen av ett ingripande enligt förvaltningsprocesslagen i praktiken av den rätt att inleda verksamheten före besvärstidens utgång som i regel gäller anmälningsspliktig verksamhet.

I paragrafen föreskrivs också om de grunder för godkännande av en anmälan som myndigheten ska säkerställas. Verksamheten ska uppfylla minimikraven enligt lag och förordningar som utfärdats med stöd av lag. I anmälningssförfarandet ska den behöriga myndigheten i materiellt-rättsligt hänseende iakttä nästan i sin helhet samma lagstiftning som i tillståndsförfarandet.

I 2 mom. anges de förutsättningar för ett positivt beslut med anledning av en anmälan som särskilt ska säkerställas. Förutsättningarna uppräknas i en förteckning med 5 punkter över sådana förbjudna konsekvenser som den planerade verksamheten inte får orsaka. Förteckningen motsvarar förutsättningarna för beviljande av tillstånd enligt 49 §. I förteckningen ingår inte 49 § 1 mom. 5 punkten, som gäller oskäligt besvär enligt 17 § 1 mom. i lagen angående vissa grannelagsförhållanden (26/1920). Grunden behövs inte när det gäller anmälningsspliktiga verksamheter, eftersom oskäligt besvär enligt den nya 29 a § 1 mom. 2 punkten är en grund för tillståndsplikt.

I 3 mom. hänvisas i fråga om behövliga villkor för hindrande av förorening till 52 §. I fråga om anmälningsspliktiga verksamheter ska endast för djurstallar utarbetas en förordning, där de villkor som ska förenas med ett beslut med anledning av anmälan preciseras. I förfarandet i fråga om andra verksamheter i bilaga 4 ska de behövliga villkoren prövas i enlighet med 52 §. I 3 mom. föreskrivs ytterligare om villkor för uppföljning och kontroll och skyldigheten att lämna tillsynsmyndigheten uppgifter om dessa. När de villkor som förenas med ett beslut med anledning av anmälan prövas, kan man i bedömningen av de behövliga villkoren till tillämpliga delar iakttä bestämmelserna i 62 §. Skyldigheten att kontrollera verksamheten och lämna myndigheten uppgifter följer också av 8 §, och närmare bestämmelser om dessa kan utfärdas genom förordning i enlighet med 9 §.

115 e §. Förvaltningsförfarande i anmälningssärenden. I 1 mom. föreskrivs om de lagbestämmelser som ska iakttas i anmälningssförfarandet. Eftersom en del av de anmälningsspliktiga verksamheterna i bilaga 4 till sin karaktär är små och miljökonsekvenserna av dem kan vara till och med mycket lokala ska det i fråga om en del av de bestämmelser som ska iakttas i förfarandet finnas möjligheter att vid behov tillämpa ett lättare förfarande. De bestämmelser som möjliggör ett lättare förfarande anges i 1 mom. 2, 4 och 8 punkten och gäller begäran om utlåtanden, information om ansökan och offentliggörande av beslut med anledning av anmälan. Om en anmälan gäller exempelvis ändring av verksamheten bestäms den krets som ska höras i praktiken enligt sakinnehållet i ändringen och inte enligt kretsen berörda parter i det miljötillstånd som upphävs genom anmälan. Ett ärendes betydelse och kvalitet kan inverka på hur man informerar om anmälan och offentliggör beslutet.

I 2 mom. anges de bestämmelser som ska tillämpas vid beslut i anmälningssförfarandet trots att det nämns att bestämmelserna gäller beslut i tillståndsförfarandet. Bestämmelserna gäller beslutets giltighetstid, när beslut upphör att gälla, ändring och förtydligande av beslut. Till återkallande av beslut samt avslutande av verksamheten tillämpas vad som föreskrivs i 94 § om meddelande av villkor.

I 3 mom. finns ett bemyndigande att utfärda förordning om närmare bestämmelser om innehållet i beslutet med anledning av anmälan.

116 §. Registreringsanmälan. Enligt förslaget ska 6 mom. ändras så att anmälningspliktig verksamhet nämns vid sidan av de andra verksamheter för vilka anmälan för registrering av verksamheten inte behövs.

12 kap. Anmälningsförfarande i fråga om verksamhet av engångsnatur. Kapitlets rubrik ändras, eftersom det i det nya 10 a kap. föreskrivs om det allmänna anmälningsförfarandet. Kapitlets tidigare rubrik ”Anmälningsförfaranden” byts ut för att undvika sammanblandning med det nya 10 a kap. med bestämmelser om anmälningsförfarandet vid anmälningspliktig fortgående verksamhet, medan de anmälningspliktiga verksamheterna i 12 kap. är av engångsnatur.

120 §. Exceptionella situationer i verksamhet som inte är tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig. Paragrafen gäller sådana oförutsedda och av verksamhetsutövarens egna åtgärder oberoende exceptionella situationer som föranleder verksamhetsutövaren skyldighet att underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten om saken. Bestämmelsen kompletteras så att det i rubriken och paragrafen fogas till ett omnämnande att uteslutningen gäller också anmälningspliktiga verksamheter.

123 §. Exceptionella situationer i tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet. I paragrafen finns bestämmelser om exceptionella situationer i tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet. Paragrafens tillämpningsområde gäller olyckor, oförutsedda produktionsstörningar och andra motsvarande oväntade och exceptionella situationer som inte beror på verksamheten. Därför ändras paragrafen så att ett omnämnande av anmälningspliktig verksamhet fogas till rubriken. Utöver rubriken ändras också 1 mom. så att den omfattar anmälningspliktig verksamhet.

168 §. Regelbunden tillsyn. Paragrafens 2 och 4 mom. ändras så att den regelbundna tillsynen och tillsynsprogrammet över regelbunden tillsyn enligt paragrafen utsträcks till att omfatta i förslaget avsedd anmälningspliktig verksamhet.

169 §. Inspektion vid olyckor, olägenheter och överträdelser. Paragrafen om situationer som faller utanför den regelbundna tillsynen ändras så att också anmälningspliktig verksamhet inkluderas i tillämpningen av denna.

170 §. Anmälan om inledande av verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare. I paragrafen finns bestämmelser om verksamhetsutövarens anmälningar om ändringar i verksamheten och av tillståndsinnehavare. Paragrafen ändras så att underrättelseskyldigheterna för verksamhetsutövare gäller också dem som utövar anmälningspliktig verksamhet. Eftersom inledandet av anmälningspliktig verksamhet skiljer sig från inledandet av tillståndspliktig verksamhet i fråga om den för anmälan utsatta tiden och den därmed förenade rätten att inleda verksamhet, fogas som 2 mom. till skyldighet att anmäla om en ny situation, dvs. om tidpunkten för inledandet av den verksamhet som anges i anmälan enligt 115 a § ändras eller om verksamheten inte inleds.

171 §. Kontroll på annans område. Paragrafens 1 mom. ändras så att i detta i fråga om anmälningspliktig verksamhet tas med en möjlighet för den behöriga myndigheten att i beslutet med anledning av anmälan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på annans område kontrollera konsekvenserna av sin verksamhet. Enligt paragrafen kan rätten beviljas också av tillsynsmyndigheten, varvid rätten gäller såväl tillståndspliktig som anmälningspliktig verksamhet.

172 §. Rätt att få upplysningar och göra inspektioner. I paragrafen finns bestämmelser om myndigheternas rätt att få upplysningar och göra inspektioner. Till ingressmeningen i 1 mom. fogas ett omnämnande om den i 115 a § avsedda behöriga myndigheten, som har samma rättigheter som tillsyns- och tillståndsmyndigheterna i fråga om tillståndspliktig verksamhet.

175 §. Åtgärder vid överträdelser eller försummelser. I paragrafen finns bestämmelser om tillsynsmyndighetens förordnanden och förbud för att rätta till rättsstridiga situationer. Till 2 mom., där det i fråga om tillståndspliktig verksamhet föreskrivs om att föreläggandet meddelas av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och i annat fall av den kommunala miljöförhållandenmyndigheten, fogas ett omnämnande om anmälningspliktig verksamhet. Behörigheten bestäms på samma sätt som för tillståndspliktig verksamhet.

180 §. Föreläggande i syfte att hindra förorening. I paragrafen föreskrivs om den kommunala miljöförhållandenmyndighetens rätt att meddela ett enskilt föreläggande i syfte att förebygga eller hindra förorening. I den gällande paragrafen har möjligheten dock uteslutits i fråga om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet. Paragrafen ändras så att också anmälningspliktig verksamhet undantas från bestämmelsens tillämpningsområde. Sålunda kan den kommunala miljöförhållandenmyndigheten i ärenden enligt bilaga 4 inte meddela ett enskilt föreläggande i syfte att förebygga eller hindra förorening.

181 §. Avbrytande av verksamheten. I 3 mom. föreskrivs om fördelningen av myndigheternas behörighet vid avbrytande av verksamhet. Framöver föreskrivs i paragrafen inte bara om den myndighet som ska avbryta tillståndspliktig verksamhet utan också om den som ska avbryta anmälningspliktig verksamhet. För anmälningspliktig verksamhet bestäms myndigheten på samma sätt som för tillståndspliktig verksamhet.

189 §. Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. I paragrafen föreskrivs om fördelningen av den i princip parallella ansvarsfördelningen mellan de kommunala miljöförhållandenmyndigheterna och de statliga tillsynsmyndigheterna i vissa situationer. Till 1 mom. fogas omnämnanden av anmälningspliktig verksamhet och beslut med anledning av anmälan, varvid den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar för den i 168 och 169 § avsedda tillsynen i fråga om anmälningsärenden enligt 10 a kap., om den statliga miljöförhållandenmyndigheten meddelat beslutet med anledning av anmälan och den kommunala miljöförhållandenmyndigheten, om den meddelat beslutet med anledning av anmälan.

I 2 mom. föreskrivs om myndighetens möjlighet att sammanföra tillsynen över verksamhet inom samma område, om detta behövs för att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv tillsyn. Enligt den gällande lagen har tillsynen över registreringspliktig verksamhet kunnat utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet, och nu fogas också tillsynen över anmälningspliktig verksamhet i enlighet med 10 a kap. till momentet. I momentets sista mening utsträcks skyldigheten att höra en verksamhetsutövare till att gälla också utövare av anmälningspliktig verksamhet och till den myndighet till vilken tillsynen överförs, om tillsynen sammanförs på ovan nämnda sätt.

202 §. Kommunala miljöskyddsföreskrifter. I paragrafen finns bestämmelser om kommunala miljöskyddsföreskrifter och om vissa situationer och verksamheter som de inte får gälla. Paragrafens 2 mom. 1 punkten ska ändras så att i 10 a kap. avsedd anmälningspliktig verksamhet utesluts från de kommunala miljöskyddsföreskrifterna på samma sätt som tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet.

205 §. Avgifter. Till 1 mom. 1 punkten fogas ett omnämmande av anmälningspliktig verksamhet, varvid den statliga tillsynsmyndigheten på samma sätt som i fråga om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet får ta ut avgift för sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över verksamheten som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat.

Paragrafens 2 mom. ändras på motsvarande sätt så att till 2 punkten fogas ett omnämmande av anmälningspliktig verksamhet, varvid den kommunala miljövårdsmyndigheten på samma sätt som i fråga om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet får ta ut avgift för sitt tillsynsarbete.

I 5 mom. föreskrivs om avgift för behandling av ärenden som inletts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet. Momentet ändras så att omnämmanden av beslut med anledning av anmälan fogas till bestämmelsen. Då ska avgiften för ändring av ett beslut med anledning av anmälan enligt 89 § tas ut på samma sätt som för tillstånd, om ärendet inletts på ansökan av en myndighet.

223 §. Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljövårdsinformation. I paragrafen föreskrivs om de uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljövårdsinformation och om de aktörer som ansvarar för registreringen. Den statliga tillsynsmyndighetens registreringsplikt i enlighet med 2 mom. ändras i fråga om 7 punkten så att skyldigheten i fråga om registreringen av uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet utsträcks så att den gäller också anmälningspliktig verksamhet.

På motsvarande sätt utsträcks kommunernas eller de kommunala miljövårdsmyndigheternas registreringsplikt i enlighet med 3 mom. att i 5 punkten omfatta sådana uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter inte bara om miljötillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet utan också anmälningspliktig verksamhet som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

225 §. Brott mot miljöskyddslagen. I paragrafen föreskrivs om straffbestämmelser med hot om böter som komplement till bestämmelserna i strafflagen. Paragrafens 1 mom. ändras så att till 1 punkten fogas en paragrafhänvisning till 115 a §, varvid åsidosättande av den anmälningsplikt som avses i paragrafen är straffbart som brott mot miljöskyddslagen. Paragrafens 1 mom. 2 punkten ändras så att till denna fogas ett omnämmande av skyldighet enligt ett beslut som meddelats med stöd av 115 d §, i praktiken åsidosättande av att iaktta villkor som är förenade med ett beslut med anledning av anmälan, som ska vara straffbart på motsvarande sätt. Dessutom fogas till 1 mom. en ny 4 a-punkt. Därvid blir det straffbart att inleda i 115 a § avsedd verksamhet innan den utsatta tid på 120 dygn som avses i 115 c § har löpt ut.

1.2 Strafflagen

48 kap. 3 §. Miljöförseelse. Paragrafen ändras så att ett nytt 4 mom. fogas till bestämmelsen, varvid det nuvarande 4 mom. flyttas till 5 mom. Paragrafen ändras för att försummelse av den anmälningsplikt i det allmänna anmälningsförfarandet varom det föreskrivs i miljöskyddslagen är ägnad att förorena miljön eller orsaka andra i bestämmelsen angivna konsekvenser ska vara straffbara enligt strafflagen. Bestämmelsen är sekundär i förhållande till 48 kap. 1 §. Den som försummar anmälningsplikten ska kunna dömas till böter eller fängelse i högst sex månader som straff.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

Enligt det nya 115 b § 1 mom., som enligt förslaget ska fogas till miljöskyddslagen, ska genom förordning av statsrådet kunna föreskrivas om innehållet i anmälan, om hur anmälan ska göras samt om utredningar som behövs för behandlingen av anmälan och som ska fogas till anmälan. Enligt det nya 115 e § 3 mom. ska genom förordning av statsrådet kunna föreskrivas om innehållet i beslutet med anledning av anmälan.

Utifrån de förslagna bemyndigandena att utfärda förordning bereds en ändring av statsrådets förordning om miljöskydd. Samtidigt bereds med bemyndiganden att utfärda förordning med stöd av 9 och 10 § i miljöskyddslagen en statsrådsförordning om miljöskyddskraven för djurstallar.

3 I kraftträdande

Det föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2019. Parallellt med beredningen av lagen har man berett en statsrådsförordning om miljöskyddskraven för djurstallar och en ändring av statsrådets förordning om miljöskydd, som är avsedda att träda i kraft samtidigt med lagändringarna.

I 1 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av miljöskyddslagen föreskrivs om när ändringslagen ska träda i kraft.

I 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen föreskrivs om sådana ansökningar om tillstånd som väckts före lagens ikraftträdande. På dessa ansökningar om tillstånd tillämpas de bestämmelser som gäller när lagen träder i kraft. I bestämmelsen syftar ”ansökan om tillstånd” på både tillståndsärenden som har inletts hos tillståndsmyndigheten och på tillståndsärenden som är föremål för överklagande.

I det följande momentet föreskrivs också om sådana tillståndsbeslut som gäller verksamheter enligt bilaga 4 som meddelats innan lagen träder i kraft. Tillståndsbesluten förblir i kraft fram till dess att den i besluten avsedda verksamheten ändras väsentligt i enlighet med 115 a § eller tillståndet måste ändras med stöd av 89 §. Ett ändringsbehov leder till skyldighet att anmäla verksamheten, varvid anmälningsförfarandet ska inledas.

I bestämmelsens 4 mom. föreskrivs att myndighetens tillsynsansvar med anledning av likabehandlingen av verksamhetsutövare överförs den 1 januari 2020, även om det inte föreligger något sådant behov att ändra tillståndet som avses ovan.

I 5 mom. i ikraftträdandebestämmelsen föreskrivs om att man tillämpas denna lag med ett års övergångstid på sådana i punkt 2 i bilaga 4 avsedda upplag för kemikalier som utgör objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar. Objekten som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar har definierats i statsrådets förordning 676/2017.

I ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av 48 kap. 3 § i strafflagen föreskrivs om när ändringslagen ska träda i kraft. Ikraftträdande ska vara densamma än i lagen om ändring av miljöskyddslagen.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De viktigaste grundläggande fri- och rättigheterna som hänför sig till regeringens proposition är rätten till eget språk och egen kultur enligt 17 §, näringsfriheten enligt 18 § och de miljörelaterade fri- och rättigheterna enligt 20 § 2 mom. i grundlagen. Dessutom måste propositionen bedömas med hänsyn till den kommunala självstyrelsen enligt 121 § i grundlagen.

Grundlagsutskottet (GrUB 25/1994 rd) har ställt följande krav på inskränkningar av de grundläggande fri- och rättigheterna: Inskränkningarna ska bygga på författning på lagnivå, inskränkningarna ska vara noga avgränsade och tillräckligt exakt definierade, grunderna för inskränkningarna ska vara acceptabla med tanke på systemet för de grundläggande fri- och rättigheterna och vara dikterade av något tungt vägande samhälleligt skäl, det kan inte bestämmas genom vanlig lag om en inskränkning av kärnan i en grundläggande fri- och rättighet, inskränkningarna ska vara nödvändiga för att uppnå ett acceptabelt syfte och får inte gå längre än vad som kan motiveras med beaktande av ett samhälleligt intresse som ligger bakom inskränkningen i relation till de rättsgoda som ska inskränkas, inskränkningar i grundläggande fri- och rättigheter kräver ett adekvat rättsskydd och får inte stå i strid med Finlands internationella förpliktelser när det gäller de mänskliga rättigheterna.

Samernas rättigheter

I propositionen föreslås att maskinell guldgrävning med vissa begränsningar ska tas med bland de verksamheter som hör till anmälningsförfarandets tillämpningsområde. Guldgrävningen är geografiskt förlagd till samernas bosättningsområden. Därför ska samernas rätt att enligt 17 § 3 mom. bevara och utveckla sitt språk och sin kultur som urfolk tryggas. I den fortsatta beredningen ändrades de i propositionen ingående rättigheterna att delta i fråga om hörande och bevisrätt så att de rättigheter att delta som gäller miljötillstånd gäller också anmälningsförfarandet. Sålunda hör sametinget och skoltarnas byastämma till de aktörer av vilka utlåtanden ska begäras i anmälningsförfarandet, om miljökonsekvenserna av den verksamhet som avses i en anmälan kan uppträda inom samernas hembygdsområde eller inom det skoltområde som avses i skoltagen (253/1995).

Enligt 115 d § 2 mom. 5 punkten i lagförslaget kan en verksamhet inte godkännas i ett beslut med anledning av anmälan om den medför väsentlig försämring i förutsättningarna att på samernas hembygdsområde bedriva traditionella samenärningar eller annars bevara och utveckla samekulturen. Ett beslut med anledning av anmälan kan inte heller vara godkännande om en verksamhet medför väsentlig försämring i skolternas levnadsförhållanden eller möjligheter att bedriva i skoltagen avsedda naturvärden på skoltområdet. Dessutom förutsätter guldgrävning på statlig mark i vilket fall som helst guldvaskningstillstånd enligt gruvlagen, i fråga om vilket tillståndsmyndigheten i tillståndsförfarandet inom samernas hembygdsområde i samarbete med sametinget, renbeteslagen på området, den myndighet eller inrättning som ansvarar för förvaltningen av området och sökanden ska utreda vilka konsekvenser verksamheten enligt guldvaskningstillståndet har för samernas rätt att som urfolk bevara och utveckla sitt språk och sin kultur och överväga vilka åtgärder som behövs för att minska och förebygga olägenheter. För att utreda konsekvenserna av verksamheten ska tillståndsmyndigheten av skolternas byastämma begära ett utlåtande om ansökan. Den andel guldvaskare som överförs till anmälningsförfarandet i enlighet med miljöskyddslagen är mycket liten jämfört med guldvaskarna som helhet.

Näringsfrihet

I regeringens proposition om revidering av de grundläggande fri- och rättigheterna (RP 309/1993 rd, s. 71) konstateras att en minskad tillståndsplikt för näringar var ett av skälen till att bestämmelsen om näringsfrihet stiftades. Bestämmelserna om miljötillståndsplikt enligt miljöskyddslagen är därför relevanta med hänsyn till den näringsfrihet som tryggas i 18 § i grundlagen. Bestämmelsernas förhållande till näringsfriheten enligt grundlagen har bedömts ingående i regeringen proposition med förslag till miljöskyddslag (RP 214/2013 rd), och det finns ingen orsak att separat upprepa bedömningen i denna proposition. I ovan nämnda regeringsproposition konstateras i fråga om alla tillståndspliktiga verksamheter bland annat att bakom de bestämmelser som gäller miljötillstånd, beviljande av miljötillstånd och återkal-

lande av miljötillstånd finns ett behov av en effektiv tillsyn över de verksamheter som fordrar miljötillstånd för att det ska kunna säkerställas att de mål som anknyter till den grundläggande rätten till miljön i lagen kan uppfyllas. Som slutsats konstateras att det således finns godtagbara och vägande skäl för att begränsa näringsfriheten i fråga om tillståndspliktiga verksamheter och att regleringen är inte problematisk med tanke på 18 § 1 mom. och 80 § 1 mom.

Grundlagsutskottet har i sin praxis i konstitutionellt hänseende jämställt registreringsplikt som förutsättning för inledande av näringsverksamhet med tillståndsplikt och granskat sådan reglering utifrån samma krav som de som gäller i grundlagen tryggad näringsfrihet och tillståndspliktigt näringsidkande (t.ex. GrUU 58/2012). På så sätt är också det i miljöskyddslagen föreslagna allmänna anmälningförfarandet genom den förfarandemässiga placeringen mellan miljötillstånd och registrering och anmälningplikten i fråga om vissa verksamheter relevanta med hänsyn till den näringsfrihet som tryggas i 18 § i grundlagen.

Det nya anmälningförfarandet i miljöskyddslagen innebär att en verksamhet inom tillämpningsområdet kan inledas först efter det att den utsatta tiden efter det att anmälan lämnats in har löpt ut. Med anledning av en anmälan meddelar den behöriga myndigheten ett förvaltningsbeslut genom vilket den tilltänkta verksamheten tillåts eller förbjuds. Beslutet med anledning av anmälan och de med detta förenade villkoren övervakas genom efterhandskontroll, och det ska gå att ingripa i underlåtenhet att iaktta villkoren genom förvaltningsstväng enligt 18 kap. i lagen.

Anmälningplikten regleras i enlighet med 80 § i grundlagen genom sådana tillräckligt ingående och exakt avgränsade bestämmelser på lagnivå av vilka verksamhetsutövarens rättigheter och skyldigheter framgår. I de bestämmelser i 18 kap. i lagen som är tillämpliga på det allmänna anmälningförfarandet har kraven enligt proportionalitetsprincipen iakttagits.

Bakgrunden till den i miljöskyddslagen föreslagna anmälningplikten är behovet av en effektiv tillsyn för att det ska kunna säkerställas att de skyldigheter som sammanhänger med trygandet av en sund miljö enligt 20 § 2 mom. i grundlagen uppfylls.

Med stöd av det ovan nämnda är överföringen av vissa verksamheter från tillståndsplikten till det allmänna anmälningförfarandet relevant med hänsyn till uppfyllandet av näringsfriheten enligt 18 § i grundlagen, men för anmälningplikten finns godtagbara och vägande skäl trots att den inskränker näringsfriheten.

Ansvar för miljön och delaktighet

Med anledning av en sådan anmälan som avses i förslaget ska myndigheten meddela ett beslut och miljöskyddsvillkor på samma sätt som när ett tillstånd prövas. En viktig skillnad jämfört med tillståndsförfarandet är att verksamhetsutövaren får rätt att inleda verksamheten inom en utsatt tid även om myndigheten inte meddelat något beslut eller miljöskyddsvillkor innan den utsatta tiden löpt ut.

De verksamheter som enligt förslaget ska överföras till anmälningförfarandet medför tämligen små miljökonsekvenser. Utsläppskonsekvenserna av vissa verksamheter, såsom skjutbanor, som enligt förslaget ska överföras till anmälningförfarandet, är till sin natur snarast grannelagsrättsliga. En verksamhet förblir alltså tillståndspliktig enligt 27 § 2 mom. 3 punkten i miljöskyddslagen, om verksamheten kan orsaka oskäligt besvär enligt 17 § 1 mom. i lagen angående vissa grannelagsförhållanden. Dessutom förblir verksamheterna tillståndspliktiga, om de förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde och verksamheten kan medföra förorening av vattendrag. Med anledning av de små miljökonsekvenserna och den på ovan nämnda miljöolägenheter grundade prövningen av till-

ståndsplikten från fall till fall kan tidsfristen i anslutning till rätten att inleda verksamhet i anmälningsförfarandet anses vara tillräcklig. Tidsfristen måste också anses vara realistisk i förhållande till den i 31 § i förvaltningslagen avsedda principen att en myndighet ska se till att ett ärende utreds tillräckligt och på behörigt sätt genom att skaffa den information och de utredningar som behövs för att ett ärende ska kunna avgöras. Om myndigheten inte hunnit meddela ett beslut inom den utsatta tiden jämföras dessutom meddelandet av beslutet efter den utsatta tiden med ändring av beslutet, som tillåts bland annat om verksamheten har konsekvenser som är förbjudna enligt miljöskyddslagen eller den förorening eller risk för förorening som verksamheten medför väsentligen avviker från vad som bedömts på förhand. Med anledning av de i regel ringa miljökonsekvenserna av och de i viss mån standardliknande miljöskyddskraven på de verksamheter som inkluderas i anmälningsförfarandet kan tidsfristen i anslutning till rätten att inleda verksamhet inte anses vara problematisk med hänsyn till uppfyllandet av de i 20 § 2 mom. i grundlagen avsedda miljörelaterade fri- och rättigheterna med avseende på en tillräcklig miljöskyddsnivå.

I lagförslaget ingår en ny bestämmelse om förvaltningsförfarande i anmälningsärenden enligt 10 a kap. med möjlighet att i vissa fall tillämpa ett lättare förfarande. Ett lättare förfarande kan tillämpas vid begäran om utlåtanden, information om ansökan och offentliggörande av beslut i sådana situationer som preciseras i bestämmelsen. I fråga om lätnadsmöjligheterna motsvarar bestämmelsen innehållsmässigt 96 §. Yttrandeinskränkningen kan vara relevant med hänsyn till rättsstatsprincipen enligt 2 § 3 mom., garantierna för god förvaltning enligt 21 § 2 mom. och kommuninvånarnas självstyrelse enligt 121 § 1 mom. i grundlagen. Möjligheten till yttrandeinskränkning begränsas dock i fråga om bestämmelserna i såväl 96 § som i den föreslagna 115 § e om tillräcklig utredning och bevakning av det allmänna intresset. I principerna för god förvaltning, utredningsskyldigheten enligt 31 § i förvaltningslagen och principen om samarbete mellan myndigheterna enligt 10 § i förvaltningslagen ingår att myndigheten vid handläggningen av en ansökan måste skaffa de myndighetsutlåtanden som är väsentliga för att ärendet ska kunna avgöras. I samband med de övriga lätnadsmöjligheterna i 115 e § nämns en obetydlighetsgrund. Tillämpningen av denna kan försvaras med att miljökonsekvenserna av verksamheter som omfattas av anmälningsförfarandet enligt bedömning i regel är mindre än miljökonsekvenserna av verksamheter som omfattas av tillståndsförfarandet.

Kommunal självstyrelse

Enligt 121 § 1 mom. i grundlagen är Finland indelat i kommuner, vilkas förvaltning ska grunda sig på självstyrelse för kommunens invånare. Enligt 2 mom. ska bestämmelser om de allmänna grunderna för kommunernas förvaltning och om uppgifter som åläggs kommunerna utfärdas genom lag. I sin fasta praxis har grundlagsutskottet betonat att när man lagstiftar om kommunernas uppgifter, måste man samtidigt se till att kommunerna har faktiska möjligheter att klara av dem (t.ex. GrUU 12/2011 rd, s. 3/I, GrUU29/2009 rd, s. 2/II, GrUU 50/2005 rd, s. 2/I och GrUU 41/2002, s. 3/II).

Genom förslaget ändras myndigheternas behörighet i fråga om vissa verksamheter så att verksamheter som tidigare utövats med stöd av miljötillstånd från den statliga tillståndsmyndigheten överförs för att avgöras genom anmälningshandläggning hos de kommunala miljövårdsmyndigheterna. Det bedöms att det nya anmälningsförfarandet, i synnerhet för djurstallars del, i fråga om handläggningen och övervakningen av anmälningsärenden kommer att medföra en del merarbete för kommunerna. Enligt 205 § i förslaget till ändring av miljöskyddslagen kan den kommunala miljövårdsmyndigheten dock för behandlingen av en i lagen avsedd ansökan, liksom för den tillsyn som ansluter till denna, ta ut en avgift för vilka grunderna fastställs i en taxa som kommunen antagit. Sålunda kan de kostnader som anmälningsförfarandet orsakar i rimlig utsträckning täckas med ovan nämnda avgifter.

Enligt förslaget ska anmälningsförfarandet förenas med en tidsfrist vilken börjar från det att anmälan lämnats in och efter vilken verksamhetsutövaren får rätt att inleda den planerade verksamheten. Till karaktären är tidsfristen på fyra månader målinriktad. Behandlingen av förvaltningsärenden berörs av det allmänna kravet på behandling utan dröjsmål enligt 23 § i förvaltningslagen. Enligt en konsekvensbedömning av det allmänna anmälningsförfarandet var den genomsnittliga handläggningstiden för sådana tillståndsbeslut för djurstallar som meddelas av de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna 5,2 månader och medianen 3,8 månader år 2015. Avsikten är dessutom att anmälningsförfarandet ska vara snabbare än tillståndsförfarandet bland annat tack vare den förordning som ska utarbetas för djurstallar och möjligheterna till ett lättare förfarande. Sålunda förutsätter iakttagandet av tidsfristen i anmälningsförfarandet i kommunerna vanligen inte försnabbad handläggning jämfört med tillståndsförfarandet. Lagförslaget kan således inte anses inkräkta på kommunernas rätt att besluta om prioriteringen av ärendena inom deras behörighet och därmed inte heller på utfallet av kommunernas ekonomiplanering eller verksamhet.

På de grunder som nämns ovan överensstämmer propositionen med grundlagen, och den lag som ingår i den kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 8, 9, 12, 15, 19, 21, 22, 28, 29, 51, 67, 70 och 116 §, rubriken för 12 kap. samt 120, 123, 168—172, 175, 180, 181, 189, 202, 205, 223 och 225 § samt bilaga 1 och 3 till lagen,
av dem 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 384/2016, 28 § och bilaga 1 sådana de lyder i lag 437/2017, 29 § och bilaga 3 sådana de lyder i lag 423/2015, 116 § sådan den lyder i lag 1064/2017, 170 § sådan den lyder i lag 327/2016, 205 § sådan den lyder i lag 833/2017 och 225 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 423/2015 och 1063/2017, samt
fogas till lagen en ny 29 a §, ett nytt 10 a kap. och en ny bilaga 4 som följer:

8 §

Förebyggande och hindrande av förorening av miljön som orsakas av tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det enligt 4 kap. behövs tillstånd för verksamheten (*tillståndspliktig verksamhet*) eller om verksamheten enligt 115 a § ska anmälas (*anmälningspliktig verksamhet*) eller enligt 11 kap. ska registreras (*registreringspliktig verksamhet*), ska verksamhetsutövaren utöver vad som föreskrivs i 7 § i syfte att förebygga och förhindra förorening av miljön se till och försäkra sig om att

- 1) bästa tillgängliga teknik används i verksamheten,
- 2) energianvändningen i verksamheten är effektiv,
- 3) utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten kontrolleras och att behövliga uppgifter om dem och om de råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten lämnas till myndigheterna,
- 4) verksamhetsutövaren har tillgång till tillräcklig sakkunskap med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

9 §

Statsrådsförfordningar om förebyggande och hindrande av förorening av miljön

För att precisera skyldigheterna enligt 7 och 8 § att förebygga och hindra förorening av miljön får närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet i fråga om

- 1) utsläpp i miljön och avloppsnätet, om förebyggande och begränsning av utsläpp och skadliga konsekvenser av utsläpp samt om förbudande av utsläpp,
- 2) kontroll av utsläpp och utsläppsgränsvärden i fråga om tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet,
- 3) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet att lämna uppgifter om utsläpp och deras konsekvenser till den myndighet som anges i statsrådsförfordningen,

4) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet att till den myndighet som anges i statsrådsförordningen lämna uppgifter om råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten,

5) den sakkunskap som krävs i olika typer av tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet,

6) begränsning av utsläpp och av deponering av slam i miljön och om förbud mot utsläpp och mot deponering i miljön av slam som medför risk för förorening av miljön.

12 §

Plan med rättsverkningar vid placering av verksamheter

Tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet får inte placeras i strid med en detaljplan. På ett område för vilket det finns en gällande landskapsplan eller en generalplan med rättsverkningar ska det dessutom ses till att placeringen av verksamheten inte gör det svårt att använda området för det ändamål som anges i planen.

15 §

Beredskapsskyldighet

Den som utövar tillståndspliktig eller anmälningspliktig verksamhet ska ha beredskap att hindra olyckor och andra exceptionella situationer och att begränsa de skadliga konsekvenserna av dem för hälsan och miljön.

I detta syfte ska en verksamhetsutövare vars miljötillstånd beviljas av den statliga tillståndsmyndigheten, utifrån en riskbedömning utarbeta en beredskapsplan, reservera behövliga anordningar och annan utrustning, utarbeta instruktioner, testa anordningarna och utrustningen samt öva åtgärder inför eventuella olyckor och andra exceptionella situationer (*beredskapsskyldighet*). Verksamhetens karaktär är avgörande för vad planen ska innehålla och hur omfattande och detaljerad den ska vara. En beredskapsplan behöver dock inte utarbetas, om tillsynsmyndigheten bedömer att verksamheten, dess konsekvenser och dess risker inte kräver att en sådan utarbetas. En beredskapsplan behöver inte heller utarbetas till den del en motsvarande plan har utarbetats med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), räddningslagen (379/2011), gruvlagen (621/2011) eller någon annan lag och inte heller i fråga om djurstallars verksamhet.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Särskilda skyldigheter vid användning av kemikalier

Kemikalier får i tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet inte användas på ett sätt som orsakar sådan betydande risk för förorening av miljön som avses i denna lag. Bestämmelser om sanering av mark och grundvatten finns i 14 kap.

I syfte att förebygga och hindra förorening av miljön som orsakas av kemikalier ska den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet, när det rimligen är möjligt, bland de alternativ som står till buds välja den kemikalie eller metod som orsakar minst risk för förorening av miljön.

Bestämmelser om hantering och upplagring av kemikalier finns också i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor, och bestämmelser om konsumentvarors säkerhet finns i konsument säkerhetslagen (920/2011).

21 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sitt område styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, övervaka att bestämmelserna iakttas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag enligt vad som föreskrivs i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) och med stöd av den. Närings-, trafik- och miljöcentralen stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Regionförvaltningsverket är *statlig miljötillståndsmyndighet* enligt vad som föreskrivs i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) och med stöd av den. Dessutom behandlar regionförvaltningsverket ärenden som gäller anmälningspliktig verksamhet och som faller inom dess behörighet. Regionförvaltningsverket stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonförordningen*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom handhar och utvecklar Finlands miljöcentral informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

Säkerhets- och kemikalieverket är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

22 §

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Den i lagen om kommunernas miljöförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska sköta de tillstånds- och tillsynsuppgifter och de anmälningsförfaranden som enligt denna lag ankommer på kommunen, samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Bestämmelser om den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens rätt att överföra sin behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare finns i 7 § i lagen om kommunernas miljöförvaltning.

28 §

Tillståndsplikt i grundvattenområden

Miljötillstånd krävs för verksamhet som avses i bilaga 2 eller bilaga 4, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

Dessutom krävs miljötillstånd för verksamhet som avses i bilaga 1, bilaga 2 eller bilaga 4, men som är av mindre omfattning än vad som anges i bilagorna, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde och verksamheten kan medföra risk för förorening av grundvattnet.

29 §

Väsentlig ändring av tillståndspliktig verksamhet

När det gäller miljötillståndspliktig verksamhet krävs det tillstånd för ändringar som ökar utsläppen eller deras konsekvenser och för andra väsentliga ändringar av verksamheten. Sådant tillstånd behövs dock inte om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och miljötillståndet inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten. En ändring av verksamheten är alltid väsentlig om den leder till att verksamheten motsvarar verksamheten vid en direktivanläggning.

På ansökningar om sådan ändring av tillståndet eller verksamheten som avses i 1 mom. tillämpas 39 §, och ärendet ska behandlas med iakttagande av 96 §. Ett ärende som gäller ändring av en direktivanläggnings verksamhet behandlas dock enligt 5 och 8 kap., om ändringen kan medföra betydande skadeverkningar för människors hälsa eller miljön.

Närmare bestämmelser om vad som ska anses utgöra väsentlig ändring får utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 a §

Tillståndsplikt för anmälningspliktig verksamhet

Miljötillstånd för anmälningspliktig verksamhet enligt bilaga 4 krävs om

- 1) verksamheten är en del av verksamheten vid en direktivanläggning,
- 2) verksamheten kan medföra konsekvenser som avses i 27 § 2 mom.,
- 3) verksamheten är tillståndspliktig enligt 28 §,
- 4) förfarandet vid miljökonsekvensbedömning med stöd av 3 § 2 mom. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) tillämpas på verksamheten.

Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 2 eller 3 punkten, behandlas miljö- tillståndet av den myndighet till vars behörighet det enligt 115 a § hör att behandla anmälan om verksamheten. Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 1 eller 4 punkten, behandlas miljötillståndet av statens miljö- tillståndsmyndighet.

Tillståndsmyndigheten ska överlämna en tillståndsansökan som lämnats till den och som ska behandlas i ett förfarande för anmälningspliktig verksamhet till den behöriga myndigheten.

51 §

Inverkan av vissa planer och program

Vid bedömningen av om konsekvenserna är betydande i enlighet med 49 § 1 mom. 2 punkten och 115 d § 2 mom. 2 punkten ska i miljötillståndet och i det beslut med anledning av anmälan som avses i 115 d § hänsyn tas till vad som i den förvaltningsplan eller havsförvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) förs fram om de omständigheter som berör vattnets och den marina miljöns status och användning inom det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet och i beslutet med anledning av anmälan ska vid bedömningen av platsens lämplighet enligt 11 § 2 mom. samt i de tillståndsvillkor och de villkor i beslutet med anledning av anmälan som behövs för att förebygga olyckor hänsyn tas till vad som sägs i den riskhanteringsplan enligt lagen om hantering av översvämningrisker (620/2010) som avser platsen för verksamheten och det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet och i beslutet med anledning av anmälan ska dessutom de planer och program som avses i 204 § i denna lag beaktas i behövlig utsträckning.

I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig behandlingsanläggning eller behandlingsplats för avfall ska de regionala avfallsplaner som avses i 88 § i avfallslagen beaktas.

67 §

Villkor om avloppsvatten som leds ut i avlopp

Om industriavloppsvatten leds till ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, ska miljötillståndet och det beslut med anledning av anmälan som avses i 115 d § i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön eller i syfte att trygga avloppsreningsverkets funktion vid behov förenas med villkor om förbehandling av avloppsvattnet.

70 §

Förhållandet mellan villkor och statsrådsförfordningar

Ett tillståndsvillkor och ett villkor i ett i 115 d § avsett beslut med anledning av anmälan får vara strängare än ett specificerat minimikrav i fråga om miljöskyddet enligt en förordning av statsrådet som har utfärdats med stöd av denna lag eller avfallslagen, om det behövs för att

- 1) förutsättningarna för att bevilja tillstånd eller med anledning av anmälan meddela beslut som tillåter verksamheten ska uppfyllas,
- 2) ett miljö kvalitetskrav som anges i en förordning av statsrådet ska tryggas,
- 3) bästa tillgängliga teknik ska tillämpas.

Om det genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser som är strängare än villkoren i ett tillstånd som redan har beviljats med stöd av denna lag eller avfallslagen eller i ett i 115 d § avsett beslut med anledning av anmälan, eller bestämmelser som avviker från vad som i tillståndet eller beslutet anges om dess giltighet eller om översyn av tillståndet eller beslutet, ska förordningen iakttas trots tillståndet eller beslutet.

10 a kap.

Allmänt anmälningsförfarande

115 a §

Anmälningsplikt och behörig myndighet

Verksamhetsutövaren ska göra en skriftlig anmälan om bilaga 4 avsedd verksamhet som medför risk för förorening av miljön.

Anmälan ska göras till den i 3 eller 4 mom. angivna behöriga myndighet inom vars verksamhetsområde verksamheten förläggs. Anmälan ska göras minst 120 dygn innan verksamheten inleds. Anmälan ska dessutom göras om ändringar enligt 89 §, om ändringar som ökar utsläppen från eller konsekvenserna av utsläppen från anmälningspliktig verksamhet och om andra väsentliga ändringar av anmälningspliktig verksamhet. Anmälan behöver dock inte göras om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och beslutet med anledning av anmälan inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten.

Den statliga miljötillståndsmyndigheten meddelar beslut med anledning av anmälan enligt 115 d § om verksamheter som avses i 2 b eller 3 punkten i bilaga 4 samt om andra verksamheter som avses i bilaga 4 om det är fråga om verksamhet som är avsedd för militära ändamål.

Anmälningar som inte avses i 3 mom. behandlas av den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Anmälan om ändring av verksamheten ska göras till den myndighet som är behörig att behandla motsvarande anmälan om ny verksamhet.

115 b §

Innehållet i och komplettering av anmälan

Anmälan ska innehålla för behandlingen av anmälan behövliga bindande uppgifter om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna och om andra relevanta omständigheter. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan, om hur anmälan ska göras samt om utredningar som behövs för behandlingen av anmälan och som ska fogas till anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den som upprättar anmälan ska ha tillräcklig sakkunskap. Av anmälan ska det vid behov framgå på vilket material och på vilken beräknings-, undersöknings- eller bedömningsmetod de uppgifter som lämnats grundar sig.

Om anmälan är bristfällig, ska sökanden ges tillfälle att komplettera anmälan inom den tid som myndigheten bestämmer. Om anmälan inte kompletteras inom utsatt tid eller om anmälan fortfarande är bristfällig efter kompletteringen, lämnas anmälan utan prövning och verksamhet får inte inledas.

115 c §

Inledande av verksamhet

Anmälningspliktig verksamhet får inte inledas förrän det har förflutit 120 dygn från det att anmälan gjordes. Den myndighet som behandlar anmälan kan dock i sitt beslut med anledning av anmälan tillåta att verksamheten inleds innan tidsfristen löper ut.

Verksamheten får inte inledas om anmälan med stöd av 29 a § har överförs till behandling i tillståndsförfarande eller om myndigheten fattar beslut om att lämna anmälan utan prövning med stöd av 115 b §. Myndigheten får också med anledning av anmälan meddela ett förbud att inleda verksamhet.

115 d §

Myndighetens beslut i ett anmälningsärende

Myndigheten ska fatta ett beslut med anledning av en anmälan enligt 115 a §. Beslutet ska iakttas trots eventuellt ändringssökande. När beslutet med anledning av anmälan fattas ska det säkerställas att det i verksamheten iakttas vad som föreskrivs i lag och med stöd av lag i fråga om verksamhetens placering, utsläpp och förebyggande av utsläpp och avfall samt om kontroll av utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten.

En förutsättning för ett beslut som tillåter verksamhet är att verksamheten, med beaktande av de villkor som ställs och verksamhetens placering, inte i sig eller tillsammans med andra verksamheter medför

- 1) olägenhet för hälsan,
- 2) annan betydande i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd, eller risk för sådan,
- 3) konsekvenser som är förbjudna enligt 16—18 §,
- 4) försämring av speciella naturförhållanden eller äventyrar vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig användningsmöjlighet inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) väsentlig försämring i förutsättningarna att på samernas hembygdsområde bedriva traditionella sameräringar eller annars bevara och utveckla samekulturen eller väsentlig försämring i skolternas levnadsförhållanden eller möjligheter att bedriva i skoltlagen avsedda naturräringar på skoltområdet.

På de villkor i fråga om förebyggande och hindrande av förorening som förenas med beslutet med anledning av anmälan tillämpas vad som i 52 § föreskrivs om tillståndsvillkor. På villkor som ålägger verksamhetsutövaren att kontrollera utsläppen och lämna tillsynsmyndigheten resultaten av utsläppskontrollen och andra uppgifter som behövs för tillsynen tillämpas vad som i 62 § föreskrivs om uppföljnings- och kontrollvillkor.

115 e §

Förvaltningsförfarande i anmälningsärenden

När anmälan behandlas och beslut med anledning av anmälan fattas ska följande iakttas:

- 1) vad som i 39 a § föreskrivs om rådgivning till sökande,
- 2) vad som i 42 § föreskrivs om att begära utlåtanden, om utlåtanden behövs för att utreda ärendet i tillräcklig utsträckning eller för att tillgodose ett allmänt intresse,
- 3) vad som i 43 § föreskrivs om hörande av parter,
- 4) vad som i 44 § föreskrivs om information om tillståndsansökan, om inte ärendet är av så ringa betydelse eller av sådan karaktär att informationen om anmälan kan ges parterna på annat sätt; om ärendet inte inverkar på någon annans än anmälarens rätt eller fördel behövs ingen information,
- 5) vad som i 83 § 1 mom. föreskrivs om tillståndsbeslutets innehåll;
- 6) vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av tillståndsbeslut,
- 7) vad som i 85 § 1 mom. föreskrivs om sändande av tillståndsbeslut och information om beslut,
- 8) vad som i 85 § 2 och 3 mom. föreskrivs om att offentliggöra beslutet, om inte ärendet är av så ringa betydelse eller av sådan karaktär att informationen kan ges parterna på annat sätt; om ärendet inte inverkar på någon annans än anmälarens rätt eller fördel behöver beslutet med anledning av anmälan inte offentliggöras.

På beslut med anledning av anmälan tillämpas dessutom bestämmelserna i 87 § om tillståndets giltighet, bestämmelserna i 88 § om när tillstånd upphör att gälla, bestämmelserna i 92 § om förtydligande av tillstånd, bestämmelserna i 93 § om återkallande av tillstånd. På avslutande av anmälningspliktig verksamhet tillämpas bestämmelserna i 94 § 1 och 2 mom. om avslutande av verksamheten och på villkor om avslutande av verksamhet vad som i 94 § 3 mom. föreskrivs om meddelande av villkor.

Närmare bestämmelser om innehållet i beslut med anledning av anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

116 §

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljövårdsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation. Bestämmelser om kraven på innehållet i registreringsanmälan och om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten be verksamhetsutövaren att komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de krav på innehållet som föreskrivs med stöd av 10 §.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation, lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljötillstånd för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses i både 2 och 4 mom., ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd, om anmälningspliktig verksamhet eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

12 kap.

Anmälningsförfaranden i fråga om verksamhet av engångsnatur

120 §

Exceptionella situationer i verksamhet som inte är tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig

Om det i verksamhet som inte är tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten, eller vid rivning av en konstruktion eller anordning, uppstår eller riskerar att uppstå utsläpp eller avfall i en utsträckning som medför direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om saken.

123 §

Exceptionella situationer i tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det i tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten, eller vid rivning av en konstruktion eller anordning, uppstår utsläpp eller avfall på så sätt att det uppstår en situation på grund av vilken miljötillståndet, beslutet med anledning av anmälan eller kraven i en statsrådsföreläggelse som gäller verksamheten inte kan iaktas, eller en situation som kan medföra direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, eller den statliga tillsynsmyndigheten i fall där miljötillstånd för verksamheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten eller en registreringsanmälan som avses i 116 § 2 mom. har lämnats in till den statliga tillsynsmyndigheten. Den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren ska utan dröjsmål efter att ha underrättat myndigheten om den exceptionella situationen lämna

myndigheten en plan enligt vilken utsläpp och avfall från verksamheten och förorening av miljön på grund av dem kan begränsas under den exceptionella situationen.

Myndigheten ska med anledning av underrättelsen om den exceptionella situationen meddela ett beslut och behövliga förelägganden för återställande av verksamheten så att den motsvarar vad som föreskrivs i lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av lag samt villkor som meddelats med stöd av lag och så att olägenheter och faror som situationen medför kan undanröjas. Myndigheten ska också sätta ut en tidpunkt före vilken detta ska göras. Dessutom ska myndigheten vid behov utifrån verksamhetsutövarens plan och annan information meddela tillfälliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön. Förelägganden kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om skyldigheten att underrätta myndigheten om den exceptionella situationen har försummats.

När förelägganden meddelas ska det som föreskrivs om förvaltningstvång i 18 kap. iakttas. Bestämmelser om förelägganden att sanera mark eller grundvatten finns i 14 kap. och bestämmelser om förelägganden att avhjälpa betydande förorening av vattendrag eller naturskada i 176 §.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller den statliga tillsynsmyndigheten ska om en exceptionell situation så kräver på eget initiativ inleda det förfarande som avses i 89 § för att ändra tillståndsvillkoren eller det förfarande som avses i 93 § för att återkalla tillståndet.

168 §

Regelbunden tillsyn

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska för den regelbundna tillsynen enligt denna lag göra upp en plan för sitt område (*tillsynsplan*). Tillsynsplanen ska innehålla uppgifter om områdets miljöförhållanden, om verksamheter som medför risk för förorening och om tillgängliga resurser och metoder för tillsyn. Planen ska innehålla en beskrivning av grunderna för ordnandet av tillsynen och för riskbedömningen samt en beskrivning av samarbetet mellan de myndigheter som svarar för tillsynen. Tillsynsplanen ska ses över regelbundet.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska genom periodiska inspektioner regelbundet övervaka miljötillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. Kontrollobjekten ska väljas och kontrollfrekvensen bestämmas utifrån en bedömning av miljöriskerna.

Den periodiska inspektionen av direktivanläggningar ska beroende på verksamhetens risknivå utföras med minst ett och högst tre års mellanrum. Vid en sådan anläggning ska det inom sex månader göras en extra inspektion om det vid tillsynen konstateras ett allvarligt fall av bristande efterlevnad av krav som ställts på anläggningen i denna lag eller av krav som föreskrivits eller meddelats med stöd av den.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska utarbeta ett program som gäller periodiska inspektioner och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet ska innehålla uppgifter om de objekt som tillsynen gäller och om de regelbundna tillsynsåtgärder som vidtas i fråga om dem. Tillsynsprogrammet ska hållas uppdaterat.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av tillsynsplanen och tillsynsprogrammet och om innehållet i dem, om periodiska inspektioner, om bedömning av miljörisker samt om genomförandet av annan regelbunden tillsyn och om informationen i samband med den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

169 §

Inspektion vid olyckor, olägenheter och överträdelser

Om det på grund av en olycka, en anmälan om olägenhet, bristande efterlevnad av tillståndet eller beslutet med anledning av anmälan eller av någon annan orsak finns skäl att anta att verksamheten medför olägenhet för hälsan eller annan betydande i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd eller risk för sådan, ska tillsynsmyndigheten inspektera verksamheten eller utreda saken på något annat ändamålsenligt sätt. Om det i fråga om verksamheten samtidigt finns ett anhängigt tillståndsärende eller ett anhängigt ärende som gäller ett beslut med anledning av anmälan, ska inspektionen eller utredningen i den mån det är möjligt göras innan det anhängiga tillståndsärendet avgörs eller beslutet med anledning av anmälan meddelas.

170 §

Anmälan om inledande av verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska på förhand underrätta tillsynsmyndigheten om att verksamheten inleds, om tidpunkten för inledandet av verksamheten inte framgår av tillståndsansökan eller tillståndsbeslutet, eller om tidpunkten är en annan än vad som meddelats på förhand.

Den som utövar anmälningspliktig verksamhet ska i överensstämmelse med denna paragraf underrätta tillsynsmyndigheten om tidpunkten för inledandet av den verksamhet som anges i anmälan enligt 115 a § ändras eller om verksamheten inte inleds.

Den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om

- 1) långvariga avbrott i verksamheten,
- 2) avslutande av verksamheten,
- 3) andra med tanke på tillsynen väsentliga ändringar som gäller verksamheten och som kan påverka föroreningen av miljön eller efterlevnaden av bestämmelserna, beslutet med anledning av anmälan eller tillståndet.

Om den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Anmälan om tillståndspliktig verksamhet ska göras till den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten och i övriga fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Anmälan enligt denna paragraf om anmälningspliktig verksamhet ska göras till den statliga tillsynsmyndigheten, om anmälan har behandlats av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och i annat fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Anmälan om registreringspliktig verksamhet ska göras till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, utom i fråga om sådan avfallsbehandling som avses i 32 § 2 mom., i vilket fall anmälan görs till den statliga tillsynsmyndigheten.

171 §

Kontroll på annans område

Den statliga tillsynsmyndigheten, i samband med beviljande av tillstånd även tillståndsmyndigheten i sitt tillståndsbeslut, eller i fråga om anmälningspliktig verksamhet den behöriga myndigheten i sitt beslut med anledning av anmälan, kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på annans område kontrollera verksamhetens miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om inte områdets ägare eller innehavare har lämnat sitt samtycke till detta. Rätten till kontroll gäller installation av mätinstrument, utförande av mätningar och annan liknande observation och uppföljning av verksamheten, samt även att röra sig och vistas på området i den utsträckning det är nödvändigt för detta syfte. Rätten till kontroll kan beviljas under förutsättning att kontrollen behövs för utredning av verksamhetens miljöpåverkan och att den inte orsakar nämnvärd olägenhet.

Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.
Kontrollen ska ordnas så att den inte äventyrar hemfriden eller integritetsskyddet för områdets ägare eller innehavare.

172 §

Rätt att få upplysningar och göra inspektioner

Tillsyns- och tillståndsmyndigheter, den i 115 a § avsedda behöriga myndigheten och i 26 § avsedda myndigheter som sköter typgodkännanden samt tjänstemän och tjänsteinnehavare som dessa förordnat har rätt att för utförandet av sina uppgifter

- 1) trots sekretess få nödvändiga upplysningar av myndigheter och verksamhetsutövare,
- 2) röra sig på annans område,
- 3) av den som tillverkar eller importerar produkter eller av någon annan som släpper ut produkter på marknaden få behövliga uppgifter om tillverkningen av produkterna och om de ämnen som används vid tillverkningen samt om de produkter som tillverkas, importeras eller annars släpps ut på marknaden,
- 4) utföra mätningar samt ta prover och ta upp ljud eller bild,
- 5) få tillträde till platser där verksamhet bedrivs,
- 6) kontrollera verksamheten samt dess utsläpp och miljöpåverkan,
- 7) göra inspektioner med hjälp av de förfaranden som avses i 1—6 punkten.

Åtgärder som avses i 1 mom. får vidtas i utrymmen som används för boende av permanent natur endast om det är nödvändigt för att skydda liv, hälsa, egendom eller miljö.

Den som utövar den verksamhet som inspekteras eller den som tillverkar, på marknaden släpper ut eller innehar den produkt som inspekteras ska på begäran ge den myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen tillgång, i skriftlig eller elektronisk form, till de handlingar som kan ha betydelse vid tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. Den tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen har rätt att få kopior av de handlingar som granskas och utskrifter av registreringar i datasystem.

175 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

- 1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller mot villkor eller förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, att fortsätta eller upprepa överträdelsen, eller förelägga denna att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,
- 2) förelägga den som har förfarit så som avses i 1 punkten att återställa miljön i ursprungligt tillstånd eller att undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelsen,
- 3) förelägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamheten orsakar sådan förorening av miljön som strider mot denna lag.

I fråga om tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet meddelas föreläggandet av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas eller beslutet med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och i annat fall av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om föreläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 47 § ska undergå gemensam behandling, meddelas föreläggandet enligt vad som i 14 kap. i vattenlagen föreskrivs om förvaltnings tvång. Om föreläggandet endast gäller fullgörandet av en skyldighet

som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska det dock meddelas i enlighet med denna lag.

Ett föreläggande kan inte meddelas för omedelbar verkställighet av vad som föreskrivs i 11 eller 20 §.

180 §

Föreläggande i syfte att hindra förorening

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan utifrån en inspektion som den har utfört meddela ett sådant enskilt föreläggande i fråga om verksamhet som medför risk för förorening av miljön som behövs för att förebygga eller hindra förorening. Föreläggandet kan gälla en åtgärd eller en begränsning, kontroll av eller information om verksamheten eller lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen. Föreläggandet kan inte gälla tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet. Föreläggandet ska vara skäligt med hänsyn till verksamhetens natur och en hur betydande förorening av miljön det gäller.

181 §

Avbrytande av verksamheten

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar fara för människors hälsa eller hotar att medföra omedelbara och betydande skadeverkningar för miljön, ska tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten till den del det är nödvändigt för att skydda hälsa eller miljö, om verksamhetsutövaren själv inte har vidtagit tillräckliga åtgärder.

Verksamhetsutövaren ska i den mån det är möjligt höras innan verksamheten avbryts. Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten ska det upprättas ett protokoll och ett beslut om avbrytande ska fattas utan dröjsmål. Myndigheten ska dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

Tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet avbryts av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas eller beslutet med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om tillståndet beviljas eller beslutet meddelas av den.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten om miljöförvaltningsmyndigheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om miljöförvaltningsmyndigheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom. Tillsynen över registreringspliktig och anmälningspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig, anmälnings-

pliktig eller registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om samordningen av tillsynen leder till ett byte av för tillsynen ansvarig myndighet.

202 §

Kommunala miljöskyddsföreskrifter

Kommunen får för verkställigheten av denna lag meddela sådana allmänna föreskrifter som är påkallade av de lokala förhållandena och som gäller kommunen eller någon del av den (*kommunala miljöskyddsföreskrifter*).

Föreskrifterna får inte gälla

- 1) verksamhet som är tillståndspliktig, anmälningsskyldig eller registreringspliktig,
- 2) verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §,
- 3) exceptionella situationer som avses i 120 §,
- 4) anmälningsskyddsföreskriften som gäller sanering av mark och grundvatten enligt 136 § 1 mom.,
- 5) försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets verksamhet.

Föreskrifterna kan gälla

- 1) åtgärder, begränsningar och konstruktioner som hindrar utsläpp eller skadeverkningar av sådana,
- 2) motverkande av särskilt störande tillfälligt buller eller tillfälliga skakningar,
- 3) miljöskyddsmässiga förutsättningar för placering av verksamheter utanför detaljplaneområden,
- 4) fastställande av områden där det på grund av särskild risk för förorening av miljön är förbjudet att leda ut avloppsvatten i marken, ett vattendrag, ett dike, en källa eller en konstgjord damm eller i en sådan rännil som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen,
- 5) fastställande av zoner och områden där användningen av stallgödsel och gödselmedel samt inom jordbruket förekommande, för miljön skadliga ämnen begränsas,
- 6) lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen,
- 7) åtgärder för förbättrande av vattnets och den marina miljöns status som behövs enligt en förvaltningsplan eller havsförvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan i enskilda fall bevilja undantag från en miljöskyddsföreskrift på de i föreskriften angivna grunderna.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får den statliga tillsynsmyndigheten ta ut avgift för

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig, anmälningsskyldig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

- 2) inspektioner som avses i 169 §,
- 3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,
- 4) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten får ta ut avgift för

- 1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,
- 2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,
- 3) sådana inspektioner som avses i 169 § som leder till uppmaningar eller till meddelande av förelägganden eller förbud samt åtgärder som behövs för tillsynen över att uppmaningar, förelägganden och förbud iakttas,
- 4) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,
- 5) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas i sådana fall då behörigheten har överförts till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i enlighet med 138 §.

Bestämmelser om avgifter till kommunen för behandling och kontroll av tillståndsansökningar enligt 47 a § finns i 23 § i marktäktslagen.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen anges närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inlett på initiativ av en myndighet eller av en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. eller det är fråga om en sådan ändring av ett tillstånd eller ett beslut med anledning av anmälan som avses i 89 § och som inlett på ansökan av en myndighet. Avgiften för ändring av ett tillstånd eller ett beslut med anledning av anmälan enligt 89 § ska tas ut hos verksamhetsutövaren även om ärendet inlett på ansökan av en myndighet.

För behandling av ett ärende som har inlett på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om avgifters utsökbarhet utan utredningsgrund finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

223 §

Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljöförvaltningsinformation

Den statliga miljöförvaltningsmyndigheten ska i datasystemet registrera de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem.

Den statliga tillsynsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den statliga tillsynsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) inspektionsberättelser om tillsynen enligt denna lag och andra uppgifter om tillsynsåtgärder,
- 4) uppgifter enligt 105 § 1 mom. om en anläggnings verksamhet och utsläpp,
- 5) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 2—4 punkten,
- 6) tillsynsplaner och tillsynsprogram enligt 168 § som utarbetats av den statliga tillsynsmyndigheten,
- 7) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den statliga tillsynsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Kommunen eller den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) beslut som fattats av den kommunala miljövårdsmyndigheten om tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt denna lag samt uppgifter om beslut som till följd av överklagande meddelats av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den kommunala miljövårdsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) luftvårdsplaner som avses i 145 § och handlingsplaner på kort sikt som avses i 146 §,
- 4) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 1 punkten,
- 5) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om miljötillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den kommunala miljövårdsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Den myndighet som godkänner de i 65 § avsedda planerna för uppföljning och kontroll ska också registrera dem i datasystemet.

De myndigheter som ansvarar för uppföljningen av miljöns tillstånd samt sakkunniginrättningar och forskningsinstitut ska i datasystemet registrera den uppföljningsinformation som avses i 143 §. Uppföljningsinformation kan också registreras av andra organisationer som myndigheterna i fråga och sakkunniginrättningarna och forskningsinstituten har godkänt.

Kommunen och den kommunala miljövårdsmyndigheten får lämna den ovan föreskrivna informationen till den statliga tillsynsmyndigheten för registrering i datasystemet, om de inte själva har möjlighet att registrera informationen.

225 §

Brott mot miljöskyddslagen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) åsidosätter en anmälningsskyldighet som avses i 99, 115 a, 116, 118—120, 123, 136 eller 178 §,
- 2) åsidosätter sin skyldighet enligt ett tillståndsvillkor i miljötillståndet, sin skyldighet enligt ett beslut som med anledning av anmälan meddelats med stöd av 115 d § eller sin skyldighet enligt ett föreläggande eller villkor som en myndighet har meddelat med stöd av 80 § 3 mom., 94 § 3 mom., 95 § 1 mom., 99 eller 136 §,
- 3) bryter mot ett förbud som avses i 16—18 § eller mot en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9, 10, 17, 156, 216 eller 217 §,
- 4) åsidosätter sin skyldighet enligt 94 § 1 och 2 mom., 114, 115, 133, 134, 139 eller 155 § eller bryter mot villkoren i ett beslut som miljöministeriet meddelat med stöd av 213 §,
- 4 a) vidtar en åtgärd för anmälningspliktig verksamhet eller inleder anmälningspliktig verksamhet inom den tidsfrist som avses i 115 c §,
- 5) börjar vidta en åtgärd som avses i 118 § eller inleder verksamhet som avses i den paragrafen innan den tid som avses i 118 § 3 mom. har förflutit,
- 6) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 4—8, 10—13, 15—17, 20, 22—24 eller 27 i ozonförordningen eller sin skyldighet enligt artikel 3—8, 10—17 eller 19 i F-gasförordningen eller enligt 165 §, handlar i strid med sin skyldighet enligt artikel 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, handlar i strid med 159 § 1 mom. eller 161 § eller handlar i strid med en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 17 kap. eller med F-gasförordningen,
- 7) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG,

8) åsidosätter skyldigheten att lämna uppgifter enligt artikel 6 i förordningen om exportförbud för kvicksilver,

9) på marknaden släpper ut en förbränningsmotor avsedd för arbetsmaskiner eller en arbetsmaskin i vilken har installerats en förbränningsmotor i strid med artikel 8, 9, 11—15 eller 31—33 i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer, låter bli att lämna sådana uppgifter till typgodkännandemyndigheten som kan leda till avslag på eller återkallelse av ett typgodkännande som avses i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer eller till återkallelse av motorer enligt artikel 40 i den förordningen eller använder en manipulationsstrategi som avses i artikel 3.63 i strid med artikel 18 i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot miljöskyddslagen* dömas till böter.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 210 § döms enligt 38 kap.1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap.5 § i strafflagen eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

För en överträdelse av förbud mot tomgångskörning med motorfordon kan felparkeringsavgift påföras enligt vad som föreskrivs i lagen om parkeringsövervakning.

Den som bryter mot ett i denna lag avsett förbud eller åläggande som har förenats med vite kan lämnas obestraftad för samma gärning, om vitet har dömts ut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På en ansökan om tillstånd som blivit anhängig före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Tillståndsbeslut som gäller verksamheter enligt bilaga 4 fortsätter att gälla när denna lag träder i kraft. Om ett tillstånd behöver ändras på grund av väsentliga ändringar i verksamheten eller av en i 89 § angiven orsak efter ikraftträdandet av denna lag, , tillämpas förfarandet enligt 10 a kap. så att det beslut som meddelas i saken med anledning av anmälan ersätter det gällande tillståndet.

Tillsynen över tillstånd för de verksamheter enligt bilaga 4 som fortsätter att gälla vid ikraftträdandet av denna lag överförs den 1 januari 2020 till den myndighet som utövar tillsyn över anmälningspliktig verksamhet.

Denna lag tillämpas först från och med den 1 januari 2020 på sådana i punkt 2 i bilaga 4 till denna lag avsedda upplag för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form som utgör objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar.

TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
1. Skogsindustri	1. Skogsindustri
a) Industriella anläggningar där det framställs pappersmassa av trä eller andra fibrösa material	
b) Industriella anläggningar där det framställs papper, papp eller kartong och produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn	
	a) Upplag av obarkat virke i vatten där minst 20 000 m ³ virke kan förvaras på en gång, dock inte upplag i vatten där det finns ett sluttet vattenhanteringssystem
c) Industriella anläggningar där det framställs en eller flera av följande träskivor: OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor, och där produktionskapaciteten överstiger 600 m ³ per dygn	b) Fabriker som framställer OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år och högst 600 m ³ per dygn eller fabriker som tillverkar eller ytbelägger plywood eller andra träskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år
d) Behandling av trä och träprodukter med kemikalier där produktionskapaciteten överstiger 75 m ³ per dygn av annat slag än behandling uteslutande mot blånadssvampar	c) Träimpregneringsinrättningar med en produktionskapacitet som är högst 75 m ³ per dygn eller andra sådana anläggningar som använder träskyddskemikalier där mängden använda träskyddskemikalier överstiger 1 ton per år
2. Metallindustri	2. Metallindustri
a) Rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet sulfidmalm	
b) Produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme	a) Järn- eller stålverk eller fabriker som tillverkar järnlegeringar, där produktionskapaciteten är högst 2,5 ton per timme
c) Produktion av icke-järnmetaller av malm, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer	
	b) Valsverk, smidesverkstäder eller dragerier för icke-järnmetaller, dock inte kallprocesserna tråddragning, valsning eller djupdragning
d) Drift av järn- och stålgiuterier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn	c) Drift av järn- och stålgiuterier med en produktionskapacitet på högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år
e) Andra giuterier eller smältverk, med en smältningskapacitet som överstiger 4 ton per dygn för bly och kadmium och 20 ton per	d) Andra giuterier eller smältverk där smältningskapaciteten är högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år; vid smältning av

TABELL 1 Direktivanläggningar
dygn för icke-järnmetaller
f) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme
g) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet som överstiger 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare överstiger 50 kilojoule och den använda värmeeffekten överstiger 20 megawatt
h) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym överstiger 30 m ³
3. Energiproduktion
a) Förbränning av bränslen i anläggningar med en total bränsleeffekt på minst 50 megawatt; vid fastställandet av anläggningens bränsleeffekt adderas alla energiproducerande enheter som finns på samma anläggningsområde
b) Avskiljning av koldioxidströmmar från anläggningar som omfattas av tabell 1 för geologisk lagring enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006
4. Kemisk industri; tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala
a) Tillverkning av oorganiska kemikalier såsom — gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller

TABELL 2 Andra anläggningar
bly eller kadmium högst 4 ton per dygn
e) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning av högst 2 ton råstål per timme
f) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet på högst 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare är högst 50 kilojoule eller den använda värmeeffekten är högst 20 megawatt
g) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym är minst 5 och högst 30 m ³
h) Fartygsvarv
i) Ackumulatorfabriker
3. Energiproduktion
a) Förbränning av bränslen i anläggningar där det finns en eller flera energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt för förbränning av fast bränsle, och den sammanräknade bränsleeffekten för alla energiproducerande enheter på anläggningsområdet är under 50 megawatt; när den energiproducerande anläggningens bränsleeffekt bestäms sammanräknas alla sådana energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som finns på samma anläggningsområde
b) Kärnkraftverk
4. Kemisk industri

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylklorid — syror, som t.ex. kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrlighet — baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid — salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silvernitrat — icke-metaller, metalloxyder eller andra oorganiska föreningar, som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid	
b) Tillverkning av organiska kemikalier såsom — enkla kolväten (linjära eller cykliska, mätade eller omätade, alifatiska eller aromatiska) — syrenehållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar och blandningar av estrar, acetater, etrar, peroxider och epoxihartser — svavelnehållande organiska föreningar — kväveinhållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, nitrutföreningar, nitriler, cyanater, isocyanater — fosforinhållande organiska föreningar — halogenerade kolväten — metallorganiska föreningar — plaster (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa) — syntetgummi — färgämnen och pigment — ytaktiva ämnen och tensider	
c) Olje- eller gasraffinaderier	
d) Tillverkning av växtskyddsmedel eller biocider	
e) Tillverkning av sprängämnen	
f) Tillverkning av gödselmedel baserade på fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade råvaror (enkla eller sammansatta gödselmedel)	
g) Tillverkning av produkter som innehåller läkemedel, även mellanprodukter	
	a) Fabriker som tillverkar tvättmedel, där produktionskapaciteten är minst 50 ton per år
	b) Gummifabriker med vulkaniserings- eller masticeringsprocess
	c) Fabriker som tillverkar mineralolja- eller mineralolja- och mineralolja-derivat

TABELL 1 Direktivanläggningar
5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen
a) Förgasning eller förvätskning av kol eller förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt
b) Framställning av kol (hårt kol) eller av grafitelektroder genom bränning eller grafitering
c) Produktion av koks
6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används
a) Ytbehandling av material, föremål eller produkter med användning av organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bstrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukning av organiskt lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 ton per år

TABELL 2 Andra anläggningar
ter, där produktionskapaciteten är minst 10 000 ton per år
d) Fabriker som tillverkar stärkelsederivat
f) Enzymfabriker
5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen
a) Förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på under 20 megawatt och där det tillverkas minst 3 000 ton bränsle per år
b) Anläggningar för tillverkning av fast, flytande eller gasformigt bränsle, där det tillverkas minst 5 000 ton bränsle per år, dock inte pelletpressning
c) Anläggningar för tillverkning av grillkol med trä som råvara, där det tillverkas minst 3 000 ton kol per år
d) Andra än i 2 punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra minst 100 m ³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde
e) Stenkolsupplag
6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används
a1) Rengöring av ytor med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 1 ton per år, men är högst 200 ton per år
a2) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50, men högst 200 ton per år: — annan ytrensning än den som avses i underpunkt a1

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
	— ursprunglig fordonslackering både i produktionsanläggningar och utanför dem — beläggning av metall, plast, textil, folie och papper — beläggning av träytor — läderbeläggning — beläggning av lindningstråd — skotillverkning — trä- och plastlaminering — limning — följande tryckaktiviteter: rulloffset med heatsetfärg, djuptryck av publikationer, andra djuptryck, flexografi, rotationsscreentryck, inklusive rotationsscreentryck på textil och papp, laminering eller lackering — förädling av gummi a3) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 25, men högst 200 ton per år — bandlackering — träimpregnering
	b) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50 ton per år: — coldsettryck — utvinning av vegetabiliska oljor och animaliska fetter och raffinering av vegetabiliska oljor — tillverkning av beläggningar, lacker, lim och tryckfärg — tillverkning av farmaceutiska produkter
	c) Anläggningar där organiska lösningsmedel används och där förbrukningen av dem, fränsett den andel som binds i produkterna, är minst 10 ton per år eller motsvarande toppförbrukning är minst 20 kg i timmen, inklusive verksamhet där flyktiga organiska föreningar frigörs ur de drivgaser eller expansionsmedel som ingår i råvarorna
7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv	7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv
	a) Gruvdrift och annan än i 3 punkten i bilaga 4 avsedd anmälningspliktig maskinell guldgrävning
	b) Anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler
	c) Stenbrott eller sådan stenbrytning som är anknuten till annat än schaktningsarbete och där stenmaterial behandlas minst 50 dagar
	d) Torvutvinning och därtill anknuten diking

TABELL 1 Direktivanläggningar
8. Tillverkning av mineralprodukter
a) Tillverkning av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn
b) Tillverkning av kalk i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn
c) Smältning av mineraler, inklusive tillverkning av mineralull, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn
d) Tillverkning av glas inklusive glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn
e) Tillverkning av asbest eller asbestbaserade produkter
f) Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, särskilt takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin, med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet som överstiger 4 m ³ och med en satsningsdensitet per ugn på mer än 300 kg/m ³
g) Tillverkning av magnesiumoxid i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn
9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning
a) Förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller färgning av textilfibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn
b) Garvning av hudar och skinn med en behandlingskapacitet på mer än 12 ton färdiga produkter per dygn

TABELL 2 Andra anläggningar
e) Permanenta stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning eller flyttbara stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning som är förlagda till ett visst område och i användning sammanlagt minst 50 dagar
8. Tillverkning av mineralprodukter
a) Cementfabriker där produktionskapaciteten i roterugn är högst 500 ton per dygn och i andra typer av ugnar högst 50 ton per dygn
b) Tillverkning av kalk i ugnar med en sammanlagd produktionskapacitet som är högst 50 ton per dygn
c) Mineralullsfabriker med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
d) Fabriker som tillverkar glas eller glasfiber med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
Tillverkning av följande keramiska produkter genom bränning med en produktionskapacitet som är högst 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet på högst 4 m ³ och med en satsningsdensitet per ugn på högst 300 kg/m ³ : e1) keramik- eller porslinsfabriker med en produktionskapacitet på minst 200 ton per år e2) lättgrusfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år
f) Gipsskivefabriker
9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning
a) Anläggningar där textilfibrer eller textilier förbehandlas eller färgas med en behandlingskapacitet som är minst 1 och högst 10 ton per dygn
b) Läderfabriker eller anläggningar för pälsberedning, dock inte tillverkning av produkter från färdigt bearbetade skinn
c) Fiberduksfabriker
d) Tvättnrättningar där textilier tvättas med vatten, där kapaciteten är minst 1 ton per dygn och där avloppsvattnet inte avleds till

TABELL 1 Direktivanläggningar
10. Tillverkning av livsmedel eller foder
a) Drift av slakterier där produktionskapaciteten överstiger 50 ton slaktkroppar per dygn
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: b) Enbart animaliska råvaror (andra än enbart mjölk) för en produktionskapacitet på mer än 75 ton färdiga produkter per dygn
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: c) Enbart vegetabiliska råvaror för en produktionskapacitet på mer än 300 ton färdiga produkter per dygn eller 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett år

TABELL 2 Andra anläggningar
ett kommunalt reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse eller andra kemiska tvättinrättningar än de registreringspliktiga inrättningar som avses i bilaga 2
10. Tillverkning av livsmedel eller foder
a) Andra än i 4 a-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
b1) Andra än i 4 b-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn b2) Anläggningar som behandlar eller förädlar fisk eller fiskeriprodukter och som använder minst 100 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
c1) Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 c-punkten i bilaga 4 och som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn c2) Andra anläggningar är de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 d-punkten i bilaga 4 och som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c3) Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 e-punkten i bilaga 4 och de anläggningar som avses i underpunkterna c1 och c2 och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c4) Andra bryggerier än de anmälningspliktiga bryggerier som avses i 4 f-punkten i bilaga 4 med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter per år och högst 300 000

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: d) Animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, där produktionskapaciteten för färdiga produkter i ton per dygn överstiger 75 om A är minst 10, eller $300 - (22,5 \times A)$, om A är mindre än 10 där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av produktionskapaciteten för färdiga produkter. Förpackningen ska inte inkluderas i produktens slutliga vikt. Denna punkt ska inte tillämpas då råvaran är endast mjölk. En bild som hänför sig till punkten finns efter tabellen¹.	liter per dygn c5) Annan än i 4 g-punkten i bilaga 4 avsedd anmälningsskyldig tillverkning av cider och vin genom jäsnings när produktionskapaciteten är minst 750 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c6) Andra anläggningar än de anmälningsskyldiga anläggningar som avses i 4 h-punkten i bilaga 4 och de anläggningar som avses i underpunkterna c4 och c5 och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn d1) Anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d2) Andra än i 4 i-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsskyldiga industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d3) Andra än i 4 j-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsskyldiga glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d4) Andra än i 4 k-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningsskyldiga anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 vikt-

TABELL 1 Direktivanläggningar
e) Behandling och bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (årsmedelvärde)
11. Djurstallar eller fiskodling
a) Uppfödning av fjäderfä med mer än 40 000 platser för fjäderfä och svinhus med mer än 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg), eller med mer än 750 platser för suggor; med fjäderfä avses höns, kalkoner, pärlhöns, ankor, änder, gäss, vaktlar, duvor, fasaner, raphhöns och andra fåglar
12. Trafik

TABELL 2 Andra anläggningar
procent; i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna
e) Andra än i 4 l-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn
f) Andra än i 4 m-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn
g) Andra än i 4 n-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år
h) Tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben
11. Djurstallar eller fiskodling
a) Djurstallar som är avsedda för minst 300 mjölkkor, 500 kött nöt eller 600 dikor eller andra djurstallar där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 3 000
b) Pälsdjursfarmer för minst 500 avelshonor av mink eller iller eller för minst 250 avelshonor av rävar eller sjöbjörnar eller andra pälsdjursfarmer där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 250
c) Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder
12. Trafik
a) Hamnar eller lastnings- eller lossningskajer som i huvudsak är avsedda för handelssjöfart och som lämpar sig för fartyg med en dödvikt som överstiger 1 350 ton
b) Flygplatser, dock inte helikopterflygplatser som är avsedda för räddningsverksamhet

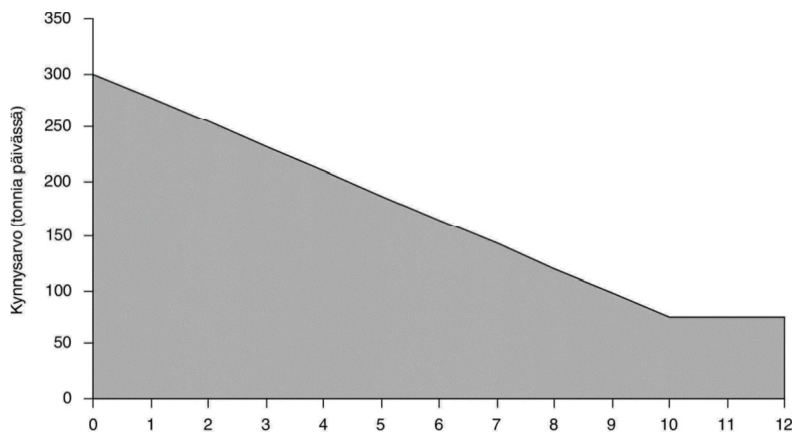
TABELL 1 Direktivanläggningar
13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten
a) Behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall
b) Bortskaffande eller återvinning av djurkroppar eller animaliskt avfall där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn
c) Fristående avloppsreningsverk för avloppsvatten från anläggningar som avses i tabell 1 och som inte omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse
d) Behandling av farligt avfall med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter: — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling — sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som räknas upp i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — återvinning/regenerering av lösningsmedel - återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar — regenerering av syror eller baser — återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar — återvinning av komponenter från katalysatorer — omräffinering av olja eller annan återanvändning av olja — invallning direkt på marken
e) Bortskaffande av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn

TABELL 2 Andra anläggningar
c) Utomhus belägna motorsportbanor
d) Kemikaliebangårdar eller terminaler där hälso- eller miljöfarliga kemikalier förflyttas från ett transportmedel till ett annat transportmedel eller ett upplag, eller från ett upplag till ett transportmedel, dock inte förflyttning av styckegods
13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten
a) Avfallsförbränningsanläggningar eller samförbränningsanläggningar för avfall som bränner fast eller flytande avfall med en kapacitet på högst 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet på högst 10 ton per dygn för farligt avfall
b) Anläggningar där behandlingskapaciteten i fråga om djurkroppar eller animaliskt avfall är högst 10 ton per dygn
c) Andra än sådana fristående avloppsreningsverk för industrier som avses i 13 punkten underpunkt c i tabell 1 där processat avloppsvatten från de verksamheter som avses i tabell 2 behandlas

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse: — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter	
f) Återvinning, eller en kombination av återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 75 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse: — biologisk behandling — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter När den enda avfallshantering som bedrivs är anaerob biologisk nedbrytning, ska tröskelvärdet för kapacitet för denna verksamhet vara 100 ton per dygn	
g) Avstjälningsplatser som tar emot mer än 10 ton avfall per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avstjälningsplatser för inert avfall	
h) Tillfällig lagring av farligt avfall som inte omfattas av 13 punkten underpunkt g i tabell 1 i avvaktan på någon av de verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a, d, g och i i tabell 1, med en totalkapacitet på mer än 50 ton med undantag för tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet uppkommer	
i) Lagring under markytan av farligt avfall med en totalkapacitet på mer än 50 ton	
	d) Behandling och avledning av avloppsvatten från tätbebyggelse där personekvivalenten

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
	är minst 100 personer
	e) Deponier för utvinningsavfall
	f) Annan behandling av avfall än vad som avses i 13 punkten underpunkterna a, b och e i tabell 2 och som omfattas av tillämpningsområdet för avfallsagen och sker i en anläggning eller yrkesmässigt
14. Annan verksamhet	14. Annan verksamhet
	a) Andra än i 7 punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga utomhus belägna skjutbanor
	b) Permanenta, utomhus belägna anläggningar för blästring
	c) Krematorier eller anläggningar för kremation av sällskapsdjur
	d) Andra gödsel fabriker än de som avses i 4 punkten underpunkt f i tabell 1
	e) Prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten eller i Finlands ekonomiska zon samt annan därmed förknippad verksamhet

Bild: Tabell 1 (direktivanläggningar) punkt 10 d, tillverkning av livsmedel eller foder

(A) Andelen animaliskt material (% av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna)

Bilaga 3

DJURENHETSKOEFFICIENTER VID UTRÄKNING AV DJURSTALLARS OCH PÄLS-DJURSFARMERS TILLSTÅNDS- OCH BEFOGENHETSGRÄNSER SAMT VID UTRÄKNING AV GRÄNSEN FÖR ANMÄLNINGSPLIKT FÖR DJURSTALLAR

Tabell 1. Djurenhetskoefficienter vid uträkning av det totala antalet djurenheter i djurstallar och pälsdjursfarmer. Det totala antalet djurenheter i ett djurstall fås genom att antalet djurarter i djurstallet multipliceras med respektive djurenhetskoefficient och de på så sätt erhållna djurenhetsantalen räknas samman. För andra djurarter ska djurenhetskoefficienten för det djur användas som närmast motsvarar det aktuella djuret i fråga om årlig kväveutsöndring.

Djur	Djurenhetskoefficient
Mjölkkko	10,8
Diko	4,3
Kviga (12—24 mån.)	4
Kötnöt (tjur 12—24 mån.)	5,7
Avelstjur (tjur > 2 v)	8,1
Kalv 6—12 mån.	3,4
Kalv < 6 mån.	1,7
Sugga med grisar	2,6
Slaktsvin*	1,00
Galt	1,8
Sinsugga i suggstall	1,8
Avvand gris, 5—11 veckor, om det inte finns suggor på gården*	0,24
Häst 2 år-	3,9
Ponny ** 2 år-, häst 1 år	2,8
Liten ponny** 2 år-, ponny** 1 år, häst <1år	2,0
Liten ponny** 1—2 år, ponny** <1 år	1,2
Liten ponny** <1 år	0,8
Åsna (enligt mankhöjd och ålder liksom i fråga om ponnyer och små ponnyer)	0,8—2,8
Får (tacka med lamm, bagge)	0,6
Get (get med killingar, bock)	0,6
Värphöna	0,07
Broilermor	0,07
Tupp	0,1
Kalkonmoder	0,14
Slaktkalkon*	0,12
Broiler*	0,03
Unghöna*	0,04
Ankmoder, slaktanka*, gåsmoder, slaktgås*, fasanmoder, slaktfasan*	0,07

RP 94/2018 rd

Djur	Djurenhetskoefficient
Andmoder, slaktand*	0,06
Vaktel, pärlhöna	0,04
Kaninhona med ungar***	0,19
Struts	0,9
Bison	2,5
Vildsvin	0,9
Mink och iller, avelshona med ungar	0,18
Mink och iller, unge	
Mink och iller, avelshane	
Räv och sjubb, avelshona med ungar	0,41
Räv och sjubb, unge	
Räv och sjubb, avelshane	

* per djurplats

** ponny: mankhöjd som fullvuxen 120—140 cm; liten ponny: mankhöjd som fullvuxen < 120 cm

*** Levande vikt för kaninhona ca 5 kg. Utöver ungarna inräknas kaninhanen i honans djurenhetskoefficient.

ANMÄLNINGSPLIKTIGA VERKSAMHETER

1. Sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 m³ sågvirke per år.
2. Upplag för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra
 - a) minst 100 m³ men mindre än 1 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunnellager.
 - b) minst 1 000 m³ men mindre än 50 000 m³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i distributionsstationer för flytande bränsle eller i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde eller tunnellager.
3. Maskinell guldgrävning, när de uppgrävda jordmassorna inklusive yttjord underskrider 500 m³ per år, arbetstiden är högst 50 dygn per år och när tillstånd eller rätt enligt vattenlagen inte behövs.
4. Följande verksamheter inom livsmedels- och foderindustrin vars avloppsvatten leds till ett miljötillståndspliktigt avloppsreningsverk:
 - a) slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
 - b) anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
 - c) anläggningar som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn
 - d) anläggningar som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja
 - e) andra anläggningar än de som avses i punkterna c) och d) och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja
 - f) bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter men mindre än 5 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
 - g) tillverkning av cider och vin genom jäsning med en produktionskapacitet som är minst 750 000 liter men högst 10 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn

h) andra anläggningar än de som avses i punkterna f) och g) och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn

i) industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter under 22 500 ton per år och minst 15 men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna

j) glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna

k) anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000 ton och mindre än 30 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn och under 30 000 ton per år, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna

l) anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn

m) fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn

n) anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år.

5. Djurstallar som är avsedda för

a) minst 50 och mindre än 300 mjölkkor, minst 100 och mindre än 500 kött nöt, minst 130 och mindre än 600 dikor, minst 60 hästar eller ponnyer, minst 250 tackor eller getter, minst 100 och högst 750 fullvuxna suggor, minst 250 och högst 2 000 slaktsvin, minst 4 000 och högst 40 000 värphönan eller minst 10 000 och högst 40 000 broilrar

b) flera i punkt a eller i bilaga 3 avsedda djurarter och där det totala antalet djurenheter uträknat med djurenhetskoefficienterna enligt tabell 1 i bilaga 3 är minst 250 och mindre än 3 000 och som inte är direkt anmälningspliktiga på basis av antalet produktionsdjur som nämns i punkt a.

6. Depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek.

7. Utomhus belägna skjutbanor som är avsedda för högst 10 000 skott per år och som inte har en bana avsedd för hagelskytte.

8. Permanenta djurgårdar eller nöjesparker.

2.

Lag

om ändring av 48 kap. 3 § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen (39/1889) 48 kap. 3 §, sådan den lyder i lagarna 578/1995, 545/1999
och 557/2014, som följer:

48 kap.

Om miljöbrott

3 §

Miljöförseelse

Om miljöförstöringen, med hänsyn till att den fara eller skada som har vållats miljön eller hälsan varit mindre betydande eller andra omständigheter vid brottet, bedömd som en helhet är ringa, ska gärningsmannen för *miljöförseelse* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot villkor som har meddelats med stöd av 122 och 123 § i miljöskyddslagen.

För miljöförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet försummar skyldigheten enligt 27—29 § i miljöskyddslagen att ansöka om miljötillstånd, om inte gärningen ska bestraffas som miljöförstöring.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet i miljön för el- eller släpper ut eller lämnar ett föremål, eller ämne, strålning eller något annat sådant utan ett i 115 a—115 d § i miljöskyddslagen förutsatt beslut med anledning av anmälan så att gärningen är ägnad att förorena miljön eller att på motsvarande sätt förorsaka andra skadliga förändringar i miljön eller skräpa ned den eller att förorsaka fara för hälsan, om inte gärningen ska bestraffas som miljöförstöring.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 5 § i sjötrafiklagen eller mot förbud eller begränsningar som har meddelats med stöd av 15 eller 16 § i sjötrafiklagen, om gärningen är ägnad att förorsaka fara för miljön.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 27 juni 2018

Statsminister

Juha Sipilä

RP 94/2018 rd

Bostads-, energi- och miljöminister Kimmo Tiilikainen

1.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 8, 9, 12, 15, 19, 21, 22, 28, 29, 51, 67, 70 och 116 §, rubriken för 12 kap. samt 120, 123, 168—172, 175, 180, 181, 189, 202, 205, 223 och 225 § samt bilaga 1 och 3 till lagen,
av dem 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 384/2016, 28 § och bilaga 1 sådana de lyder i lag 437/2017, 29 § och bilaga 3 sådana de lyder i lag 423/2015, 116 § sådan den lyder i lag 1064/2017, 170 § sådan den lyder i lag 327/2016, 205 § sådan den lyder i lag 833/2017 och 225 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 423/2015 och 1063/2017, samt
fogas till lagen en ny 29 a §, ett nytt 10 a kap. och en ny bilaga 4 som följer:

Gällande lydelse

8 §

Förebyggande och hindrande av förorening av miljön som orsakas av tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det enligt 4 kap. behövs tillstånd för verksamheten (*tillståndspliktig verksamhet*) eller om verksamheten enligt 11 kap. ska registreras (*registreringspliktig verksamhet*), ska verksamhetsutövaren utöver vad som föreskrivs i 7 § i syfte att förebygga och förhindra förorening av miljön se till och försäkra sig om att

- 1) bästa tillgängliga teknik används i verksamheten,
- 2) energianvändningen i verksamheten är effektiv,
- 3) utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten kontrolleras och att behövliga uppgifter om dem och om de råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten lämnas till myndigheterna,
- 4) verksamhetsutövaren har tillgång till

Föreslagen lydelse

8 §

*Förebyggande och hindrande av förorening av miljön som orsakas av tillståndspliktig, **anmälningspliktig** och registreringspliktig verksamhet*

Om det enligt 4 kap. behövs tillstånd för verksamheten (*tillståndspliktig verksamhet*) eller om verksamheten enligt 115 a § ska anmälas (***anmälningspliktig verksamhet***) eller enligt 11 kap. ska registreras (*registreringspliktig verksamhet*), ska verksamhetsutövaren utöver vad som föreskrivs i 7 § i syfte att förebygga och förhindra förorening av miljön se till och försäkra sig om att

- 1) bästa tillgängliga teknik används i verksamheten,
- 2) energianvändningen i verksamheten är effektiv,
- 3) utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten kontrolleras och att behövliga uppgifter om dem och om de råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten lämnas till myndigheterna,

Gällande lydelse

tillräcklig sakkunskap med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

9 §

Statsrådsförfordningar om förebyggande och hindrande av förorening av miljön

För att precisera skyldigheterna enligt 7 och 8 § att förebygga och hindra förorening av miljön får närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet i fråga om

1) utsläpp i miljön och avloppsnätet, om förebyggande och begränsning av utsläpp och skadliga konsekvenser av utsläpp samt om förbjudande av utsläpp,

2) kontroll av utsläpp och utsläppsgränsvärden i fråga om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet,

3) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet att lämna uppgifter om utsläpp och deras konsekvenser till den myndighet som anges i statsrådsförfordningen,

4) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet att till den myndighet som anges i statsrådsförfordningen lämna uppgifter om råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten,

5) den sakkunskap som krävs i olika typer av tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet,

6) begränsning av utsläpp eller deponering av slam i miljön eller förbud mot utsläpp eller deponering i miljön av slam som medför risk för förorening av miljön.

12 §

Plan med rättsverkningar vid placering av verksamheter

Tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet får inte placeras i strid med en detaljplan. På ett område för vilket det finns en gällande landskapsplan eller en generalplan med rättsverkningar ska det dessutom

Föreslagen lydelse

4) verksamhetsutövaren har tillgång till tillräcklig sakkunskap med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

9 §

Statsrådsförfordningar om förebyggande och hindrande av förorening av miljön

För att precisera skyldigheterna enligt 7 och 8 § att förebygga och hindra förorening av miljön får närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet i fråga om

1) utsläpp i miljön och avloppsnätet, om förebyggande och begränsning av utsläpp och skadliga konsekvenser av utsläpp samt om förbjudande av utsläpp,

2) kontroll av utsläpp och utsläppsgränsvärden i fråga om tillståndspliktig, *anmälningsskyldig* och registreringspliktig verksamhet,

3) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig, *anmälningsskyldig* eller registreringspliktig verksamhet att lämna uppgifter om utsläpp och deras konsekvenser till den myndighet som anges i statsrådsförfordningen,

4) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig, *anmälningsskyldig* eller registreringspliktig verksamhet att till den myndighet som anges i statsrådsförfordningen lämna uppgifter om råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten,

5) den sakkunskap som krävs i olika typer av tillståndspliktig, *anmälningsskyldig* och registreringspliktig verksamhet,

6) begränsning av utsläpp och av deponering av slam i miljön och om förbud mot utsläpp och mot deponering i miljön av slam som medför risk för förorening av miljön.

12 §

Plan med rättsverkningar vid placering av verksamheter

Tillståndspliktig, *anmälningsskyldig* eller registreringspliktig verksamhet får inte placeras i strid med en detaljplan. På ett område för vilket det finns en gällande landskapsplan eller en generalplan med rätts-

Gällande lydelse

ses till att placeringen av verksamheten inte gör det svårt att använda området för det ändamål som anges i planen.

15 §

Beredskapsskyldighet

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska ha beredskap att hindra olyckor och andra exceptionella situationer och att begränsa de skadliga konsekvenserna av dem för hälsan och miljön.

I detta syfte ska en verksamhetsutövare vars miljötillstånd beviljas av den statliga tillståndsmyndigheten, utifrån en riskbedömning utarbeta en beredskapsplan, reservera behövliga anordningar och annan utrustning, utarbeta instruktioner, testa anordningarna och utrustningen samt öva åtgärder inför eventuella olyckor och andra exceptionella situationer (*beredskapsskyldighet*). Verksamhetens karaktär är avgörande för vad planen ska innehålla och hur omfattande och detaljerad den ska vara. En beredskapsplan behöver dock inte utarbetas, om tillsynsmyndigheten bedömer att verksamheten, dess konsekvenser och dess risker inte kräver att en sådan utarbetas. En beredskapsplan behöver inte heller utarbetas till den del en motsvarande plan har utarbetats med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), räddningslagen (379/2011), gruvlagen (621/2011) eller någon annan lag och inte heller i fråga om djurstallars verksamhet.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Särskilda skyldigheter vid användning av kemikalier

Kemikalier får i tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet inte användas på ett sätt som orsakar sådan betydande risk för förorening av miljön som avses i denna lag. Bestämmelser om sanering av mark och

Föreslagen lydelse

verksningar ska det dessutom ses till att placeringen av verksamheten inte gör det svårt att använda området för det ändamål som anges i planen.

15 §

Beredskapsskyldighet

Den som utövar tillståndspliktig *eller anmälningspliktig* verksamhet ska ha beredskap att hindra olyckor och andra exceptionella situationer och att begränsa de skadliga konsekvenserna av dem för hälsan och miljön.

I detta syfte ska en verksamhetsutövare vars miljötillstånd beviljas av den statliga tillståndsmyndigheten, utifrån en riskbedömning utarbeta en beredskapsplan, reservera behövliga anordningar och annan utrustning, utarbeta instruktioner, testa anordningarna och utrustningen samt öva åtgärder inför eventuella olyckor och andra exceptionella situationer (*beredskapsskyldighet*). Verksamhetens karaktär är avgörande för vad planen ska innehålla och hur omfattande och detaljerad den ska vara. En beredskapsplan behöver dock inte utarbetas, om tillsynsmyndigheten bedömer att verksamheten, dess konsekvenser och dess risker inte kräver att en sådan utarbetas. En beredskapsplan behöver inte heller utarbetas till den del en motsvarande plan har utarbetats med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005), räddningslagen (379/2011), gruvlagen (621/2011) eller någon annan lag och inte heller i fråga om djurstallars verksamhet.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Särskilda skyldigheter vid användning av kemikalier

Kemikalier får i tillståndspliktig, *anmälningspliktig* eller registreringspliktig verksamhet inte användas på ett sätt som orsakar sådan betydande risk för förorening av miljön som avses i denna lag. Bestämmelser om

Gällande lydelse

grundvatten finns i 14 kap.

I syfte att förebygga och hindra förorening av miljön som orsakas av kemikalier ska den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet, när det rimligen är möjligt, bland de alternativ som står till buds välja den kemikalie eller metod som orsakar minst risk för förorening av miljön.

Bestämmelser om hantering och upplagring av kemikalier finns också i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor, och bestämmelser om konsumentvarors säkerhet finns i konsument säkerhetslagen (920/2011).

21 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sitt område styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, övervaka att bestämmelserna iakttas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag enligt vad som föreskrivs i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) och det som föreskrivs med stöd av den. Närings-, trafik- och miljöcentralen stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Regionförvaltningsverket är *statlig miljö-tillståndsmyndighet* i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) och det som föreskrivs med stöd av den. Regionförvaltningsverket stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen

Föreslagen lydelse

sanering av mark och grundvatten finns i 14 kap.

I syfte att förebygga och hindra förorening av miljön som orsakas av kemikalier ska den som utövar tillståndspliktig, *anmälningspliktig* eller registreringspliktig verksamhet, när det rimligen är möjligt, bland de alternativ som står till buds välja den kemikalie eller metod som orsakar minst risk för förorening av miljön.

Bestämmelser om hantering och upplagring av kemikalier finns också i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor, och bestämmelser om konsumentvarors säkerhet finns i konsument säkerhetslagen (920/2011).

21 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sitt område styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, övervaka att bestämmelserna iakttas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag enligt vad som föreskrivs i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) och med stöd av den. Närings-, trafik- och miljöcentralen stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Regionförvaltningsverket är *statlig miljö-tillståndsmyndighet* i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) och *med stöd av den. Dessutom behandlar regionförvaltningsverket ärenden som gäller anmälningspliktig verksamhet och som faller inom dess behörighet.* Regionförvaltningsverket stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonför-*

Gällande lydelse

som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonförordningen*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom handhar och utvecklar Finlands miljöcentral informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

Säkerhets- och kemikalieverket är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

22 §

Den kommunala miljövårdsmyndigheten

Den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljövårdsmyndigheten ska sköta de tillstånds- och tillsynsuppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunen, samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Bestämmelser om den kommunala miljövårdsmyndighetens rätt att överföra sin behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare finns i 7 § i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning.

28 §

Tillståndsplikt i grundvattenområden

Miljötillstånd krävs för verksamhet som avses i bilaga 2, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

Dessutom krävs miljötillstånd för verksamhet som avses i bilagorna 1 och 2, men som är av mindre omfattning än vad som anges i bilagorna, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde och verk-

Föreslagen lydelse

ordningen, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom handhar och utvecklar Finlands miljöcentral informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

Säkerhets- och kemikalieverket är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

22 §

Den kommunala miljövårdsmyndigheten

Den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljövårdsmyndigheten ska sköta de tillstånds- och tillsynsuppgifter *och de anmälningsförfaranden* som enligt denna lag ankommer på kommunen, samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Bestämmelser om den kommunala miljövårdsmyndighetens rätt att överföra sin behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare finns i 7 § i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning.

28 §

Tillståndsplikt i grundvattenområden

Miljötillstånd krävs för verksamhet som avses i bilaga 2 *eller bilaga 4*, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

Dessutom krävs miljötillstånd för verksamhet som avses i *bilaga 1, bilaga 2 eller bilaga 4*, men som är av mindre omfattning än vad som anges i bilagorna, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenom-

Gällande lydelse

samheten kan medföra risk för förorening av grundvattnet.

29 §

Väsentlig ändring av tillståndspliktig verksamhet

När det gäller verksamhet som har miljötillstånd krävs det tillstånd för ändringar som ökar utsläppen eller deras konsekvenser och för andra väsentliga ändringar av verksamheten. Sådant tillstånd behövs dock inte om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och miljötillståndet inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten. En ändring av verksamheten är alltid väsentlig om den leder till att verksamheten motsvarar verksamheten vid en direktivanläggning.

På ansökningar om sådan ändring av tillståndet eller verksamheten som avses i 1 mom. tillämpas 39 §, och ärendet ska behandlas med iakttagande av 96 §. Ett ärende som gäller ändring av en direktivanläggnings verksamhet behandlas dock enligt 5 och 8 kap., om ändringen kan medföra betydande skadeverkningar för människors hälsa eller miljön.

Närmare bestämmelser om vad som ska anses utgöra väsentlig ändring får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Föreslagen lydelse

råde och verksamheten kan medföra risk för förorening av grundvattnet.

29 §

Väsentlig ändring av tillståndspliktig verksamhet

När det gäller *miljötillståndspliktig verksamhet* krävs det tillstånd för ändringar som ökar utsläppen eller deras konsekvenser och för andra väsentliga ändringar av verksamheten. Sådant tillstånd behövs dock inte om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och miljötillståndet inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten. En ändring av verksamheten är alltid väsentlig om den leder till att verksamheten motsvarar verksamheten vid en direktivanläggning.

På ansökningar om sådan ändring av tillståndet eller verksamheten som avses i 1 mom. tillämpas 39 §, och ärendet ska behandlas med iakttagande av 96 §. Ett ärende som gäller ändring av en direktivanläggnings verksamhet behandlas dock enligt 5 och 8 kap., om ändringen kan medföra betydande skadeverkningar för människors hälsa eller miljön.

Närmare bestämmelser om vad som ska anses utgöra väsentlig ändring får utfärdas genom förordning av statsrådet.

29 a §

Tillståndsplikt för anmälningspliktig verksamhet

Miljötillstånd för anmälningspliktig verksamhet enligt bilaga 4 krävs om

- 1) verksamheten är en del av verksamheten vid en direktivanläggning,
- 2) verksamheten kan medföra konsekvenser som avses i 27 § 2 mom.,
- 3) verksamheten är tillståndspliktig enligt 28 §,
- 4) förfarandet vid miljökonsekvensbedömning med stöd av 3 § 2 mom. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) tillämpas på verksamheten.

Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 2 eller 3 punkten, behandlas miljötillståndet av den myndighet till vars

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

behörighet det enligt 115 a § hör att behandla anmälan om verksamheten. Om miljötillstånd för verksamheten krävs enligt 1 mom. 1 eller 4 punkten, behandlas miljötillståndet av statens miljötillståndsmyndighet. Tillståndsmyndigheten ska överlämna en tillståndsansökan som lämnats till den och som ska behandlas i ett förfarande för anmälningspliktig verksamhet till den behöriga myndigheten.

51 §

51 §

Inverkan av vissa planer och program

Inverkan av vissa planer och program

Vid bedömningen av om konsekvenserna är betydande i enlighet med 49 § 1 mom. 2 punkten ska hänsyn tas till vad som nämns om de omständigheter som berör vattnens och den marina miljöns status och användning inom det område som påverkas av verksamheten i den förvaltningsplan eller havsförvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004). Vid bedömningen av platsens lämplighet enligt 11 § 2 mom. samt i de tillståndsvillkor som behövs för att förebygga olyckor ska hänsyn tas till vad som sägs i den riskhanteringsplan enligt lagen om hantering av översvämningssrisker (620/2010) som avser platsen för verksamheten och det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet ska dessutom de planer och program som avses i 204 § i denna lag beaktas i behövlig utsträckning.

Vid bedömningen av om konsekvenserna är betydande i enlighet med 49 § 1 mom. 2 punkten och 115 d § 2 mom. 2 punkten ska i miljötillståndet och i det beslut med anledning av anmälan som avses i 115 d § hänsyn tas till vad som i den förvaltningsplan eller havsförvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) förs fram om de omständigheter som berör vattnens och den marina miljöns status och användning inom det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet och i beslutet med anledning av anmälan ska vid bedömningen av platsens lämplighet enligt 11 § 2 mom. samt i de tillståndsvillkor och de villkor i beslutet med anledning av anmälan som behövs för att förebygga olyckor hänsyn tas till vad som sägs i den riskhanteringsplan enligt lagen om hantering av översvämningssrisker (620/2010) som avser platsen för verksamheten och det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet och i beslutet med anledning av anmälan ska dessutom de planer och program som avses i 204 § i denna lag beaktas i behövlig utsträckning.

I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig behandlingsanläggning eller behandlingsplats för avfall ska de regionala avfallsplaner som avses i 88 § i avfallslagen beaktas.

I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig behandlingsanläggning eller behandlingsplats för avfall ska de regionala avfallsplaner som avses i 88 § i avfallslagen beaktas.

67 §

67 §

Villkor om avloppsvatten som leds ut i avlopp

Villkor om avloppsvatten som leds ut i avlopp

Om industriavloppsvatten leds till ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyg-

Om industriavloppsvatten leds till ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyg-

Gällande lydelse

gelse, ska miljötillståndet i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön eller i syfte att trygga avloppsreningsverkets funktion vid behov förenas med villkor om förbehandling av avloppsvattnet.

70 §

Förhållandet mellan tillståndsvillkor och statsrådsförfordningar

Ett tillståndsvillkor får vara strängare än ett specificerat minimikrav i fråga om miljöskyddet enligt en förordning av statsrådet som har utfärdats med stöd av denna lag eller avfallslagen, om det behövs för att

1) förutsättningarna för beviljande av tillstånd ska uppfyllas,

2) trygga ett miljö kvalitetskrav som anges i en förordning av statsrådet,

3) bästa tillgängliga teknik ska tillämpas.

Om det genom en förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser som är strängare än villkoren i ett tillstånd som redan har beviljats med stöd av denna lag eller avfallslagen eller utfärdas bestämmelser om tillståndets giltighet eller översyn av tillståndet som avviker från tillståndet, ska förordningen iaktas trots tillståndet.

Föreslagen lydelse

gelse, ska miljötillståndet och det beslut med anledning av anmälan som avses i 115 d § i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön eller i syfte att trygga avloppsreningsverkets funktion vid behov förenas med villkor om förbehandling av avloppsvattnet.

70 §

Förhållandet mellan villkor och statsrådsförfordningar

Ett tillståndsvillkor och ett villkor i ett i 115 d § avsett beslut med anledning av anmälan får vara strängare än ett specificerat minimikrav i fråga om miljöskyddet enligt en förordning av statsrådet som har utfärdats med stöd av denna lag eller avfallslagen, om det behövs för att

1) förutsättningarna för att bevilja tillstånd eller med anledning av anmälan meddela beslut som tillåter verksamheten ska uppfyllas,

2) ett miljö kvalitetskrav som anges i en förordning av statsrådet ska tryggas,

3) bästa tillgängliga teknik ska tillämpas.

Om det genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser som är strängare än villkoren i ett tillstånd som redan har beviljats med stöd av denna lag eller avfallslagen eller i ett i 115 d § avsett beslut med anledning av anmälan, eller bestämmelser som avviker från vad som i tillståndet eller beslutet anges om dess giltighet eller om översyn av tillståndet eller beslutet, ska förordningen iaktas trots tillståndet eller beslutet.

10 a kap.

Allmänt anmälningsförfarande

115 a §

Anmälningsplikt och behörig myndighet

Verksamhetsutövaren ska göra en skriftlig anmälan om bilaga 4 avsedd verksamhet som medför risk för förorening av miljön.

Anmälan ska göras till den i 3 eller 4 mom. angivna behöriga myndighet inom

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

vars verksamhetsområde verksamheten förläggs. Anmälan ska göras minst 120 dygn innan verksamheten inleds. Anmälan ska dessutom göras om ändringar enligt 89 §, om ändringar som ökar utsläppen från eller konsekvenserna av utsläppen från anmälningspliktig verksamhet och om andra väsentliga ändringar av anmälningspliktig verksamhet. Anmälan behöver dock inte göras om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och beslutet med anledning av anmälan inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten.

Den statliga miljötillståndsmyndigheten meddelar beslut med anledning av anmälan enligt 115 d § om verksamheter som avses i 2 b eller 3 punkten i bilaga 4 samt om andra verksamheter som avses i bilaga 4 om det är fråga om verksamhet som är avsedd för militära ändamål.

Anmälningar som inte avses i 3 mom. behandlas av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Anmälan om ändring av verksamheten ska göras till den myndighet som är behörig att behandla motsvarande anmälan om ny verksamhet.

115 b §

Innehållet i och komplettering av anmälan

Anmälan ska innehålla för behandlingen av anmälan behövliga bindande uppgifter om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna och om andra relevanta omständigheter. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan, om hur anmälan ska göras samt om utredningar som behövs för behandlingen av anmälan och som ska fogas till anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Den som upprättar anmälan ska ha tillräcklig sakkunskap. Av anmälan ska det vid behov framgå på vilket material och på vilken beräknings-, undersöknings- eller bedömningsmetod de uppgifter som lämnats grundar sig.

Om anmälan är bristfällig, ska sökanden ges tillfälle att komplettera anmälan inom den tid som myndigheten bestämmer. Om anmälan inte kompletteras inom utsatt tid

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

eller om anmälan fortfarande är bristfällig efter kompletteringen, lämnas anmälan utan prövning och verksamhet får inte inledas.

115 c §

Inledande av verksamhet

Anmälningspliktig verksamhet får inte inledas förrän det har förflutit 120 dygn från det att anmälan gjordes. Den myndighet som behandlar anmälan kan dock i sitt beslut med anledning av anmälan tillåta att verksamheten inleds innan tidsfristen löper ut.

Verksamheten får inte inledas om anmälan med stöd av 29 a § har överförts till behandling i tillståndsförfarande eller om myndigheten fattar beslut om att lämna anmälan utan prövning med stöd av 115 b §. Myndigheten får också med anledning av anmälan meddela ett förbud att inleda verksamhet.

115 d §

Myndighetens beslut i ett anmälningsärende

Myndigheten ska fatta ett beslut med anledning av en anmälan enligt 115 a §. Beslutet ska iakttas trots eventuellt ändringsökande. När beslutet med anledning av anmälan fattas ska det säkerställas att det i verksamheten iakttas vad som föreskrivs i lag och med stöd av lag i fråga om verksamhetens placering, utsläpp och förebyggande av utsläpp och avfall samt om kontroll av utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten.

En förutsättning för ett beslut som tillåter verksamhet är att verksamheten, med beaktande av de villkor som ställs och verksamhetens placering, inte i sig eller tillsammans med andra verksamheter medför

- 1) olägenhet för hälsan,*
- 2) annan betydande i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd, eller risk för sådan,*
- 3) konsekvenser som är förbjudna enligt 16—18 §,*
- 4) försämring av speciella naturförhållanden eller äventyrar vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

användningsmöjlighet inom det område som påverkas av verksamheten,

5) väsentlig försämring i förutsättningarna att på samernas hembygdsområde bedriva traditionella samenäringar eller annars bevara och utveckla samekulturen eller väsentlig försämring i skolternas levnadsförhållanden eller möjligheter att bedriva i skoltlagen avsedda naturnäringar på skoltområdet.

På de villkor i fråga om förebyggande och hindrande av förorening som förenas med beslutet med anledning av anmälan tillämpas vad som i 52 § föreskrivs om tillståndsvillkor. På villkor som ålägger verksamhetsutövaren att kontrollera utsläppen och lämna tillsynsmyndigheten resultaten av utsläppskontrollen och andra uppgifter som behövs för tillsynen tillämpas vad som i 62 § föreskrivs om uppföljnings- och kontrollvillkor.

115 e §

Förvaltningsförfarande i anmälningsärenden

När anmälan behandlas och beslut med anledning av anmälan fattas ska följande iakttas:

1) vad som i 39 a § föreskrivs om rådgivning till sökande,

2) vad som i 42 § föreskrivs om att begära utlåtanden, om utlåtanden behövs för att utreda ärendet i tillräcklig utsträckning eller för att tillgodose ett allmänt intresse,

3) vad som i 43 § föreskrivs om hörande av parter,

4) vad som i 44 § föreskrivs om information om tillståndsansökan, om inte ärendet är av så ringa betydelse eller av sådan karaktär att informationen om anmälan kan ges parterna på annat sätt; om ärendet inte inverkar på någon annans än anmälarens rätt eller fördel behövs ingen information,

5) vad som i 83 § 1 mom. föreskrivs om tillståndsbeslutets innehåll;

6) vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av tillståndsbeslut,

7) vad som i 85 § 1 mom. föreskrivs om sändande av tillståndsbeslut och information om beslut,

8) vad som i 85 § 2 och 3 mom. föreskrivs

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

om att offentliggöra beslutet, om inte ärendet är av så ringa betydelse eller av sådan karaktär att informationen kan ges parterna på annat sätt; om ärendet inte inverkar på någon annans än anmälarens rätt eller fördel behöver beslutet med anledning av anmälan inte offentliggöras.

På beslut med anledning av anmälan tillämpas dessutom bestämmelserna i 87 § om tillståndets giltighet, bestämmelserna i 88 § om när tillstånd upphör att gälla, bestämmelserna i 92 § om förtydligande av tillstånd, bestämmelserna i 93 § om återkallande av tillstånd. På avslutande av anmälningspliktig verksamhet tillämpas bestämmelserna i 94 § 1 och 2 mom. om avslutande av verksamheten och på villkor om avslutande av verksamhet vad som i 94 § 3 mom. föreskrivs om meddelande av villkor.

Närmare bestämmelser om innehållet i beslut med anledning av anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

116 §

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation. Bestämmelser om kraven på innehållet i registreringsanmälan och om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska

116 §

Registreringsanmälan

En registreringsanmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljöförvaltningsinformation. Bestämmelser om kraven på innehållet i registreringsanmälan och om miljöskyddskraven i fråga om registreringspliktiga verksamheter utfärdas med stöd av 10 §.

Registreringsanmälan om verksamheten vid en sådan medelstor energiproducerande anläggning som avses i punkt 1 i bilaga 2 ska göras senast 30 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera anläggningen inom 30 dagar från det att registreringsanmälan gjordes. Registreringsanmälan om annan verksamhet som avses i bilaga 2 ska göras senast 60 dagar innan verksamheten inleds och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska registrera verksamheten inom 60 dagar från det att registreringsanmälan gjordes.

Om registreringsanmälan är bristfällig, ska

Gällande lydelse

den kommunala miljövårdsmyndigheten be verksamhetsutövaren att komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de krav på innehållet som föreskrivs med stöd av 10 §.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation, lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljötillstånd för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och under rättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses i både 2 och 4 mom. ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljövårdsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

12 kap.

Anmälningförfaranden

120 §

Exceptionella situationer i verksamhet som inte är tillståndspliktig eller registreringspliktig

Om det i verksamhet som inte är tillståndspliktig eller registreringspliktig, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten eller vid rivning av en konstruktion eller anordning uppstår eller riskerar att uppstå utsläpp eller avfall i en utsträckning som medför direkt och uppenbar risk för förorening av miljön

Föreslagen lydelse

den kommunala miljövårdsmyndigheten be verksamhetsutövaren att komplettera den. De tidsfrister för registrering som anges i 2 mom. ska då räknas från den dag då registreringsanmälan uppfyller de krav på innehållet som föreskrivs med stöd av 10 §.

En registreringsanmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska, för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation, lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds. Om det finns miljötillstånd för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver någon registreringsanmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och under rättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet är av sådan natur som avses i både 2 och 4 mom., ska registreringsanmälan göras till den kommunala miljövårdsmyndigheten senast 60 dagar innan verksamheten inleds.

Registreringsanmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd, *om anmälningsskyldig verksamhet* eller om sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

12 kap.

Anmälningförfaranden i fråga om verksamhet av engångsnatur

120 §

*Exceptionella situationer i verksamhet som inte är tillståndspliktig, **anmälningsskyldig** eller registreringspliktig*

Om det i verksamhet som inte är tillståndspliktig, *anmälningsskyldig* eller registreringspliktig, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten, eller vid rivning av en konstruktion eller anordning, uppstår eller riskerar att uppstå utsläpp eller avfall i en utsträckning som medför direkt och uppenbar risk för

Gällande lydelse

eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om saken.

123 §

Exceptionella situationer i tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det i tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten eller vid rivning av en konstruktion eller anordning uppstår utsläpp eller avfall på så sätt att det uppstår en situation på grund av vilken miljötillståndet eller kraven i en statsrådsförordning som gäller verksamheten inte kan iakttas, eller en situation som kan medföra direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, eller den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillstånd för verksamheten beviljas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten eller en anmälan som avses i 116 § 2 mom. har lämnats in till den statliga tillsynsmyndigheten. Den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren ska utan dröjsmål efter anmälan lämna in en plan till myndigheten enligt vilken utsläpp och avfall från verksamheten och förorening av miljön på grund av dem kan begränsas under den exceptionella situationen.

Myndigheten ska med anledning av anmälan meddela ett beslut med behövliga villkor om att återställa verksamheten så att den

Föreslagen lydelse

förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om saken.

123 §

Exceptionella situationer i tillståndspliktig, anmälningspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det i tillståndspliktig, *anmälningspliktig* eller registreringspliktig verksamhet, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten, eller vid rivning av en konstruktion eller anordning, uppstår utsläpp eller avfall på så sätt att det uppstår en situation på grund av vilken miljötillståndet, *beslutet med anledning av anmälan* eller kraven i en statsrådsförordning som gäller verksamheten inte kan iakttas, eller en situation som kan medföra direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, eller den statliga tillsynsmyndigheten *i fall där miljöförvaltningsmyndigheten beviljas eller beslut med anledning av anmälan meddelas* av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten eller *en registreringsanmälan* som avses i 116 § 2 mom. har lämnats in till den statliga tillsynsmyndigheten. Den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren ska utan dröjsmål efter att ha underrättat myndigheten om den exceptionella situationen lämna myndigheten en plan enligt vilken utsläpp och avfall från verksamheten och förorening av miljön på grund av dem kan begränsas under den exceptionella situationen.

Myndigheten ska med anledning av underrättelsen om den exceptionella situationen meddela ett beslut och behövliga före-

Gällande lydelse

motsvarar vad som föreskrivs i lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av lag samt villkor som meddelats med stöd av lag och så att olägenheter och faror som situationen medför kan undanröjas. Myndigheten ska också ange en tidpunkt före vilken detta ska göras. Dessutom ska myndigheten vid behov utifrån verksamhetsutövarens plan och annan information meddela tillfälliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön. Villkor kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om anmälningsskyldigheten har försummats.

När förelägganden meddelas ska det som föreskrivs om förvaltningstvång i 18 kap. iakttas. Bestämmelser om förelägganden att sanera mark eller grundvatten finns i 14 kap. och bestämmelser om förelägganden att avhjälpa betydande förorening av vattendrag eller naturskada i 176 §.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten eller den statliga tillsynsmyndigheten ska om en exceptionell situation så kräver på eget initiativ inleda det förfarande som avses i 89 § för att ändra tillståndsvillkoren eller det förfarande som avses i 93 § för att återkalla tillståndet.

168 §

Regelbunden tillsyn

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska för den regelbundna tillsynen enligt denna lag göra upp en plan för sitt område (*tillsynsplan*). Tillsynsplanen ska innehålla uppgifter om områdets miljöförhållanden, om verksamheter som medför risk för förorening och om tillgängliga resurser och metoder för tillsyn. Planen ska innehålla en beskrivning av grunderna för ordnandet av tillsynen och för riskbedömningen samt en beskrivning av samarbetet mellan de myndigheter som svarar för tillsynen. Tillsynsplanen ska ses över regelbundet.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska genom periodiska inspektioner regelbundet

Föreslagen lydelse

lägganden för återställande av verksamheten så att den motsvarar vad som föreskrivs i lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av lag samt villkor som meddelats med stöd av lag och så att olägenheter och faror som situationen medför kan undanröjas. Myndigheten ska också *sätta ut* en tidpunkt före vilken detta ska göras. Dessutom ska myndigheten vid behov utifrån verksamhetsutövarens plan och annan information meddela tillfälliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön. *Förelägganden* kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även *om skyldigheten att underrätta myndigheten om den exceptionella situationen* har försummats.

När förelägganden meddelas ska det som föreskrivs om förvaltningstvång i 18 kap. iakttas. Bestämmelser om förelägganden att sanera mark eller grundvatten finns i 14 kap. och bestämmelser om förelägganden att avhjälpa betydande förorening av vattendrag eller naturskada i 176 §.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten eller den statliga tillsynsmyndigheten ska om en exceptionell situation så kräver på eget initiativ inleda det förfarande som avses i 89 § för att ändra tillståndsvillkoren eller det förfarande som avses i 93 § för att återkalla tillståndet.

168 §

Regelbunden tillsyn

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska för den regelbundna tillsynen enligt denna lag göra upp en plan för sitt område (*tillsynsplan*). Tillsynsplanen ska innehålla uppgifter om områdets miljöförhållanden, om verksamheter som medför risk för förorening och om tillgängliga resurser och metoder för tillsyn. Planen ska innehålla en beskrivning av grunderna för ordnandet av tillsynen och för riskbedömningen samt en beskrivning av samarbetet mellan de myndigheter som svarar för tillsynen. Tillsynsplanen ska ses över regelbundet.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska genom periodiska inspektioner regelbundet

Gällande lydelse

övervaka miljötillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. Kontrollobjekten ska väljas och kontrollfrekvensen bestämmas utifrån en bedömning av miljöriskerna.

Den periodiska inspektionen av direktivanläggningar ska beroende på verksamhetens risknivå utföras med minst ett och högst tre års mellanrum. Vid en sådan anläggning ska det inom sex månader göras en extra inspektion om det vid tillsynen konstateras ett allvarligt fall av bristande efterlevnad av krav som ställts på anläggningen i denna lag eller av krav som föreskrivits eller meddelats med stöd av den.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska utarbeta ett program som gäller periodiska inspektioner och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter (tillsynsprogram). Tillsynsprogrammet ska innehålla uppgifter om de objekt som tillsynen gäller och om de regelbundna tillsynsåtgärder som vidtas i fråga om dem. Tillsynsprogrammet ska hållas uppdaterat.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av tillsynsplanen och tillsynsprogrammet och om innehållet i dem, om periodiska inspektioner, om bedömning av miljörisker samt om genomförandet av annan regelbunden tillsyn och om informationen i samband med den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

169 §

Inspektion vid olyckor, olägenheter och överträdelser

Om det på grund av en olycka, en anmälan om olägenhet, bristande efterlevnad av tillståndet eller av någon annan orsak finns skäl att anta att verksamheten medför olägenhet för hälsan eller någon betydande annan i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd eller risk för sådan, ska tillsynsmyndigheten inspektera verksamheten eller utreda saken på något annat ändamålsenligt sätt. Om ett tillståndsärende som gäller verksamheten samtidigt är anhängigt ska inspektionen eller utredningen

Föreslagen lydelse

övervaka miljötillståndspliktiga, *anmälningspliktiga* och registreringspliktiga verksamheter. Kontrollobjekten ska väljas och kontrollfrekvensen bestämmas utifrån en bedömning av miljöriskerna.

Den periodiska inspektionen av direktivanläggningar ska beroende på verksamhetens risknivå utföras med minst ett och högst tre års mellanrum. Vid en sådan anläggning ska det inom sex månader göras en extra inspektion om det vid tillsynen konstateras ett allvarligt fall av bristande efterlevnad av krav som ställts på anläggningen i denna lag eller av krav som föreskrivits eller meddelats med stöd av den.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten ska utarbeta ett program som gäller periodiska inspektioner och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktiga, *anmälningspliktiga* och registreringspliktiga verksamheter (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet ska innehålla uppgifter om de objekt som tillsynen gäller och om de regelbundna tillsynsåtgärder som vidtas i fråga om dem. Tillsynsprogrammet ska hållas uppdaterat.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av tillsynsplanen och tillsynsprogrammet och om innehållet i dem, om periodiska inspektioner, om bedömning av miljörisker samt om genomförandet av annan regelbunden tillsyn och om informationen i samband med den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

169 §

Inspektion vid olyckor, olägenheter och överträdelser

Om det på grund av en olycka, en anmälan om olägenhet, bristande efterlevnad av tillståndet *eller beslutet med anledning av anmälan* eller av någon annan orsak finns skäl att anta att verksamheten medför olägenhet för hälsan eller *annan betydande* i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd eller risk för sådan, ska tillsynsmyndigheten inspektera verksamheten eller utreda saken på något annat ändamålsenligt sätt. *Om det i fråga om verksamheten samtidigt finns ett anhängigt*

Gällande lydelse

i den mån det är möjligt göras innan tillståndsärendet avgörs.

170 §

Anmälan om inledande av tillståndspliktig verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska på förhand underrätta tillsynsmyndigheten om att verksamheten inleds, om tidpunkten för inledandet av verksamheten inte framgår av tillståndsansökan eller tillståndsbeslutet, eller om tidpunkten är en annan än vad som meddelats på förhand.

Den som utövar tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om

- 1) långvariga avbrott i verksamheten,
- 2) avslutande av verksamheten,
- 3) andra med tanke på tillsynen väsentliga ändringar som gäller verksamheten och som kan påverka föroreningen av miljön eller efterlevnaden av bestämmelserna eller tillståndet.

Om den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Anmälan om tillståndspliktig verksamhet ska göras till den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten och i övriga fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Anmälan om registreringspliktig verksamhet ska göras till den kommunala

Föreslagen lydelse

tillståndsärende eller ett anhängigt ärende som gäller ett beslut med anledning av anmälan, ska inspektionen eller utredningen i den mån det är möjligt göras innan det anhängiga tillståndsärendet avgörs eller beslutet med anledning av anmälan meddelas.

170 §

Anmälan om inledande av verksamhet samt om ändringar i verksamheten och om byte av verksamhetsutövare

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska på förhand underrätta tillsynsmyndigheten om att verksamheten inleds, om tidpunkten för inledandet av verksamheten inte framgår av tillståndsansökan eller tillståndsbeslutet, eller om tidpunkten är en annan än vad som meddelats på förhand.

Den som utövar anmälningspliktig verksamhet ska i överensstämmelse med denna paragraf underrätta tillsynsmyndigheten om tidpunkten för inledandet av den verksamhet som anges i anmälan enligt 115 a § ändras eller om verksamheten inte inleds.

Den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om

- 1) långvariga avbrott i verksamheten,
- 2) avslutande av verksamheten,
- 3) andra med tanke på tillsynen väsentliga ändringar som gäller verksamheten och som kan påverka föroreningen av miljön eller efterlevnaden av bestämmelserna, *beslutet med anledning av anmälan* eller tillståndet.

Om den som utövar tillståndspliktig, anmälningspliktig eller registreringspliktig verksamhet byts ska den nya verksamhetsutövaren underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Anmälan om tillståndspliktig verksamhet ska göras till den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten och i övriga fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. *Anmälan enligt denna paragraf om anmälningspliktig verksamhet ska göras till*

Gällande lydelse

miljövårdsmyndigheten, om det inte är fråga om sådan avfallsbehandling som avses i 32 § 2 mom., i vilket fall anmälan görs till den statliga tillsynsmyndigheten.

171 §

Kontroll på annans område

Den statliga tillsynsmyndigheten, eller i samband med beviljande av tillstånd även tillståndsmyndigheten, kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på annans område kontrollera verksamhetens miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om inte områdets ägare eller innehavare har lämnat sitt samtycke till detta. Rätten till kontroll gäller installation av mätinstrument, utförande av mätningar och annan liknande observation och uppföljning av verksamheten, samt även att röra sig och vistas på området i den utsträckning det är nödvändigt för detta syfte. Rätten kan beviljas under förutsättning att kontrollen behövs för utredning av verksamhetens miljöpåverkan och att den inte orsakar nämnvärd olägenhet.

Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

Kontrollen ska ordnas så att den inte äventyrar hemfriden eller integritetsskyddet för områdets ägare eller innehavare.

172 §

Rätt att få upplysningar och göra inspektioner

Tillsyns- och tillståndsmyndigheter och i 26 § avsedda myndigheter som sköter typgodkännanden samt tjänstemän och tjänsteinnehavare som dessa förordnat har rätt att för utförandet av sina uppgifter

- 1) trots sekretess få nödvändiga upplys-

Föreslagen lydelse

den statliga tillsynsmyndigheten, om anmälan har behandlats av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och i annat fall till den kommunala miljövårdsmyndigheten. Anmälan om registreringspliktig verksamhet ska göras till den kommunala miljövårdsmyndigheten, utom i fråga om sådan avfallsbehandling som avses i 32 § 2 mom., i vilket fall anmälan görs till den statliga tillsynsmyndigheten.

171 §

Kontroll på annans område

Den statliga tillsynsmyndigheten, i samband med beviljande av tillstånd även tillståndsmyndigheten i sitt tillståndsbeslut, eller i fråga om anmälningspliktig verksamhet den behöriga myndigheten i sitt beslut med anledning av anmälan, kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på annans område kontrollera verksamhetens miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om inte områdets ägare eller innehavare har lämnat sitt samtycke till detta. Rätten till kontroll gäller installation av mätinstrument, utförande av mätningar och annan liknande observation och uppföljning av verksamheten, samt även att röra sig och vistas på området i den utsträckning det är nödvändigt för detta syfte. Rätten till kontroll kan beviljas under förutsättning att kontrollen behövs för utredning av verksamhetens miljöpåverkan och att den inte orsakar nämnvärd olägenhet.

Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

Kontrollen ska ordnas så att den inte äventyrar hemfriden eller integritetsskyddet för områdets ägare eller innehavare.

172 §

Rätt att få upplysningar och göra inspektioner

Tillsyns- och tillståndsmyndigheter, den i 115 a § avsedda behöriga myndigheten och i 26 § avsedda myndigheter som sköter typgodkännanden samt tjänstemän och tjänsteinnehavare som dessa förordnat har rätt att för utförandet av sina uppgifter

- 1) trots sekretess få nödvändiga upplys-

Gällande lydelse

ningar av myndigheter och verksamhetsutövare,

2) röra sig på annans område,

3) av den som tillverkar eller importerar produkter eller av någon annan som släpper ut produkter på marknaden få behövliga uppgifter om tillverkningen av produkterna och om de ämnen som används vid tillverkningen samt om de produkter som tillverkas, importeras eller annars släpps ut på marknaden,

4) utföra mätningar samt ta prover och ta upp ljud eller bild,

5) få tillträde till platser där verksamhet bedrivs,

6) kontrollera verksamheten samt dess utsläpp och miljöpåverkan,

7) göra inspektioner med hjälp av de förfaranden som avses i 1—6 punkten.

Åtgärder som avses i 1 mom. får vidtas i utrymmen som används för boende av permanent natur endast om det är nödvändigt för att skydda liv, hälsa, egendom eller miljö.

Den som utövar den verksamhet som inspekteras eller den som tillverkar, på marknaden släpper ut eller innehar den produkt som inspekteras ska på begäran ge den myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen tillgång, i skriftlig eller elektronisk form, till de handlingar som kan ha betydelse vid tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. Den tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen har rätt att få kopior av de handlingar som granskas och utskrifter av registreringar i datasystem.

175 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller mot villkor eller förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, att fortsätta eller upprepa överträdelsen, eller förelägga denna att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,

2) förelägga den som har förfarit så som

Föreslagen lydelse

ningar av myndigheter och verksamhetsutövare,

2) röra sig på annans område,

3) av den som tillverkar eller importerar produkter eller av någon annan som släpper ut produkter på marknaden få behövliga uppgifter om tillverkningen av produkterna och om de ämnen som används vid tillverkningen samt om de produkter som tillverkas, importeras eller annars släpps ut på marknaden,

4) utföra mätningar samt ta prover och ta upp ljud eller bild,

5) få tillträde till platser där verksamhet bedrivs,

6) kontrollera verksamheten samt dess utsläpp och miljöpåverkan,

7) göra inspektioner med hjälp av de förfaranden som avses i 1—6 punkten.

Åtgärder som avses i 1 mom. får vidtas i utrymmen som används för boende av permanent natur endast om det är nödvändigt för att skydda liv, hälsa, egendom eller miljö.

Den som utövar den verksamhet som inspekteras eller den som tillverkar, på marknaden släpper ut eller innehar den produkt som inspekteras ska på begäran ge den myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen tillgång, i skriftlig eller elektronisk form, till de handlingar som kan ha betydelse vid tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. Den tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen har rätt att få kopior av de handlingar som granskas och utskrifter av registreringar i datasystem.

175 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller mot villkor eller förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, att fortsätta eller upprepa överträdelsen, eller förelägga denna att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,

2) förelägga den som har förfarit så som

Gällande lydelse

avses i 1 punkten att återställa miljön i ursprungligt tillstånd eller att undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelser,

3) förelägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamheten orsakar sådan förorening av miljön som strider mot denna lag.

I fråga om tillståndspliktig verksamhet meddelas föreläggandet av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och i annat fall av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om föreläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 47 § ska undergå gemensam behandling, meddelas föreläggandet enligt vad som i 14 kap. i vattenlagen föreskrivs om förvaltnings tvång. Om föreläggandet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska det dock meddelas i enlighet med denna lag.

Ett föreläggande kan inte meddelas omedelbart för att verkställa 11 eller 20 §.

180 §

Föreläggande i syfte att hindra förorening

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan, när det gäller verksamhet som medför risk för förorening av miljön, utifrån en inspektion som den har utfört meddela ett föreläggande i ett enskilt fall, om föreläggandet behövs för att förebygga eller hindra förorening. Föreläggandet kan gälla en åtgärd eller en begränsning, kontroll av eller information om verksamheten eller lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen. Föreläggandet kan inte gälla tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet. Föreläggandet ska vara skäligt med hänsyn till verksamhetens natur och hur betydande förorening av miljön är.

Föreslagen lydelse

avses i 1 punkten att återställa miljön i ursprungligt tillstånd eller att undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelser,

3) förelägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamheten orsakar sådan förorening av miljön som strider mot denna lag.

I fråga om tillståndspliktig *och anmälningspliktig* verksamhet meddelas föreläggandet av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas *eller beslutet med anledning av anmälan meddelas* av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och i annat fall av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om föreläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 47 § ska undergå gemensam behandling, meddelas föreläggandet enligt vad som i 14 kap. i vattenlagen föreskrivs om förvaltnings tvång. Om föreläggandet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska det dock meddelas i enlighet med denna lag.

Ett föreläggande kan inte meddelas *för omedelbar verkställighet av vad som föreskrivs i 11 eller 20 §.*

180 §

Föreläggande i syfte att hindra förorening

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten *kan utifrån en inspektion som den har utfört meddela ett sådant enskilt föreläggande i fråga om verksamhet som medför risk för förorening av miljön som behövs för att förebygga eller hindra förorening.* Föreläggandet kan gälla en åtgärd eller en begränsning, kontroll av eller information om verksamheten eller lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen. Föreläggandet kan inte gälla tillståndspliktig, *anmälningspliktig eller* registreringspliktig verksamhet. Föreläggandet ska vara skäligt med hänsyn till verksamhetens natur och hur betydande förorening av miljön det gäller.

Gällande lydelse

181 §

Avbrytande av verksamheten

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar fara för människors hälsa eller hotar att medföra omedelbara och betydande skadeverkningar för miljön, ska tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten till den del det är nödvändigt för att skydda hälsa eller miljö, om verksamhetsutövaren själv inte har vidtagit tillräckliga åtgärder. Verksamhetsutövaren ska i den mån det är möjligt höras innan verksamheten avbryts. Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten ska det upprättas ett protokoll och ett beslut om avbrytandet ska fattas utan dröjsmål. Myndigheten ska dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

Tillståndspliktig verksamhet avbryts av den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndspliktiga myndigheten, och av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om tillståndet beviljas av den.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillstånd för verksamheten beviljas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om miljöförvaltningsmyndigheten beviljas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom. Tillsyns-

Föreslagen lydelse

181 §

Avbrytande av verksamheten

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar fara för människors hälsa eller hotar att medföra omedelbara och betydande skadeverkningar för miljön, ska tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten till den del det är nödvändigt för att skydda hälsa eller miljö, om verksamhetsutövaren själv inte har vidtagit tillräckliga åtgärder. Verksamhetsutövaren ska i den mån det är möjligt höras innan verksamheten avbryts. Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten ska det upprättas ett protokoll och ett beslut om avbrytande ska fattas utan dröjsmål. Myndigheten ska dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

Tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet avbryts av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljöförvaltningsmyndigheten beviljas eller beslutet med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om tillståndet beviljas eller beslutet meddelas av den.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga, anmälningspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten om miljöförvaltningsmyndigheten beviljas eller beslutet med anledning av anmälan meddelas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten, och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om miljöförvaltningsmyndigheten beviljas eller beslutet med anledning av anmälan meddelas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom. Tillsyns-

Gällande lydelse

nen över registreringspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om den myndighet som ansvarar för tillsynen på grund av detta blir en annan.

202 §

Kommunala miljöskyddsföreskrifter

Kommunen får för verkställigheten av denna lag meddela sådana allmänna föreskrifter som är påkallade av de lokala förhållandena och som gäller kommunen eller någon del av den (*kommunala miljöskyddsföreskrifter*).

Föreskrifterna får inte gälla

- 1) verksamhet som är tillståndspliktig eller registreringspliktig,
- 2) verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §,
- 3) exceptionella situationer som avses i 120 §,
- 4) anmälningsförfarandet som gäller sanering av mark och grundvatten enligt 136 § 1 mom.,
- 5) försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets verksamhet.

Föreskrifterna kan gälla

- 1) åtgärder, begränsningar och konstruktioner som hindrar utsläpp eller skadeverkningar av sådana,
- 2) motverkande av särskilt störande tillfälligt buller eller tillfälliga skakningar,
- 3) miljöskyddsmässiga förutsättningar för placering av verksamheter utanför detaljplaneområden,
- 4) fastställande av områden där det på grund av särskild risk för förorening av miljön är förbjudet att leda ut avloppsvatten i marken, ett vattendrag, ett dike, en källa eller en konstgjord damm eller i en sådan rännil som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen,
- 5) fastställande av zoner och områden där

Föreslagen lydelse

nen över registreringspliktig *och anmälningspliktig* verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig, *anmälningspliktig* eller registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, *om samordningen av tillsynen leder till ett byte av för tillsynen ansvarig myndighet.*

202 §

Kommunala miljöskyddsföreskrifter

Kommunen får för verkställigheten av denna lag meddela sådana allmänna föreskrifter som är påkallade av de lokala förhållandena och som gäller kommunen eller någon del av den (*kommunala miljöskyddsföreskrifter*).

Föreskrifterna får inte gälla

- 1) verksamhet som är tillståndspliktig, *anmälningspliktig* eller registreringspliktig,
- 2) verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §,
- 3) exceptionella situationer som avses i 120 §,
- 4) anmälningsförfarandet som gäller sanering av mark och grundvatten enligt 136 § 1 mom.,
- 5) försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets verksamhet.

Föreskrifterna kan gälla

- 1) åtgärder, begränsningar och konstruktioner som hindrar utsläpp eller skadeverkningar av sådana,
- 2) motverkande av särskilt störande tillfälligt buller eller tillfälliga skakningar,
- 3) miljöskyddsmässiga förutsättningar för placering av verksamheter utanför detaljplaneområden,
- 4) fastställande av områden där det på grund av särskild risk för förorening av miljön är förbjudet att leda ut avloppsvatten i marken, ett vattendrag, ett dike, en källa eller en konstgjord damm eller i en sådan rännil som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen,
- 5) fastställande av zoner och områden där

Gällande lydelse

användningen av stallgödsel och gödselmedel samt inom jordbruket förekommande, för miljön skadliga ämnen begränsas,

6) lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen,

7) åtgärder för förbättrande av vattnens och den marina miljöns status som behövs enligt en förvaltningsplan eller havsförvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan i enskilda fall bevilja undantag från en miljöskyddsföreskrift på de i föreskriften angivna grunderna.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får den statliga tillsynsmyndigheten ta ut avgift för

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

2) inspektioner som avses i 169 §,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

4) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten får ta ut avgift för

1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,

2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

3) sådana inspektioner som avses i 169 § som leder till uppmaningar eller till meddelande av förelägganden eller förbud samt åtgärder som behövs för tillsynen över att uppmaningar, förelägganden och förbud iakttas,

Föreslagen lydelse

användningen av stallgödsel och gödselmedel samt inom jordbruket förekommande, för miljön skadliga ämnen begränsas,

6) lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen,

7) åtgärder för förbättrande av vattnens och den marina miljöns status som behövs enligt en förvaltningsplan eller havsförvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan i enskilda fall bevilja undantag från en miljöskyddsföreskrift på de i föreskriften angivna grunderna.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får den statliga tillsynsmyndigheten ta ut avgift för

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig, *anmälningspliktig* och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

2) inspektioner som avses i 169 §,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

4) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten får ta ut avgift för

1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,

2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig, *anmälningspliktig* och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

3) sådana inspektioner som avses i 169 § som leder till uppmaningar eller till meddelande av förelägganden eller förbud samt åtgärder som behövs för tillsynen över att uppmaningar, förelägganden och förbud iakttas,

Gällande lydelse

4) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

5) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas i sådana fall då behörigheten har överförts till den kommunala miljö- och hälsomyndigheten i enlighet med 138 §.

Bestämmelser om avgifter till kommunen för behandling och kontroll av tillståndsansökningar enligt 47 a § finns i 23 § i marktäcktslagen.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen anges närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inletts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. eller det är fråga om en sådan ändring av ett tillstånd som avses i 89 § och som inletts på ansökan av en myndighet. Avgiften för ändring av ett tillstånd enligt 89 § ska tas ut hos verksamhetsutövaren även om ärendet inletts på ansökan av en myndighet.

För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om indrivning av offentliga fordringar utan dom eller beslut och om rätten att anföra grundbesvär över en avgift finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

223 §

Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljö- och hälsoskyddsinformation

Den statliga miljö- och hälsoskyddsmyndigheten ska i datasystemet registrera de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i

Föreslagen lydelse

4) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §,

5) tillsynsåtgärder som behövs för säkerställande av att ett beslut som avses i 136 § 2 mom. iakttas i sådana fall då behörigheten har överförts till den kommunala miljö- och hälsomyndigheten i enlighet med 138 §.

Bestämmelser om avgifter till kommunen för behandling och kontroll av tillståndsansökningar enligt 47 a § finns i 23 § i marktäcktslagen.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen anges närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inletts på initiativ av en myndighet eller av en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. eller det är fråga om en sådan ändring av ett tillstånd *eller ett beslut med anledning av anmälan* som avses i 89 § och som inletts på ansökan av en myndighet. Avgiften för ändring av ett tillstånd *eller ett beslut med anledning av anmälan* enligt 89 § ska tas ut hos verksamhetsutövaren även om ärendet inletts på ansökan av en myndighet.

För behandling av ett ärende som har inletts på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om avgifters utsökbarhet utan utsökningsgrund finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

223 §

Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljö- och hälsoskyddsinformation

Den statliga miljö- och hälsoskyddsmyndigheten ska i datasystemet registrera de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i

Gällande lydelse

anslutning till dem.

Den statliga tillsynsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den statliga tillsynsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) inspektionsberättelser om tillsynen enligt denna lag och andra uppgifter om tillsynsåtgärder,
- 4) uppgifter som avses i 105 § 1 mom. och som ska lämnas enligt statsrådets beslut,
- 5) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 2—4 punkten,
- 6) tillsynsplaner och tillsynsprogram enligt 168 § som utarbetats av den statliga tillsynsmyndigheten,
- 7) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den statliga tillsynsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Kommunen eller den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) beslut som fattats av den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten om tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt denna lag samt uppgifter om beslut som till följd av överklagande meddelats av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) luftvårdsplaner som avses i 145 § och handlingsplaner på kort sikt som avses i 146 §,
- 4) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 1 punkten,
- 5) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om miljö-
tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den kommunala miljö-
vårdsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att

Föreslagen lydelse

anslutning till dem.

Den statliga tillsynsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den statliga tillsynsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) inspektionsberättelser om tillsynen enligt denna lag och andra uppgifter om tillsynsåtgärder,
- 4) uppgifter enligt 105 § 1 mom. om en anläggnings verksamhet och utsläpp,
- 5) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 2—4 punkten,
- 6) tillsynsplaner och tillsynsprogram enligt 168 § som utarbetats av den statliga tillsynsmyndigheten,
- 7) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om tillståndspliktig, *anmälningspliktig* och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den statliga tillsynsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Kommunen eller den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

- 1) beslut som fattats av den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten om tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt denna lag samt uppgifter om beslut som till följd av överklagande meddelats av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen,
- 2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,
- 3) luftvårdsplaner som avses i 145 § och handlingsplaner på kort sikt som avses i 146 §,
- 4) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 1 punkten,
- 5) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om miljö-
tillståndspliktig, *anmälningspliktig* och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den kommunala miljö-
vårdsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren

Gällande lydelse

lämna tillsynsmyndigheten.

Den myndighet som godkänner de i 65 § avsedda planerna för uppföljning och kontroll ska också registrera dem i datasystemet.

De myndigheter som ansvarar för uppföljningen av miljöns tillstånd samt sakkunniginrättningar och forskningsinstitut ska i datasystemet registrera den uppföljningsinformation som avses i 143 §. Uppföljningsinformation kan också registreras av andra organisationer som myndigheterna i fråga och sakkunniginrättningarna och forskningsinstituten har godkänt.

Kommunen och den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten får lämna den ovan föreskrivna informationen till den statliga tillsynsmyndigheten för registrering i datasystemet, om de inte själva har möjlighet att registrera informationen.

225 §

Brott mot miljöskyddslagen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) åsidosätter en anmälningsskyldighet som avses i 99, 116, 118—120, 123, 136 eller 178 §,

2) åsidosätter sin skyldighet enligt ett tillståndsvillkor i miljötillståndet eller sin skyldighet enligt ett föreläggande eller villkor som en myndighet har meddelat med stöd av 80 § 3 mom., 94 § 3 mom., 95 § 1 mom., 99 eller 136 §,

3) bryter mot ett förbud som avses i 16—18 § eller mot en statsrådsförfordning som utfärdats med stöd av 9, 10, 17, 156, 216 eller 217 §,

4) åsidosätter sin skyldighet enligt 94 § 1—2 mom., 114, 115, 133, 134, 139 eller 155 § eller bryter mot villkoren i ett beslut som miljöministeriet meddelat med stöd av 213 §,

5) börjar vidta en åtgärd som avses i 118 § eller inleder verksamhet som avses i den paragrafen innan den tid som avses i 118 § 3

Föreslagen lydelse

är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Den myndighet som godkänner de i 65 § avsedda planerna för uppföljning och kontroll ska också registrera dem i datasystemet.

De myndigheter som ansvarar för uppföljningen av miljöns tillstånd samt sakkunniginrättningar och forskningsinstitut ska i datasystemet registrera den uppföljningsinformation som avses i 143 §. Uppföljningsinformation kan också registreras av andra organisationer som myndigheterna i fråga och sakkunniginrättningarna och forskningsinstituten har godkänt.

Kommunen och den kommunala miljö-
vårdsmyndigheten får lämna den ovan föreskrivna informationen till den statliga tillsynsmyndigheten för registrering i datasystemet, om de inte själva har möjlighet att registrera informationen.

225 §

Brott mot miljöskyddslagen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) åsidosätter en anmälningsskyldighet som avses i 99, 115 a, 116, 118—120, 123, 136 eller 178 §,

2) åsidosätter sin skyldighet enligt ett tillståndsvillkor i miljötillståndet, *sin skyldighet enligt ett beslut som med anledning av anmälan meddelats med stöd av 115 d §* eller sin skyldighet enligt ett föreläggande eller villkor som en myndighet har meddelat med stöd av 80 § 3 mom., 94 § 3 mom., 95 § 1 mom., 99 eller 136 §,

3) bryter mot ett förbud som avses i 16—18 § eller mot en statsrådsförfordning som utfärdats med stöd av 9, 10, 17, 156, 216 eller 217 §,

4) åsidosätter sin skyldighet enligt 94 § 1 och 2 mom., 114, 115, 133, 134, 139 eller 155 § eller bryter mot villkoren i ett beslut som miljöministeriet meddelat med stöd av 213 §,

4 a) vidtar en åtgärd för anmälningspliktig verksamhet eller inleder anmälningspliktig verksamhet inom den tidsfrist som avses i 115 c §,

5) börjar vidta en åtgärd som avses i 118 § eller inleder verksamhet som avses i den paragrafen innan den tid som avses i 118 § 3

Gällande lydelse

mom. har förflutit,

6) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 4—8, 10—13, 15—17, 20, 22—24 eller 27 i ozonförordningen eller sin skyldighet enligt artikel 3—8, 10—17 eller 19 i F-gasförordningen eller enligt 165 §, handlar i strid med sin skyldighet enligt artikel 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, handlar i strid med 159 § 1 mom. eller 161 § eller handlar i strid med en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 17 kap. eller med F-gasförordningen,

7) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG,

8) åsidosätter skyldigheten att lämna uppgifter enligt artikel 6 i förordningen om exportförbud för kvicksilver, eller

9) på marknaden släpper ut en förbränningsmotor avsedd för arbetsmaskiner eller en arbetsmaskin i vilken har installerats en förbränningsmotor i strid med artikel 8, 9, 11—15 eller 31—33 i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer, låter bli att lämna sådana uppgifter till typgodkännandemyndigheten som kan leda till avslag på eller återkallelse av ett typgodkännande som avses i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer eller till återkallelse av motorer enligt artikel 40 i den förordningen eller använder en manipulationsstrategi som avses i artikel 3.63 i strid med artikel 18 i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot miljöskyddslagen* dömas till böter.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 210 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

För en överträdelse av förbud mot tomgångskörning med motorfordon kan felparkeringsavgift påföras enligt vad som föreskrivs i lagen om parkeringsövervakning.

Föreslagen lydelse

mom. har förflutit,

6) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 4—8, 10—13, 15—17, 20, 22—24 eller 27 i ozonförordningen eller sin skyldighet enligt artikel 3—8, 10—17 eller 19 i F-gasförordningen eller enligt 165 §, handlar i strid med sin skyldighet enligt artikel 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, handlar i strid med 159 § 1 mom. eller 161 § eller handlar i strid med en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 17 kap. eller med F-gasförordningen,

7) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG,

8) åsidosätter skyldigheten att lämna uppgifter enligt artikel 6 i förordningen om exportförbud för kvicksilver,

9) på marknaden släpper ut en förbränningsmotor avsedd för arbetsmaskiner eller en arbetsmaskin i vilken har installerats en förbränningsmotor i strid med artikel 8, 9, 11—15 eller 31—33 i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer, låter bli att lämna sådana uppgifter till typgodkännandemyndigheten som kan leda till avslag på eller återkallelse av ett typgodkännande som avses i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer eller till återkallelse av motorer enligt artikel 40 i den förordningen eller använder en manipulationsstrategi som avses i artikel 3.63 i strid med artikel 18 i förordningen om typgodkännande av förbränningsmotorer,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot miljöskyddslagen* dömas till böter.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 210 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

För en överträdelse av förbud mot tomgångskörning med motorfordon kan felparkeringsavgift påföras enligt vad som föreskrivs i lagen om parkeringsövervakning.

Gällande lydelse

Den som bryter mot ett i denna lag avsett förbud eller åläggande som har förenats med vite kan lämnas obesträffad för samma gärning, om vitet har dömts ut.

Föreslagen lydelse

Den som bryter mot ett i denna lag avsett förbud eller åläggande som har förenats med vite kan lämnas obesträffad för samma gärning, om vitet har dömts ut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På en ansökan om tillstånd som blivit anhängig före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Tillståndsbeslut som gäller verksamheter enligt bilaga 4 fortsätter att gälla när denna lag träder i kraft. Om ett tillstånd behöver ändras på grund av väsentliga ändringar i verksamheten eller av en i 89 § angiven orsak efter ikraftträdandet av denna lag, , tillämpas förfarandet enligt 10 a kap. så att det beslut som meddelas i saken med anledning av anmälan ersätter det gällande tillståndet.

Tillsynen över tillstånd för de verksamheter enligt bilaga 4 som fortsätter att gälla vid ikraftträdandet av denna lag överförs den 1 januari 2020 till den myndighet som utövar tillsyn över anmälningspliktig verksamhet.

Denna lag tillämpas först från och med den 1 januari 2020 på sådana i punkt 2 i bilaga 4 till denna lag avsedda upplag för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form som utgör objekt som ska ges särskilt skydd med tanke på landets försvar.

TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER

TABELL 2 Andra anläggningar

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1. Skogsindustri	1. Skogsindustri
a) Sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 m ³ sågvirke per år	
b) Upplag av obarkat virke i vatten där minst 20 000 m ³ virke kan förvaras på en gång, dock inte upplag i vatten där det finns ett slutet vattenhanteringssystem	a) Upplag av obarkat virke i vatten där minst 20 000 m ³ virke kan förvaras på en gång, dock inte upplag i vatten där det finns ett slutet vattenhanteringssystem
c) Fabriker som framställer OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år och högst 600 m ³ per dygn eller fabriker som tillverkar eller ytbelägger plywood eller andra träskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år	b) Fabriker som framställer OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år och högst 600 m ³ per dygn eller fabriker som tillverkar eller ytbelägger plywood eller andra träskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år
d) Träimpregneringsanläggningar med en produktionskapacitet som är högst 75 m ³ per dygn eller andra sådana anläggningar som använder träskyddskemikalier där mängden använda träskyddskemikalier överstiger 1 ton per år	c) Träimpregneringsanläggningar med en produktionskapacitet som är högst 75 m ³ per dygn eller andra sådana anläggningar som använder träskyddskemikalier där mängden använda träskyddskemikalier överstiger 1 ton per år
2. Metallindustri	2. Metallindustri
a) Järn- eller stålverk eller fabriker som tillverkar järnlegeringar, där produktionskapaciteten är högst 2,5 ton per timme	a) Järn- eller stålverk eller fabriker som tillverkar järnlegeringar, där produktionskapaciteten är högst 2,5 ton per timme
b) Valsverk, smidesverkstäder eller dragrier för icke-järnmetaller, dock inte kallprocesserna tråddragning, valsning eller djupdragning	b) Valsverk, smidesverkstäder eller dragrier för icke-järnmetaller, dock inte kallprocesserna tråddragning, valsning eller djupdragning
c) Drift av järn- och stål gjuterier med en produktionskapacitet på högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år	c) Drift av järn- och stål gjuterier med en produktionskapacitet på högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år
d) Andra gjuterier eller smältverk där smältningsskapaciteten är högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år; vid smältning av bly eller kadmium högst 4 ton per dygn	d) Andra gjuterier eller smältverk där smältningsskapaciteten är högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år; vid smältning av bly eller kadmium högst 4 ton per dygn
e) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning av högst 2 ton råstål per timme	e) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning av högst 2 ton råstål per timme
f) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet på högst 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagen energin per hammare är högst 50 kilojoule eller den använda värmeeffekten är högst 20 megawatt	f) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet på högst 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagen energin per hammare är högst 50 kilojoule eller den använda värmeeffekten är högst 20 megawatt
g) Ytbehandling av metaller eller plaster ge-	g) Ytbehandling av metaller eller plaster ge-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

nom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym är minst 5 och högst 30 m ³	nom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym är minst 5 och högst 30 m ³
h) Fartygsvarv	h) Fartygsvarv
i) Ackumulatorfabriker	i) Ackumulatorfabriker
3. Energiproduktion	3. Energiproduktion
a) Förbränning av bränslen i anläggningar där det finns en eller flera energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt för förbränning av fast bränsle, och den sammanräknade bränsleeffekten för alla energiproducerande enheter på anläggningsområdet är under 50 megawatt; när den energiproducerande anläggningens bränsleeffekt bestäms sammanräknas alla sådana energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som finns på samma anläggningsområde	a) Förbränning av bränslen i anläggningar där det finns en eller flera energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt för förbränning av fast bränsle, och den sammanräknade bränsleeffekten för alla energiproducerande enheter på anläggningsområdet är under 50 megawatt; när den energiproducerande anläggningens bränsleeffekt bestäms sammanräknas alla sådana energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som finns på samma anläggningsområde
b) Kärnkraftverk	b) Kärnkraftverk
4. Kemisk industri; tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala	4. Kemisk industri
a) Fabriker som tillverkar tvättmedel, där produktionskapaciteten är minst 50 ton per år	a) Fabriker som tillverkar tvättmedel, där produktionskapaciteten är minst 50 ton per år
b) Gummifabriker med vulkaniserings- eller masticeringsprocess	b) Gummifabriker med vulkaniserings- eller masticeringsprocess
c) Fabriker som tillverkar mineraloljeprodukter, där produktionskapaciteten är minst 10 000 ton per år	c) Fabriker som tillverkar mineraloljeprodukter, där produktionskapaciteten är minst 10 000 ton per år
d) Fabriker som tillverkar stärkelsederivat	d) Fabriker som tillverkar stärkelsederivat
	f) Enzymfabriker
5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen	5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen
a) Förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på under 20 megawatt och där det tillverkas minst 3 000 ton bränsle per år	a) Förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på under 20 megawatt och där det tillverkas minst 3 000 ton bränsle per år
b) Anläggningar för tillverkning av fast, flytande eller gasformigt bränsle, där det tillverkas minst 5 000 ton bränsle per år, dock inte pelletpressning	b) Anläggningar för tillverkning av fast, flytande eller gasformigt bränsle, där det tillverkas minst 5 000 ton bränsle per år, dock inte pelletpressning
c) Anläggningar för tillverkning av grillkol med trä som råvara, där det tillverkas minst 3 000 ton kol per år	c) Anläggningar för tillverkning av grillkol med trä som råvara, där det tillverkas minst 3 000 ton kol per år
d) Andra upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra minst 100 m ³ sådana kemikalier, dock inte bräns-	d) Andra än i 2 punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lecisterner i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stordtransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde	lagra minst 100 m ³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stordtransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde
e) Stenkolsupplag	e) Stenkolsupplag
6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används	6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används
a1) Rengöring av ytor med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 1 ton per år, men är högst 200 ton per år a2) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50, men högst 200 ton per år: — annan ytrensning än den som avses i underpunkt a1 — ursprunglig fordonslackering både i produktionsanläggningar och utanför dem — beläggning av metall, plast, textil, folie och papper — beläggning av trätor — läderbeläggning — beläggning av lindningstråd — skottillverkning — trä- och plastlaminering — limning — följande tryckaktiviteter: rulloffset med heatsetfärg, djuptryck av publikationer, andra djuptryck, flexografi, rotationsscreenstryck, inklusive rotationsscreentryck på textil och papp, laminering eller lackering — förädling av gummi a3) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 25, men högst 200 ton per år — bandlackering — träimpregnering	a1) Rengöring av ytor med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 1 ton per år, men är högst 200 ton per år a2) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50, men högst 200 ton per år: — annan ytrensning än den som avses i underpunkt a1 — ursprunglig fordonslackering både i produktionsanläggningar och utanför dem — beläggning av metall, plast, textil, folie och papper — beläggning av trätor — läderbeläggning — beläggning av lindningstråd — skottillverkning — trä- och plastlaminering — limning — följande tryckaktiviteter: rulloffset med heatsetfärg, djuptryck av publikationer, andra djuptryck, flexografi, rotationsscreenstryck, inklusive rotationsscreentryck på textil och papp, laminering eller lackering — förädling av gummi a3) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 25, men högst 200 ton per år — bandlackering — träimpregnering
b) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50 ton per år: — coldsettryck — utvinning av vegetabiliska oljor och animaliska fetter och raffinering av vegetabiliska oljor — tillverkning av beläggningar, lacker, lim och tryckfärg — tillverkning av farmaceutiska produkter	b) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50 ton per år: — coldsettryck — utvinning av vegetabiliska oljor och animaliska fetter och raffinering av vegetabiliska oljor — tillverkning av beläggningar, lacker, lim och tryckfärg — tillverkning av farmaceutiska produkter

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

c) Anläggningar där organiska lösningsmedel används och där förbrukningen av dem, fränsett den andel som binds i produkterna, är minst 10 ton per år eller motsvarande toppförbrukning är minst 20 kg i timmen, inklusive verksamhet där flyktiga organiska föreningar frigörs ur de drivgaser eller expansionsmedel som ingår i råvarorna	c) Anläggningar där organiska lösningsmedel används och där förbrukningen av dem, fränsett den andel som binds i produkterna, är minst 10 ton per år eller motsvarande toppförbrukning är minst 20 kg i timmen, inklusive verksamhet där flyktiga organiska föreningar frigörs ur de drivgaser eller expansionsmedel som ingår i råvarorna
7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv	7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv
a) Gruvdrift och maskinell guldgrävning	a) Gruvdrift och annan än i 3 punkten i bilaga 4 avsedd anmälningspliktig maskinell guldgrävning
b) Anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler	b) Anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler
c) Stenbrott eller sådan stenbrytning som är anknuten till annat än schaktningsarbete och där stenmaterial behandlas minst 50 dagar	c) Stenbrott eller sådan stenbrytning som är anknuten till annat än schaktningsarbete och där stenmaterial behandlas minst 50 dagar
d) Torvutvinning och därtill anknuten diking	d) Torvutvinning och därtill anknuten diking
e) Permanenta stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning eller flyttbara stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning som är förlagda till ett visst område och i användning sammanlagt minst 50 dagar	e) Permanenta stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning eller flyttbara stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning som är förlagda till ett visst område och i användning sammanlagt minst 50 dagar
8. Tillverkning av mineralprodukter	8. Tillverkning av mineralprodukter
a) Cementfabriker där produktionskapaciteten i roterugn är högst 500 ton per dygn och i andra typer av ugnar högst 50 ton per dygn	a) Cementfabriker där produktionskapaciteten i roterugn är högst 500 ton per dygn och i andra typer av ugnar högst 50 ton per dygn
b) Tillverkning av kalk i ugnar med en sammanlagd produktionskapacitet som är högst 50 ton per dygn	b) Tillverkning av kalk i ugnar med en sammanlagd produktionskapacitet som är högst 50 ton per dygn
c) Mineralullsfabriker med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år	c) Mineralullsfabriker med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
d) Fabriker som tillverkar glas eller glasfiber med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år	d) Fabriker som tillverkar glas eller glasfiber med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
e) Tillverkning av följande keramiska produkter genom bränning med en produktionskapacitet som är högst 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet på högst 4 m ³ och med en satsningsdensitet per ugn på högst 300 kg/m ³ :	e) Tillverkning av följande keramiska produkter genom bränning med en produktionskapacitet som är högst 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet på högst 4 m ³ och med en satsningsdensitet per ugn på högst 300 kg/m ³ :
e1) keramik- eller porslinsfabriker med en produktionskapacitet på minst 200 ton per år	e1) keramik- eller porslinsfabriker med en produktionskapacitet på minst 200 ton per år
e2) lättgrusfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år	e2) lättgrusfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år
f) Gipsskivefabriker	f) Gipsskivefabriker
9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning	9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning
a) Anläggningar där textilfibrer eller tex-	a) Anläggningar där textilfibrer eller tex-

RP 94/2018 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tilier förbehandlas eller färgas med en behandlingskapacitet som är minst 1 och högst 10 ton per dygn	tilier förbehandlas eller färgas med en behandlingskapacitet som är minst 1 och högst 10 ton per dygn
b) Läderfabriker eller anläggningar för pälsberedning, dock inte tillverkning av produkter från färdigt bearbetade skinn	b) Läderfabriker eller anläggningar för pälsberedning, dock inte tillverkning av produkter från färdigt bearbetade skinn
c) Fiberduksfabriker	c) Fiberduksfabriker
d) Tvättinrättningar där textilier tvättas med vatten, där kapaciteten är minst 1 ton per dygn och där avloppsvattnet inte avleds till ett kommunalt reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse eller andra kemiska tvättinrättningar än de registreringspliktiga inrättningar som avses i bilaga 2	d) Tvättinrättningar där textilier tvättas med vatten, där kapaciteten är minst 1 ton per dygn och där avloppsvattnet inte avleds till ett kommunalt reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse eller andra kemiska tvättinrättningar än de registreringspliktiga inrättningar som avses i bilaga 2
10. Tillverkning av livsmedel eller foder	10. Tillverkning av livsmedel eller foder
a) Slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn	a) <i>Andra än i 4 a-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga</i> slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
b1) Anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn	b1) <i>Andra än i 4 b-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga</i> anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
b2) Anläggningar som behandlar eller förädlar fisk eller fiskeriprodukter och som använder minst 100 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn	b2) Anläggningar som behandlar eller förädlar fisk eller fiskeriprodukter och som använder minst 100 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
c1) Anläggningar som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn	c1) <i>Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 c-punkten i bilaga 4 och som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn</i>
c2) Anläggningar som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja	c2) <i>Andra anläggningar är de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 d-punkten i bilaga 4 och som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja</i>
c3) Andra anläggningar än de som avses i underpunkterna c1 och c2 och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter	c3) <i>Andra anläggningar än de anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 e-punkten i bilaga 4 och de anläggningar som avses i underpunkterna c1 och c2 och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton ve-</i>

RP 94/2018 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c4) Bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c5) Tillverkning av cider och vin genom jäsning med en produktionskapacitet som är minst 750 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c6) Andra anläggningar än de som avses i underpunkterna c4 och c5 och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn	getabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c4) <i>Andra bryggerier än de anmälningspliktiga bryggerier som avses i 4 f-punkten i bilaga 4</i> med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c5) <i>Annan än i 4 g-punkten i bilaga 4 avsedd anmälningspliktig</i> tillverkning av cider och vin genom jäsning när produktionskapaciteten är minst 750 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c6) Andra anläggningar än de <i>anmälningspliktiga anläggningar som avses i 4 h-punkten i bilaga 4 och de anläggningar som avses i underpunkterna c4 och c5</i> och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
d1) Anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d2) Industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d3) Glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är an-	d1) Anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d2) <i>Andra än i 4 i-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga</i> industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna d3) <i>Andra än i 4 j-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga</i> glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent;

RP 94/2018 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

delen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna	i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna
d4) Anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna	d4) <i>Andra än i 4 k-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga</i> anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst 300 - (22,5 x A) ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna
e) Anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn	e) <i>Andra än i 4 l-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga</i> anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn
f) Fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn	f) <i>Andra än i 4 m-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga</i> fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn
g) Anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år	g) <i>Andra än i 4 n-punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga</i> anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år
h) Tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben	h) Tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben
11. Djurstallar eller fiskodling	11. Djurstallar eller fiskodling
a) Djurstallar som är avsedda för minst 50 mjölkkor, 100 kött nöt, 130 dikor, 60 hästar eller ponnyer, 250 tackor eller getter, 100 fullvuxna sugor, 250 slaktsvin, 4 000 värphönor eller 10 000 broilrar	a) Djurstallar som är avsedda för minst 300 mjölkkor, 500 kött nöt eller 600 dikor eller <i>andra djurstallar där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 3 000</i>
b) Pälsdjursfarmer för minst 500 avelshonor av mink eller iller eller för minst 250 avelshonor av rävar eller sjubb	b) Pälsdjursfarmer för minst 500 avelshonor av mink eller iller eller för minst 250 avelshonor av rävar eller sjubb <i>eller andra pälsdjursfarmer där det totala antalet djurenheter uträknat enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 tabell 1 är minst 250</i>
c) <i>Djurstallar eller pälsdjursfarmer för andra djurarter än de som nämns i a eller b, när antalet djurenheter uträknade enligt djurenhetskoefficienten i tabell 1 i bilaga 3 är minst 250</i>	
d) <i>Tillståndsplikten för djurstallar och pälsdjursfarmer där det finns flera arter av de produktionsdjur som nämns i a eller b eller i bilaga 3 och som inte är direkt tillståndspliktiga med stöd av antalet djur av de produktionsdjursarter som nämns i a eller b be-</i>	

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

<i>stäms utifrån antalet djurenheter uträknade enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3. I sådana fall sammanräknas antalet djurenheter för alla de olika produktionsdjuren och totalsumman jämförs med den till djurenheter omräknade gräns för tillståndsplikten som fås för produktionsdjuret med det största antalet djurenheter och där tillståndsplikt inträder. Den till djurenheter omräknade gränsen för tillståndsplikt för de produktionsdjur som avses i a eller b fås genom att multiplicera gränsen för tillståndsplikt uttryckt i antal djur enligt a eller b med djurenhetskoefficienten i bilaga 3. När tillståndsgränsen räknas ut beaktas inte övriga djur på gården, om deras sammanräknade antal djurenheter uträknade enligt djurenhetskoefficienterna i bilaga 3 är högst 10</i>	
e) Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder	c) Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder
12. Trafik	12. Trafik
a) Hamnar eller lastnings- eller lossningskajer som i huvudsak är avsedda för handels-sjöfart och som lämpar sig för fartyg med en dräktighet som överstiger 1 350 ton	a) Hamnar eller lastnings- eller lossningskajer som i huvudsak är avsedda för handels-sjöfart och som lämpar sig för fartyg med en dödvikt som överstiger 1 350 ton
b) Flygplatser, dock inte helikopterflygplatser som är avsedda för räddningsverksamhet	b) Flygplatser, dock inte helikopterflygplatser som är avsedda för räddningsverksamhet
c) Depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek	
d) Utomhus belägna motorsportbanor	c) Utomhus belägna motorsportbanor
e) Kemikaliebangårdar eller terminaler där hälso- eller miljöfarliga kemikalier förflyttas från ett transportmedel till ett annat transportmedel eller ett upplag, eller från ett upplag till ett transportmedel, dock inte förflyttning av styckegods	d) Kemikaliebangårdar eller terminaler där hälso- eller miljöfarliga kemikalier förflyttas från ett transportmedel till ett annat transportmedel eller ett upplag, eller från ett upplag till ett transportmedel, dock inte förflyttning av styckegods
13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten	13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av avloppsvatten
a) Avfallsförbränningsanläggningar eller samförbränningsanläggningar för avfall som bränner fast eller flytande avfall med en kapacitet på högst 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet på högst 10 ton per dygn för farligt avfall	a) Avfallsförbränningsanläggningar eller samförbränningsanläggningar för avfall som bränner fast eller flytande avfall med en kapacitet på högst 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet på högst 10 ton per dygn för farligt avfall
b) Anläggningar där behandlingskapaciteten i fråga om djurkroppar eller animaliskt av-	b) Anläggningar där behandlingskapaciteten i fråga om djurkroppar eller animaliskt av-

RP 94/2018 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

fall är högst 10 ton per dygn	fall är högst 10 ton per dygn
c) Andra än sådana fristående avloppsre- ningsverk för industrier som avses i 13 punkten underpunkt c i tabell 1 där pro- cessat avloppsvatten från de verksamheter som avses i tabell 2 behandlas	c) Andra än sådana fristående avloppsre- ningsverk för industrier som avses i 13 punkten underpunkt c i tabell 1 där pro- cessat avloppsvatten från de verksamheter som avses i tabell 2 behandlas
d) Behandling och avledning av avloppsvat- ten från tätbebyggelse där personekvivalent- en är minst 100 personer	d) Behandling och avledning av avloppsvat- ten från tätbebyggelse där personekvivalent- en är minst 100 personer
e) Deponier för utvinningsavfall	e) Deponier för utvinningsavfall
f) Annan behandling av avfall än vad som avses i 13 punkten underpunkterna a, b och e i tabell 2 och som omfattas av tillämp- ningsområdet för avfallslagen och sker i en anläggning eller yrkesmässigt	f) Annan behandling av avfall än vad som avses i 13 punkten underpunkterna a, b och e i tabell 2 och som omfattas av tillämp- ningsområdet för avfallslagen och sker i en anläggning eller yrkesmässigt
14. Annan verksamhet	14. Annan verksamhet
a) Utomhus belägna skjutbanor	a) <i>Andra än i 7 punkten i bilaga 4 avsedda anmälningspliktiga</i> utomhus belägna skjut- banor
b) Permanenta, utomhus belägna anlägg- ningar för blästring	b) Permanenta, utomhus belägna anlägg- ningar för blästring
<i>c) Permanenta djurgårdar eller nöjesparker</i>	
d) Krematorier eller anläggningar för kreme- ring av sällskapsdjur	c) Krematorier eller anläggningar för kreme- ring av sällskapsdjur
e) Andra gödselfabriker än de som avses i 4 punkten underpunkt f i tabell 1	d) Andra gödselfabriker än de som avses i 4 punkten underpunkt f i tabell 1
f) Prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten eller i Finlands ekonomiska zon samt annan där- med förknippad verksamhet	e) Prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten eller i Finlands ekonomiska zon samt annan där- med förknippad verksamhet

DJURENHETSKOEFFICIENTER VID UTRÄKNING AV DJURSTALLARS OCH PÄLS-DJURSFARMERS TILLSTÅNDS- OCH BEFOGENHETSGRÄNSER SAMT VID UTRÄKNING AV GRÄNSEN FÖR ANMÄLNINGSPLIKT FÖR DJURSTALLAR

Gällande lydelse

Tabell 1. Djurenhetkoefficienter för uträkning av det totala antalet djurenheter i djurstallar och pälsdjursfarmer. För andra djurarter ska djurenhetkoefficienten för det djur användas som närmast motsvarar det aktuella djuret i fråga om årlig kväveutsöndring.

Föreslagen lydelse

Tabell 1. Djurenhetkoefficienter vid uträkning av det totala antalet djurenheter i djurstallar och pälsdjursfarmer. *Det totala antalet djurenheter i ett djurstall fås genom att antalet djurarter i djurstallet multipliceras med respektive djurenhetkoefficient och de på så sätt erhållna djurenhetsantalen räknas samman.* För andra djurarter ska djurenhetkoefficienten för det djur användas som närmast motsvarar det aktuella djuret i fråga om årlig kväveutsöndring.

Djur	Djurenhetkoefficient	Djur	Djurenhetkoefficient
Mjölkkko	10,8	Mjölkkko	10,8
Diko	4,3	Diko	4,3
Kviga (12—24 mån.)	4	Kviga (12—24 mån.)	4
Köttnöt (tjur 12—24 mån.)	5,7	Köttnöt (tjur 12—24 mån.)	5,7
Avelstjur (tjur > 2 v)	8,1	Avelstjur (tjur > 2 v)	8,1
Kalv 6—12 mån.	3,4	Kalv 6—12 mån.	3,4
Kalv < 6 mån.	1,7	Kalv < 6 mån.	1,7
Sugga med grisar	2,6	Sugga med grisar	2,6
Slaktsvin*	1,00	Slaktsvin*	1,00
Galt	1,8	Galt	1,8
Sinsugga i suggstall	1,8	Sinsugga i suggstall	1,8
Avvand gris, 5—11 veckor, om det inte finns suggor på gården*	0,24	Avvand gris, 5—11 veckor, om det inte finns suggor på gården*	0,24
Häst 2 år-	3,9	Häst 2 år-	3,9
Ponny ** 2 år-, häst 1 år	2,8	Ponny ** 2 år-, häst 1 år	2,8
Liten ponny** 2 år-, ponny** 1 år, häst <1år	2,0	Liten ponny** 2 år-, ponny** 1 år, häst <1år	2,0
Liten ponny** 1—2 år, ponny** <1 år	1,2	Liten ponny** 1—2 år, ponny** <1 år	1,2
Liten ponny** <1 år	0,8	Liten ponny** <1 år	0,8
Åsna (enligt mankhöjd och ålder liksom i fråga om ponnyer och små ponnyer)	0,8—2,8	Åsna (enligt mankhöjd och ålder liksom i fråga om ponnyer och små ponnyer)	0,8—2,8
Får (tacka med lamm, bagge)	0,6	Får (tacka med lamm, bagge)	0,6
Get (get med killingar, bock)	0,6	Get (get med killingar, bock)	0,6
Värphöna	0,07	Värphöna	0,07
Broilermor	0,07	Broilermor	0,07
Tupp	0,1	Tupp	0,1

RP 94/2018 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Djur	Djurenhets- koefficient	Djur	Djurenhets- koefficient
Kalkonmoder	0,14	Kalkonmoder	0,14
Slaktkalkon*	0,12	Slaktkalkon*	0,12
Broiler*	0,03	Broiler*	0,03
Unghöna*	0,04	Unghöna*	0,04
Ankmoder, slaktanka*, gås- moder, slaktgås*, fasanmo- der, slaktfasan*	0,07	Ankmoder, slaktanka*, gåsmoder, slaktgås*, fasan- moder, slaktfasan*	0,07
Andmoder, slaktand*	0,06	Andmoder, slaktand*	0,06
Vaktel, pärlhöna	0,04	Vaktel, pärlhöna	0,04
Kaninhona med ungar***	0,19	Kaninhona med ungar***	0,19
Struts	0,9	Struts	0,9
Bison	2,5	Bison	2,5
Vildsvin	0,9	Vildsvin	0,9
Mink och iller, avelshona med ungar	0,18	Mink och iller, avelshona med ungar	0,18
Mink och iller, unge		Mink och iller, unge	
Mink och iller, avelshane		Mink och iller, avelshane	
Räv och sjubb, avelshona med ungar	0,41	Räv och sjubb, avelshona med ungar	0,41
Räv och sjubb, unge		Räv och sjubb, unge	
Räv och sjubb, avelshane		Räv och sjubb, avelshane	
* per djurplats		* per djurplats	
** ponny: mankhöjd som fullvuxen 120—140 cm; liten ponny: mankhöjd som fullvuxen < 120 cm		** ponny: mankhöjd som fullvuxen 120—140 cm; liten ponny: mankhöjd som fullvuxen < 120 cm	
*** Levande vikt för kaninhona ca 5 kg. Utöver ungarna inräknas kaninhanen i honans djuren- hetskoefficient.		*** Levande vikt för kaninhona ca 5 kg. Utöver ungarna inräknas kaninhanen i honans djuren- hetskoefficient.	

2.

Lag

om ändring av 48 kap. 3 § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen (39/1889) 48 kap. 3 §, sådan den lyder i lagarna 578/1995, 545/1999
och 557/2014, som följer:

Gällande lydelse

48 kap.
Om miljöbrott
3 §
Miljöförseelse

Om miljöförstöringen, med hänsyn till att den fara eller skada som har vållats miljön eller hälsan varit mindre betydande eller andra omständigheter vid brottet, bedömd som en helhet är ringa, skall gärningsmannen för *miljöförseelse* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot villkor som har meddelats med stöd av 122 och 123 § i miljöskyddslagen.

För miljöförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet försummar skyldigheten enligt 27—29 § i miljöskyddslagen att ansöka om miljötillstånd, om inte gärningen ska bestraffas som miljöförstöring.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter

Föreslagen lydelse

48 kap.
Om miljöbrott
3 §
Miljöförseelse

Om miljöförstöringen, med hänsyn till att den fara eller skada som har vållats miljön eller hälsan varit mindre betydande eller andra omständigheter vid brottet, bedömd som en helhet är ringa, ska gärningsmannen för *miljöförseelse* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot villkor som har meddelats med stöd av 122 och 123 § i miljöskyddslagen.

För miljöförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet försummar skyldigheten enligt 27—29 § i miljöskyddslagen att ansöka om miljötillstånd, om inte gärningen ska bestraffas som miljöförstöring.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet i miljön för eller släpper ut eller lämnar ett föremål, eller ämne, strålning eller något annat sådant utan ett i 115 a—115 d § i miljöskyddslagen förutsatt beslut med anledning av anmälan så att gärningen är ägnad att förorena miljön eller att på motsvarande sätt förorsaka andra skadliga förändringar i miljön eller skräpa ned den eller att förorsaka fara för hälsan, om inte gärningen ska bestraffas som miljöförstöring.

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter

RP 94/2018 rd

Gällande lydelse

mot 5 § sjötrafiklagen eller mot förbud eller begränsningar som har meddelats med stöd av 15 eller 16 § sjötrafiklagen, om gärningen är ägnad att förorsaka fara för miljön.

Föreslagen lydelse

mot 5 § i sjötrafiklagen eller mot förbud eller begränsningar som har meddelats med stöd av 15 eller 16 § i sjötrafiklagen, om gärningen är ägnad att förorsaka fara för miljön.

Denna lag träder i kraft den 20 .